

له م و لاتا ه دا

و

چه ند چیرۆکی دیکه

عه لی نه شرف ده رویشیان

له فارسییه وه

کوشاد همه سه عید

لەم وڵاتەدا و چەند چیرۆکیکی دیکەش

كورتە چىرۆك

لەم ۋىلايەتەدا ۋە چەند چىرۆكىكى دىكەش

عەلى ئەشرف دەرۋىشان

لە فارسييە ۋە : گوشاد حەمە سەئىد

خانه‌ی موکریانی بو چاپ و بلاوکردنه‌وه

● له‌وولاته‌دا و چهند چیرۆکیکی دیکه‌ش

● نووسینی: عه‌لی ئه‌شرف ده‌رویشیان

● وه‌رگێرانی له‌ فارسییه‌وه: گو‌شاد حه‌مه‌ سه‌عید

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گۆران جه‌مال رواندزی

● به‌رگ: رێمان

● نرخ: ۳۰۰۰ دینار

● چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۴

● تیراژ: ۷۵۰ دانه

● چاپخانه‌ی موکریانی (هه‌ولێر)

● به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌ی گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۶۰۸) سالی ۲۰۱۲ ی پیتی دراوه.

زنجیره‌ی کتیب (۸۲۰)

هه‌موو مافیکی بو ده‌زگای موکریانی پارێزراره

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

ناوہ پڙڪ

۷	پيشه ڪي چاڻي دووهم
۹	پيناسه يهڪ
۱۱	چي پرويداوه دايه گيان
۱۹	نه دار
۲۵	ڪورته چيڙوڪي نياز عهلي نه دار
۲۷	مالي تيمه
۳۵	دووماسي لهانوقلڌان
۳۹	ڪا
۴۴	سي خهزنه
۴۹	ڪورته چيڙوڪي سي خهزنه
۵۱	نه خوشي
۶۰	هاوڪات له گهل ڪوخه ڪوخه باوڪمدا
۷۵	له گهل ڪوخه ڪوخه باج
۸۰	به فرينه
۸۸	كهلهقه ميش
۹۷	لهم چرڪه ساته دا
۱۰۳	دارا
۱۱۲	بستيڪ داوه بهن

پیشہ کی چابی دوہم

وا دیارہ لہ چابی دوہمی تہم کۆمہ لہ چیرۆکە ی عەلی تەشرەفی دەرۆشیان جگە لەوہی کەمێ دەستکاری رینوسی چاپە کۆنە کەم کردووە. کەم تا کورتیک ئەگەر هەلە یەکی چابی تێدابوو بێ چاککراوە تەو بەو هیوایە هەلە نوێ شوینی نەگرتەوہ.

تەمە لەلایەکی دیکەوہ لەسەر هەندی لہ چیرۆکەکانی چەند رستە یەکم نووسیوەو ئەگەر زۆر بەقولیش نەبێ بیرورای خۆم لەمەر چیرۆکەکان دەربریوە، بەلام بەداخوہ ئەو نووسینانە هەموو چیرۆکەکان ناگرتەوہ. تەمە جگە لەو نووسینە ی سەر چیرۆکی (لەگەڵ کۆخە کۆخی بامدا) کە هەر لەو سەرچاوەی کە چیرۆکە کەم لێوەرگرتووە، ئەو نووسینەشم وەرگیراوە.

لەبیرم نەچی کە (٦) چیرۆکە کە ی دوا یی لہ چابی یە کەمە کەدا نییە و بەلام وام بەباش زانی لەگەڵ کۆمە لہ چیرۆکە کە ی (لەم ولاتەدا) بەیە کەوہ چاپیان بکەمەوہ. تەم کۆمە لہ چیرۆکە کە ی دوا یی هەمان شیوازی عەلی تەشرەفە و درێژبوونەوہی هەتا درێژکە یەتی، تەمە لەگەڵ ئەو هەشدا هەست بەگەشدارتربوونی شیواز و ناوەرۆکی چیرۆکەکانی دیکە ی و بایەخی زۆرتر بە هەردوو لایەنیان دەدا.

بەو هیوایەکی توانیبیت دەستی ئێوہ بگرم و نەختی جیهانی نیو چیرۆکەکانی عەلی تەشرەفتان نیشان دەم)، یانی بەھۆی ئەو و چیرۆکەکانی بەخەمەکانی خۆتان زیتر ئاشناکەم هیوادارم تەم چەند لاپەرەشان لی قبول بکەن.

گوشاد حەمە سەعید.

٢٠١٤/١/١٧

هەولێر

پېښا سه يه ك

ته وښه ده له باره ي عه لي ته شرفه وه قسه بكه ين هه لده گري. شايد ديش چيرؤكه كانيه تي به راستي عه لي ته شرف چيرؤك نووسيكي به توانا و وردبين و هونه رمه نده له دارپژتنې رووداوه كانې دهوروبه ري بهم شيوه هونه ري و ناوهرؤكه له روو ساده و روون، به لام قول و پر مه عنايانه ي كه خمه رؤژانه ييه كانې مرؤقي چه وساوه دهرده بري و په يوه ندييه كؤمه لايه تييه نارپه واکانې ريسوا ده كا.

عه لي له بهر ته وه ي له خيژانيكي هه ژار و چه وساوه له گهړه ك و كؤلانه هه رپيس و دواكه وتووه كانې كرماشان په روه رده بووه كه تيكرپاي سياناو و ناوهرؤ پيسه كانې ته م شاره ي پيدا تيپه پر بووه به تايبه تي ناوهرؤي (ناشورا) كه نووسه ر ويړدي سه ر زمانيه تي ده يكا ته ره مزي نا عه داله تي كؤمه لايه تي و جوانترين و خوشرين گؤره پاني يادگار و په روه رده بووني رؤژانه ي.

• عه لي ته شرف باس له دواكه وتووترين بيو باوهره كؤمه لايه تييه كان ده كا كه خه لكانيك له

نيوه ي دووه مي سه ده ي بيسه مدا له چاره سه ر كړدنې گيروگرفت و ناخوشييه كانې ژيانيا به كاري ده هين...

ته دي ته مه نه كهن چي بكه ن؟! كه چه وساوه بگانه ته م راده هو شياري كؤلايه تيش هه ر ته وښه ده ده بي و ژيانې كؤمه ليش بهم جوړه دهراته ري.

• کەسانی ناو چیرۆکەکان ھەر لە خۆی ئینجا ئەندامانی ناو خێزانە کە ی ئینجا دانیشتوانی ھەوشە کەیان و دەرو دروسی گەرە کەیانەو پێک دێن، چونکە ئەمانە روونترین نمونە ی چەوسانەو و دواکەوتەیین، عەلی ئەشەرف لە لادیکانی ئێران و کوردستانی لە قەبەڵ ئێراندا مامۆستا بوو لەبەر ئەو بە وردی باسی ژیا نی لادیی و دوا شیوە ی برسییەتی و پاشاوە ی دابونەریتە دەربەگییەکان دەکا کە چۆن چین و توێژە دەسەلاتدارەکان لە داپلۆسی نی گیانی خەلکە کەن.

• منداڵ شوێنیکی تایبە نی ھە یە لە ناو چیرۆکەکاندا لەبەر ئەو ی منداڵیش پیۆندە بە خێزان و باوکەو ھالیان لە حالی خێزانەکانیان باشتەر نییە.

• ھەر چەندە عەلی ئەشەرف بە زمانی کوردی ناووسی، بەلام لایەنە نەتەوا یە کانی خۆی لە بیر نەچوو زۆر لەسەر چەوسانەو ی ئەویش دەرواو زۆر جار فۆکلوری کوردی ناوچە ی کرماشان و وشە و پەندی کوردی و کەسانیک ی کورد کە رەمزی قارەمانیتین دەکاتە ھیویتی چیرۆکە کانی.

- گو شاد -

کۆ یە - ۲۸ - ۱ - ۱۹۸۵

چی روویداوه دایه گیان ؟

وهكو هه موو رۆژێك ده رگای كرده وه. ناله ی وشك و ته زیوی (ناشورا) خۆی به ناو ژووړه كه دا كرد. هات وهاواری دوو كهس دهاته گوی شهرو دهعویان بوو. دایكم ئیمه ی له سه ر چوار پا داناو. لیفه ی له هه ر چوار دهوړی چوار پاوه به سه ر قاچ و شانندا دا. من و ته كبه ر و ته سه ر ته م كار ده مان زۆر لی خۆش دهاته. تامیكی تایبه تی هه بوو. سه رما له ده رگای ژووړه كه وه دهاته ژووړی. سۆزی سه رما و قه ره قه ره پره شان (ناشورا) ^۱ ی پر كرده بوو. پیاوێك سه ربانی ژووړه كه ی به پشته بیلا ده په سته وه. كیشكه ^۲ ده نوو گیان له قوړوكای سه ربان ده دا. دهنگی كه نه شامی فروشی رۆخ (ناشورا) خه می ئیمه ی زیاتر ده كرد، چونكه پاره مان خسته بووه ناو ده خيله كه مانه وه ، دایكم مائی ده ماشت ^۳. به سه ر و رووی په شوكاو و قزی ئالۆزكاو و لیو به باری، وهك هه موو رۆژێك ئاگری له ناو مه قه له دا كرده وه. خسته یه ژیر چوار پاوه. لیفه ی له سه ر چوار پاكه وه داگرتنه خواری سه رما مان بوو هاتینه خواره وه و تا ملمان خزاینه ژیر كورسیه كه دایكم بو نیوه رۆ سی سه لكه دانۆكی له جامیكدا خوساند. نهو كلاشانه ی كه چنی بوونی و ته وای كرد بوو هه لی گرتن و رۆشت چوو بیداته خاوهن كار هكه ی و بیست و پینج ریال هه قده سی وهرگری و بو شهو خواردنیكی پیبكړی.

۱- ناوی: ناوه رۆی سیانوی شاره كه یانه

۲- كیشكه: چۆله كه

۳- ماشت: كه سكدان، مالن

ژوورهه تاریک و بیدهنگ بوو. پرخه پرخی باوکم نه دههات. ترو ته شقه له کانی نه بوون. شه په کانی که له سهر خه رچی رۆژانه دهیکرد و ئاهانگی هه می شه یی دهنگی و نزاو پارانه وهی پاش نویتژ کردنی نه دههات. زیل و به مه کانی دهنگی کاتی خویندنی دووعا و کتیبی دوعا:

- یا حجه تول حاجات..

دهنگی پر له پارانه وهی نزاکانی له گه له مه زلومی تایبه تی خوئی ، کاتیک که دایکم بۆ وهرگرتنی خه رچی زۆری لی ده کرد و باوکیشم به ناله یه که وه دهیوت:

— عه سر ، عه سر!

یه عنی عه سر خه رچی ده دم. که عه سریش داده ات دهیوت

— به یانی ، به یانی.

به یانیش دهیوت:

— عه سر ، عه سر.

ئه مه ماوهی کیشا زۆر عه سرو به یانی داهات و باوکم هه می شه دهیوت پارهم نییه و خه رچی به نا ته وای ده دا ، یان هه نه یه ده دا و هه می شه قه ردار بوو. هه ندی رۆژیش کار ده گه یشته کته ک کاری. ئیتیر باوکم وه که وه مرۆقه ئاساییه ی جاران نه ده ما.

که زی دایکمی ده گرت و له ده وری چوارپادا ده یسورانه وه وه ئیمه پر به دهنگ ده مان قیژاند. هاوارمان ده کرد. پامان ده کرده ده ره وه تا کو دراوسییه کامان گوئیان له دهنگمان ببی و به هاوارمانه وه بیین. دووباره ده گه پاینه وه و ده ست و پیی باو کمان ماچ ده کرد. زی ره جگه ر به کانی شه سغه ر هه می شه له گویمدا ده زرن گیتته وه. وه زیرانه ی هه تا هه تایه به بیداریم ده هیلنه وه له دژی هه مو وه وانه ی خه رجیان به مفته خوئی دیتته به رده ست و له دژی وه که سه ی ورگی وه که مه شکه پره و کاریک نا کا ده یه وی باخه لیشی پر بی. له دژی وه که سانه ی که گوئیان که ره و زی ره ی شه سغه ر نا بیستن ، ناله نالی دایکم نایستن ، له دژی وه

کهسانه ی تیښه گیشتن و نه یانزانې و نه یانوویست بزائن بډی هه میشه بهرې چاوی
دایکم له دهرده داری مۆر هه لگه رابوو ، هه میشه قژی شانه نه کړاو و پهرش و ئالۆز
و پر دهرده دهرده هه میشه برسی بوو تاكو ئیمه نیوه تیر بکا.

ژووره وه پیدهنگ و سارد بوو. هه لمی دهمان ده بینرا.

روژی هه ینی بوو ، باوکم له نارحته تی خوئی چوو بووه دهرده وه. ده چوو له کن
مامه ره جیمی محله بی ساز داده نیشته دهرده کاغان کاغه زی سپی تیډا نه مابوو
له سهر بهرگه که شیمان ههر نووسیوو.

دهمان روانیه وینه ی شازنی ئینگلیز و میړده کی که به دیواری ژووره که ماندا
هه لؤاسرا بوو نه مان دهره زانی باوکم له کوئی پیدا کردوه. نه وه هه موو میدالیایانه
نه وه جلوه رگه باش و نه وه زهرده خه نه بی میهره نیگا ساردوسپرانه. دهنگی
که غه شامی فروش له کؤلانه وه دهات. دوو پشیله شه پریان بوو. پشیله دهنکیان
چند له مروزه ده چی.

پیاوئیک له کؤلان بانگی کورپه کی ده کرد و پیده که نی. له راستیدا باوکیشم
هه ندی شه و پیده که نی، ههر شه وئیک پاره ی هه بوایه نه یده وت: —
— سبه ی، سبه ی.

نه وه شه وه باوکم پیده که نی. سه لکه تورئیکي ده کړې و له گه ل خویدا
ده هیښایه وه. که له دهرگا دهاته ژوورئ به پی دزیلکه دهات و ده ساله کی ناو
دهستی ده کرده وه و له نکاو پیده که نی و دهیوت:

— مندا لینه کاله کی زستانه م بوتان هیناوه! کاله کی زستانه! ها ها! ته نیا
شه وئیک تووره بوو. شه وئیک ده مویت تور قاش بکه م به لاه یه که مجار له سهریه وه
دهستم به قاش کردنی کرد. باوکم نارحته بوو. زهرده خه نه له روویدا نه ما. چه قوی
له دهستم وهرگرت و به پانایی چه قو به پشتی دهستمی داکیشا:

— (توره کی له ناوه راسته وه قاش کرد نه که له سهریه وه ، تاكو شیرین بیټ و
وتی: نه دی قوتابخانه چیتان فیږ دهکا!

توخت بېرېته وه دهست و پي سپيه تې.

خوۍ توره كې قاش كرد.

تهو شهوانهۍ باوكم به كهيف بوو توري دهكړې ، دايكېشم تهو تـوـو ناوكانهۍ ده پـژانـد كه هاوین كـوۍ ده كـرده وه. دادنه شـتـین ده ماـنخـوارد باوكم چیروکی بو ده گپړاينه وه ناموژگاری ده كړدين رووی داكـم و هـك گول ده گـشاوه و لـیـوی تـهـر ده كـرد و مـیـهـر هـبـان و گـهـش دـهـبوو ئیـسـكـی سوك دـهـبوو.

هه لـسـام و كه مـیـكـم له ناوی ترخینه هـلـ قـورـاند. تامی ترش بوو تامی كونه ماستاوی كهړو لیدراوی دـهـدا (تهـسـغـهـر) له ژیر چوار پایهـدا نووـسـتـبوو ، تهـكـبهـر له دواۍ منـهـوه هات و وـهـك مـن ناوی ترخینهۍ خواردـه وه.

له بهر تهوۍ له مـن درهـنـگـتر بـیـنی له جامه كه كـرده وه زلله یه كم له پـشـتی مـلی قایم كـرد. به بیـ دهـنـگـی رـوـیـشـت و له سـهـر چوار پایه كه لـیـی كـهـوت. چـكـهۍ تهـو فرمیسكانـهـم گـوۍ لـیـ بوو كهوا دهـرـژانـه سـهـر دهـفـتهـره كـهۍ ، رـقـم له خـوـم و تـیـكـرـای تهو كهـسـانه هـلـسا كه چـهـن جـامـیـك ناوی ترخینه دهـخـوـنه وه.

دهـنـگـه دهـنـگـی گـهـمـه شـامـی فـرـوـش گـوۍ كـوـلـانـی كـاس كـرد بوو. دهـنـگ و هـاـواری به جـوړـيـك خـسـتـمـیه غايله وه^۱ له ناكـاودا خـوـم له رـوـخ دهـخـیـله كه مـدا بـیـنی. به پـانـایی چـهـقـو خـهـرـيـكـی دـهـرـهـیـنـانـی پـاره بووم. تهـكـبهـر و تهـسـغـهـر له بهـرـانـبهـر مـدا دانـیـشـتـبوون و هـهـمـو هـهـسـت و هـوـشـیـان له كـن دـهـسـتـم بوو. له قـادـرـمـهـكـان چـوـومـه خـواری. سـهـرـما پـژایه ناو هـهـمـو گـیـان و ئیـسـقـانـه كاـمـه وه. له سـهـرـما چـوـقهۍ دـدـانـه كاـمـ دهـهات.

گـهـمـه شـامـی فـرـوـشـه كه چـهـنـد جـارـيـك دـهـسـته سوور هـلـگـهـه پـاوه كـانی بـهـناو كـیـسه چـلـكـنه كـیـدا كـرد. رـیـالـيـكـم دایه، له تـهـك چوار پایه كهـدا له گـهـل تهـكـبهـر و تهـسـخـهـر كه هـیـشـتا خـهـوی نـهـر دـهـوـیـبووه، دانـیـشـتن و گـهـمـه شـامـیه كه مـان خـوارد.

۱- غایله: خـهـیـالـات ، بـیـر كـردنـه وه

هیشتا تهواومان نه کرد بوو که دایکم بهسهره سیمهیی له بازار گهراوه. بهپرتاو ، خه مبار ، رهفتاری شیتانه رای کرده بنه بان. ناو دهلاقیه پشکنی. چرایه که ی بهرز کرده وه ، بهم جوولانه وه به کراسی بهر بله وری چرایه که کهوت و بهر بژوه و شکا. له گهلا دهنگی شکانی شووشه ی چراکه به ههردوو چهپۆکی بهسهری خۆیدا کیشا.

ههرسیکمان به ترسه وه ، سه زمان له ژیر لیغه دا دههیناو سهیری دایکمان کرد. دایکم به پرتاو گهراوه. چارۆکی سهیری خزی. گرییی له چه که پیناویه که ی کرایه وه. لیغه ی سه ر چوار پای ههلاوه. سه رما پژایه قاچه کامان ، به خیرایی له ژیر چارپایه دا هاتینه ده ری. ژیر دۆشه که جوانه که و گونیه کانی ژیری نۆری، به لام دهستی سپ و ته زیو هاته ده ره وه. به نینۆک رووی خۆی رنیه وه. جی رنۆکی^۱ ناسک له ده موچاویدا پهیدا بوو. ژووره وه پری په ریشانی و ناخۆشی بوو. سه رینه کانی ئەم دیو و ئەو دیو کرد. رای کرده هه وشه چه ند جار ریگای ژووری تا که نار ئاوی رۆخ بیره که نۆری. به دوو دلێ گهراوه به گومانه وه سهیری ئیمه ی کرد. کتیبه کامانی ئەم دیو و ئەو دیو کرد. باوله که ی قوژینی ژووره وه ی کرده وه پڕو پاتاللی ناوی هه لپژاند.

گۆریه خوریه کانی هینایه ده ری و رای ته کاند. گرییی لچکی چارۆکه که ی کرده وه، به لام جگه له چه ند دانه کشمیشییکی ده فعل به لا. شتیکی دی له ناودا نه بوو.

به مه زلومی نالاندی:

- یا حه زره تی عه باس. یا ده فعل به لا. پینج قران ده فعل به لا و دوو مؤمت بۆ له خۆم ده گرم.

بۆ چه نده مین جار به ده وری چوارپادا خولایه وه. بهم سه رماوسۆله ، چه ند تنۆکیک ئاره قه له سه ر ته ختی ناوچه وانیدا وهستا بوو.

۱- رنۆک: جنجۆک

خوین له لوتوتیدا نه مابوو لوتوتی دریژ ببوو. له رځ قلیشه کانی لیوی دهزوه
دهماری شینی ناسک بهرجهسته ببوون. چاوه کانی پرشنکیان تیدا نه مابوو. دانیشت
ناوی دهمی قوتداوه. بډ دوا جار سهیری دهوروبه ری خوئی کرد. بهرقهوه لیغه که ی له
سهر چوار پایه که دا راخسته وه. سهیریکی پر له پارانه وهی نیمه ی کرد. گریا و
فرمیسکی هاته خوارو نالایه وه:

— نازیزم مرد. نازیزم له بهر چاواندا که وته ناوژنگدان. مالتم ویران بوو. نه ی
خوایه! نه ی خوی که وړ کویر! بوچی به زه ت به مندا له کاندا نه هاته وه. باشه خوایه
من گونا هکار روو ره شم. نه دی مندا له کانم چیان کرد بوو.

ها! نه زرت قبول نه کردم. به دبه ختیمت نه دیت. باشه باوا بی هرسیکمان
که وینه گریان. بهرق به هاوار ، به کینه ، به شیوه یه که له داخا هه لده له رزیم له ژیر
لچکیکی لیغه که هه لروکابووم و خوم ده کوشی. قیژاندم:

دایه گیان چی روویداوه؟! ناخه چی بووه! نه ی دایکی به د به ختمان!.
گه راوه جگهر سووتاو دهرده دار بوو. به روویکی خوساوه ی ناو فرمیسک و
ناره قهوه ، به لیوی ووشک و بی رهنګ و برسیه وه نالاندی:

— نازیزه کانم ، ده تانه وی چپروویدا. سی تومه نی خه رچی تیمرپوکه مانم
ونکرده. به لی جگهر گوشه کانم. بی دهنګ بووین و دایکم به قورگی پر خه م و
گریانه وه ، دهستی به چینی دهره ی کلاشیکی تازه کردبوو. ناشورا پیسی و گواوی
ناو خوئی راددها دهیشوری و همر پیستر ده بوو..

چی روویداوه دایه گیان:

شیوازی نووسینی عه لی شهرف شیوازیکی زور تاییه ته ، ماوه ی رووداوی
کورته چپوکه کانی زور کورت و چره ، وه تابلویکی پر له رهنګی جوان جوانی
له گهل یه کدا گونجاو دینه بهر چاو.

بۆ ئەمەش زمانىكى زۆر پاراو كە بۆشايى لە نىوان دەرپرېنە كاندا نامىننېتەوه ، به كاردهيىنى و لە كاتى خویندنه وهيدا هەست به گرى و گۆلى كورت هيىنانى دەرپرېنى بابەتە كە ناكەى ، زمان كە چەكى كارېگەرى نووسەرە لە هەموو بوارەكانى نووسيندا . لە شيعرو چيرۆك هەتا دەگاتە راپۆرتىكى رۆژنامەوانى .. هتد . لە هەر يەكەى شيۆ به كارهيىنانى خۆى هەيه ، ئەمە جگە لە شيۆدى زمانى شيعرى يان هى هەر نووسينىكى ديكە . شيۆدى به كارهيىنانى زمان لە لايەن كەسى شاعيريان نووسەرە كەوش مەوداو جوانيىكى ديكە دەدا بە زمان كە پيى دەليىن شيوازي شيعرييان هەر شتيىكى ديكە .

جگە لە لايەنى زمان و به كارهيىنانى دەبى باسى بابەتيىكى ديكەى كە ليىرە دەمەوى بيورووژينم ئەوهيه چى وا دەكا ئەم زمانە به گەربكەوى يان زمان چى دەرەبى هەموومان دەزانين به بى هاندانىىكى ناوهخۆى كەسەكە كە جارى وا هەيه هەستيىكى ناسكە ، قولە ، ورووژاوه ، جاريوا هەيه

لە كاتى خویندنه وهى چيرۆكەكانى ئەشرف نەك هەر رووداوهكان تەواو بەرجەستە دەبن ، بەلكە خوينەر خۆى دەچيىتە ناو رووداوهكانەوه و لەگەلياندا دەژى و وەك پالەوانىكى نا ديار و بيىلايەن لەگەل رووداوهكاندا ديت و دەچى . دايكيىكى چەوساوه باوكيىكى بيىكار كاسەيهكى بە تال كە ناخۆشى و نىگەرانى بۆ هەموو خيىزانەكە ليىدەكەويتەوه دەبى مروۆف چەند بەرگەى بگرى .

نووسەر سەرەتا به وەسفىكى گشتى . بارى خيىزان و گوزەرانىان دەست پيىدەكا تابلويىكى خەمناك دەنەخشيى كەوا لە مروۆف دەكا ناپەرەزايى خۆى بۆ ژيان لەو هەلومەرجەدا دەرپرې و ئامادەى بكا بۆ ئەو رۆژەى دەكرى حسيىب لەگەل ئەو كەسانەدا بكرى بوونەتە هۆى دروست بوونى ئەو جوۆرە ژيانە .

عەلى ئەشرف لە روانگەى دايكەيهوه بەرگرى لە مافى ئافرەت دەكا ، چ وەك ئافرەت ، چ وەك ئىبنتمای بۆ چينيىكى زۆر ليىكراوى بەرادرەيىك قيزەوهن كە جگە لە تير كردنى سكى خۆى و منداڵەكانى ئاواتيىكى ديكەى نيبە .

(ئيتىر باوكم وەك ئەو مەۋقە ئاسايىيەى جاران نە دەما. كەزى دايكىمى دەگرت و
لە دەورى چوار پادا دەيسوراندەو).
(زىرە جگەر پرەكانى ئەسغەر ھەمىشە لە گويمدا دەزرنگىتتەو. ئەو زىرانەى
ھەتا ھەتايە بە بىدارىم دەھىلنەو لە دژى ئەوانەى خەرجيان بە مفتحە خۆرى دىتە
بەر دەست) (لە دژى ئەو كەسانەى نالە ناللى دايكم نابىستن ، لە دژى ئەو كەسانەى
نەيانزانى و نەيانويست بزائن بوچى ھەمىشە بەرى چاوى دايكم لە دەردەدارى
مۆرھەلگەرا بوو..... ھەمىشە برسى بوو تا ئىمە تىربىكا)

نه‌دار

- نیاز عه‌لی نه‌دار.

- به‌لّی.

یه‌که‌م جار که بینیم له‌ته‌نیشت لووله‌ی پلووسکی قوتابخانه‌دانیشتبوو. کوّخه‌ی گرت. کوّخه‌ی کوّخ به‌سه‌ختی ته‌کانی ده‌دا. خوینیکی که‌م ره‌نگ په‌ریه‌ی رووی. ده‌می به‌سه‌ر ده‌ستی کورته‌که‌که‌ی س‌ریه‌وه. به‌خیرایی چووه‌پۆله‌وه و له‌سه‌ر یه‌که‌م کورسی دانیشت. پۆلی دووهم بوو. بچکۆله‌و وردیله‌ بوو ره‌نگی سپی وه‌ک تریفه‌ی مانگ بوو، ده‌ماری ملی له‌ژیرپیسته‌وه دیاربوو، وه‌ک مرۆقی نه‌خۆش و تادار ده‌ماره‌کانی هه‌لده‌په‌رین و لییان ده‌دا. قه‌له‌مه‌که‌ی به‌ده‌زوویه‌که‌وه شه‌ته‌ک دراو و ئاوێزان بوو که‌ کونی قۆپچه‌ی کورته‌که‌که‌یه‌وه به‌ستبوو. هه‌رکه‌ شتیکی ده‌نوس‌ی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی داوه‌ ده‌زووه‌که‌ کورت بوو، س‌کی ده‌هینا پی‌شه‌وه. هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ وا بوو له‌ جیاتی قه‌له‌م، له‌شی خۆی له‌ رووپه‌ری کاغه‌زه‌که‌ بخشینی. وه‌ختی که‌ نووسین و مه‌شقه‌که‌ ییم لی‌وه‌ر ده‌گرت، ده‌سته‌کانی ده‌له‌رزی. کاغه‌زی نووسینه‌وه‌ی نه‌بوو له‌ناو ته‌نه‌که‌ی زبیل کاغه‌زی بۆ خۆی په‌یدا ده‌کرد.

که‌ هیلّم به‌سه‌ر نووسینه‌که‌یدا ده‌هینا، وام هه‌ست ده‌کرد که‌ هیلّ به‌سه‌ر رووپه‌ریدا ده‌کیشم. نیوه‌رۆیان نه‌ ده‌چووه‌ ماله‌وه له‌ راستیدا زۆربه‌ی مندالان بۆ ماڵ نه‌ده‌چوونه‌وه. به‌رماوه‌ی نانی شیوی دوینیان، هه‌ر له‌ هه‌مان شوێن له‌ رۆخ دیواره‌ قورینه‌که‌ی قوتابخانه‌دا ده‌خوارد.

ئه‌ویش تی‌شوی نیوه‌رۆی له‌ باخه‌لدا بوو. پیتاڵه‌ لاس‌تیکه‌که‌ی هیلّکی قرمزی ره‌نگ ناشیرینی له‌سه‌ر پی‌یدا کیشابوو شوینه‌واری برینی جیه‌ه‌شتبوو.

وانه کانی باش ده خویند. زووتر له وانی دیکه که وتبوه خۆ به باشی دهیتوانی نووسینه درشته کانی سهر لاپهړه پړژنامه کان بخوینیته وه. پړژتیکیان له کاتیکدا هه موومان. بیدنگ بووین ، خشه خشى نه و پړژنامه یه که له جیانی شووشه به په نجهړه کانه وه مان گرتبوو. سهرنجی منداله کانی پاکیشا.

به نیاز عه لیم وت:

((نیاز عه لی ده توانی پړژنامه بخوینیته وه ؟ ها ، به لکه بزانی چی نووسراوه ؟))
پاشی که میك سوور هه لگه پان و منه من کردن ، دهستی به خویندنه وه کرد.

— ((مامۆستا نووسراوه چاکه تی))

— ئافه رین ، راسته ، دهی بخویننه وه ، باشه.

— مامۆستا دوو سه دو په نجا هه زار تومانی.

— ئافه رین ، ئافه رین. زۆر باشه بهرده وام به.

مامۆستا ، له تاراندا هه پراج کرا.

هه ناسه ی تازه کرده وه. پرووی له من کرد و ووتی ((مامۆستا چه ند گه وره و باش و درشت ده نووسن.

* * *

- نیاز عه لی نه دار.

- به لئى.

نازناوی (نه داره د) بوو له پۆله که مدا زۆر له مندالان نازناویان (نه داره د) بوو. وهختى که ناویم ده خویندنه وه ته کانیکی به هیزی ددها ، به شه رمه وه ، له حالیکدا که قه لهم و ده زووه که ی دهشارده وه تا نه یان بینم ، به دهنگیکی کزه وه دهی وت: به لئى لیږم و له و کاته دا دهنگی له بیچووه قه لیک دهچوو که له ناو له پدا بیگوشى. تاکه شتیک که نه و یاری پیده کرد توپیک بوو له کاغەزی رهشی توپه ل کراودا دروستی کرد بووه و منداله کان یارییان ده کرد ، نه و له بن دیوار داده نیشته و توپه که ی له ناو دهستدا ده گوشى.

سەيرى ئاسمانى دەکرد بە ھەسرەتەوہ چاوى لە يارى كردنى منداڵەکان دەبېرى.
ھەر وەختىك يارى دەکرد ، كۆخەى دەگرت و ږەنگى سور ھەلډەگەرا.

حەزم دەکرد زياتر قسەى لەگەڤدا بکەم. رۆژنيك لەسەر قادرمەى قوتابخانە
دانىشتبوو ، لەسەرەخۆھات و لە رۆخ قادرمەكەوہ دانىشت. تۆپەلە كاغەز دروست
کراوہکەى لە ناو دەستدا بوو. سەرچۆکە چلکەنەکانى لە دوو توپى شەروالە
دراوہکەيدا بە دەرەوہ بوو. پرسیم: ((نياز عەلى مالتان لە کوييە ؟))

— مامۆستا لە پشت قەلایە.

— باوکت چيیە ؟!

— ريش سپى ، مامۆستا.

چ کارەيە ؟.

— پەكى كەوتووہ ، مامۆستا. زۆر پيرە ، لە ماڵ دانىشتووہ و كتيبي

دوعا دەخوینیتەوہ ، مامۆستا.

— دايكت چى دەكا ؟

— پەكى كەوتووہ ، مامۆستا دويني ددانەکانى پيشەوہى كەوتن و پەكى كەوت.

كە بە باشى ليّم كۆليەوہ، بۆ دەرکەوت كە دايكى بۆ ((مش باقر)) بازرگانى
ميوەى وشككراوہ كاريكردوہ. ئيشى شكاندن پستە بووہ. ئەم پستانەى كە دەميان
نەكرابوو ، بە ددانەکانى دەيكردوہ و رۆژى بيست و پينج رپالى وەرگرتووہ. پاشى
سالانيكى زۆر كار كردن ، ددانەکانى كەوتوون و پەكيكەوتوہ. برا گەورەكەى گل
ھەلگەن بووہ دوو سال پيشتر پاش گەرانەوہى لە سەربازى لە كاتى كار كردندا
كەوتۆتە ژيّر خاك و خوّلتي بانتيكى بەسەردا تەپيوہوہ ئەوانى تەنيا جى هيشتبوو.

زستان داھات ، منداڵان لە ديھاتى دوورەوہ راڤەھاتن. وەختى كە دەگەيشتنە
قوتابخانە ھەر لە مەروڤسى بەفرينەيان دەکرد. سەر و برژانگ و ئەبەرۆ و كونە
لووتەكانيان بەستبووى. كە برژانگەكانيان دەرئووكاند ، وەكو ئەوہى دوو پارچە

شوشه پىڭدا بدەن. چىق چىق دەنگى لىۋە دەھات لە رۆخ زۆپا دارەكەدا دادەنىشتن و پارچە شەختەيان لە لووتيان دەكردەو. ئەوانەيش كە سىملىيان (گوگرە) ۱ كەرد بوو و قوتابى پۆلى بەرزتر بوون ، سىملى شەختەيى گەورە لەسەر لىچيان دروست دەبوو. كلاًشە ژيەر لاسىكە سووتاو و بۆنى تىژى عەرەقەى پىيەكانيان لە هەوادا بلاۋ دەبوو. لەم لاو ئەو لای كلاًش و پىلاۋە لاسىكەكانياندا ئاو دەچۆراو و دامەنى زۆرپاكەى تەردەكرد.

ژوورەكەم لە تەنىشت پۆلى دەرسەو بوو. هەموو بەيانيان لەپەنجەرەو مەندالەكانم دەدیت كە دەھاتنە قوتابخانەو نىياز عەلى وەك مەلىك داويان لە قاچ بەستى ، خۆى بەرەو قوتابخانە هەلەكو. كەوانەكانمان تەواو دەبوو داوام لە قوتابىيەكان دەكرد پىشەوێ پۆلەكە و چىرۆك بگىرەو. هەندى وەختىش دەموت هەر كەسىك خەونىكى باش و سەرنجراكىشى دىووە بىگىرەتەو. رۆژىكان سەرە گەيشتە سەر نىياز عەلى. يەكەمجار نەختى خۆى هەناو برد. بەلام لە داويىدا هات. لە حالىكدا كە سورايى جى برىنەكەى رۆومەتى پەرىيە رووى و بە دەنگى لە رزۆكەو دەستى بە گىرەنەو كەرد:

((خەونم بىنى ببوومە چۆلەكە، هەر فېرم.. فېرم. لەسەر بانەو بۆ ناو حەوشە هەلفېرم. لە حەوشەو فېرمە سەر تاقى پەنجەرە، باوكم ووتى: ئەى داد و بىداد ، مەندالەكەمان بوو تە چۆلەكە. مەن دىتم كە باوكىشم بوو چۆلەكە ، مەن دىتم كە باوكىشم بوو چۆلەكە و چو لەسەر كىتەبى دوعاكەيدا هەلنىشتەو. دايكەم يەكەمجار پىكەنى. پاشان گرەيا. لە پىكا ئەژدەيايەكى گەورە هاتە مالهەو. دايكەم كە ئەژدەيايەكەى بىنى وتى: واى واى خوايە ((مەش باقر)) هات! خىرا خىرا پستەى لەناو كۆشى دەرھىنا و دەمى لىك كەردنەو. بىنىم كە دايكەم ددانى نىيەو خوينى لە

۱- گوگرە: ئەوى تازە سىملى بۆردەكا

زستانی ئەو سالە لە سالەکانی پێشتر ساردتر بوو. پەنجەرەکانمان بە رۆژنامە و مقەوا چاک گرتبوو. رۆژتیکیان بەیانی ناوی قوتابییه کانم دەخویندەوه تا ئاماده و نەهاتووەکان بنووسم:

— ((نیاز عەلی نەدار))

چەند منداڵێک لەسەرەخۆ وتیان: — ((نەهاتووە))

راچەنیم. جیگاکی چۆل بوو. خەمیکی نا ئاشنا لە دەمووچاوی منداڵەکاندا دەبینرا. هەموو سەریان لەبەر خۆیان نابوو. هۆی نەهاتنەکەیم لە چاودیڤی پۆلەکە پرسى. وتى: مامۆستا ، دوینی دەمە دەمی رۆژئاوا بوو مرد. مامۆستا ، لەسەرما ، خوینی لە قورگی هات و مرد هەر دەیت، ئەستێرەم دەوی ئەستێرەم دەوی ئەستێرەکی جوان بۆ دایکم.)) منداڵەکان بى دەنگ بوون. بارۆژنامەى ڤووی پەنجەرەى پۆلى دەهینا و دەبرد ویزەویزیکی لیۆه دەهاتە بەرگوى. وەك ئەمەى كە نیاز عەلى لە رینگای دوورەوه چیرۆكى دەگێڕایەوه یان خەونەکانى دەگێڕایەوه. دەنگى ئەو وەختەیم هەر لە گوی بوو كە رۆژنامەى دەخویندەوه.

پەلە هەورێکی رەش لەسەر سنگى ئاسمان بوو هەموومان بى دەنگ بووین. چاوم بە رۆژنامەیهکی تازهکەوت کە بەر پەنجەرەوه بوو. بە نووسینیکی گەورەو درشت نووسرا بوو: ((بیمەى تەندروستی بۆ هەمووان))

کورته چیرۆکی نیاز عەلی نەدار

وا دەردەکەوی کە جگە لەوەی منداڵە کە نەخۆشە ، لە خێزانێکی زۆر دەستکورت و هەژارە. واتە هەژاری و نەخۆشی یەکتری تەواو دەکەن و پەییوەندییەکێ توند و تۆلێان بەیە کەمە هەیە. چونکە دایک و باوکی دوو کەسی پەککەوتە ی مالهەن ئەو پستە و فستقانهی کە خەلکی لە جێو دەبۆن. ئەوان و هەزارای وەک ئەوان بە زەبری فشاری ددانەکانیان دەمی تویکەلە رەقە کە یانیاں کردۆتەو کە تەنیا کاری دەزگا و ئامیڤی لە ئاسن و پۆلا دروست کراوە. ئەو دایک و باوکە بەستە زمانە لە هیڤ و پرشت کەوتوتن و بی دەم و ددان لە مالهەو خەریکی خۆیندەوێ کتیبی دوعان هەر بۆ ئەوێ خوا لە برسان نەیانکوژی و غەزەبیان لێنە گری.

لە هەمووی ناخۆشتر ئەوێ بەراییە کێ گەورە هەبوو دوا گەرانەوێ لە خزمەتی سەربازی گل و خۆلی سەربانی کۆنە خانوویکی بەسەردا تەپیو و قوربانی حازریان بوو.

مامۆستاکە ی هیواییکی بەو کۆرە چکۆلانە هەیە کە لە ئیستاه دێرە گەورەکانی (مانشیتی) رۆژنامه دەخوینیتەو کە نووسراوە لە تاران (چاکەتیک بە ٢٥٠) هەزار تومەن هەراج کراوە ، لێرە جیاوازییە گەورەکە ی نێوان ژیا نی خەلکی لادی و شار بە دەردەخا کە سەیر لەو دانییە چاکەتیک گرانە هابی بەلکە سەیر لە کلۆلی و نەداری

نیاز دایه که شهوینکی زستان بهو هه موو برسیتی و نه خویشیه وه دلۆپه ی بنمیچی
 بانه که شی بۆته هۆی ئه وه ی خه وی ناخۆش بیینی. ته نیا خه ویشی وه ک مرۆقیکی
 ئاسایی نیه ئه و منداله له هه موو لایه که وه زۆری بۆ هاتووه بۆیه مندالان یاریده کهن
 ئه و لاتهریک له ژێر دیواره که دا ده وهستی و سه یری مندالان ده کا و ناتوانی یاریان
 له که لدا بکا ، که مندالیک که له و هه لومه رجه ناخۆشه ی ژياندا بژیی چاوه پتی شتی
 خراپتریش ده کری ، ئه ویش ئه وه یه که سه ر له ئیواره ی رۆژی پیشو مردووه .
 نووسه ر ده یه وی به هیژی به ردی نا هزی به مرۆق بلی ده ی دلت تۆخه ی بکا ئه و
 دوژمنیکت، مندالیکی زیتی ماله هه ژاریک به سته زمانیکت له کۆل بۆوه تۆش بزاین
 به دامرکانده وه هه زه درنده یی و ناکه س به چیه کانت درێژه بده ، میژوی مرۆقایه تی
 به نه خۆشی و نه داری که سانی دیکه ی هاونه ژادت پراژینه وه ، ده بی هه ر دۆلی:
 ((ته ئیمینی ته ندروستی لپی ده ی))

مالى ئىمە

(ئاشورا) جى ى تۆپىنى پىرە سەگەكان بوو. شويىنى عىشقباىى مراويان بوو. جىيى بىنچووه پىشيله فرىدان بوو كە خەويان لە خەلكى حەرام كرد بوو ، ئاشورا شويىنى يارى كردنى ئىمە بوو.

سەرەتاي بەهار يا خود دوا دوايى پايز كە هەورى رەش ئاسمانى دادەپۆشى ، باوكم لە ژوورەو دەنالاىەو و دەيوت.

— خوايە لە غەزەبى خۆتمان بە دوور بگرە.

بەلام خوا گويى نەدەدا قسەى باوكم. لافاو دەهات. رقى هەلدەستا.

دنياى دادەشۆرى و دەپۆشت. دەستى بە دەم و ليوى دادەهيىنا.

پردە دارينهكانى دەبرد. بە خانووەكانى سەرەوئى شار نەدەويىرا چونكە لەبەرد و گەچ دروست كرا بوون. بەلام كە دەگەيشتە ئىمە هەموو دىقى دلى خۆى پيدا دەپۆشتين. ديوارەكانى بە هيالانە چۆلەكەو دەبرد.

لافاو تا ناو ژوورەكەمان دەهات. وەك ميوانى ناوخت و مشە خۆر دەماو.

سەرى لەباول و گۆسكەى ديزەى مالىەوهمان دەدا كتيبى دوعاكانى باوكمى دەخوساندەو. باوكم دەيوت:

— ئاشورا دەليى مەئموره. سەر بە هەموو كون و قوزبنيك دادەگرى.

گەلى ئاۋەرۋ و نۆين لە ئاشورايان دەكردهوه. زبلىيان دەريژتە ئاۋ ئاشورا. كە لە سەرەوهى شارەوه دادەرژا خوار ، بارى خۆى دەهينا تا دەگەيشتە بەر دەرگاى مالى ئيمە. هەموو بارى خۆى لەسەر گردهكەى ئيمە دادەگرت. لافاو هەموو شتيكى لەگەل خۆيدا دەهينا كورتانى ولاغ لە دوايدا ولاغەكان خۇشيان لەگەل لافاو دەهاتن.

كاريتەى گەوره. رەگ و كۆلكى دار و درەخت. كا و گەفى گوندەكانى دەورو بەريشى دەهينا گا و مەرۋ مالات. باعە باع و گريانى دەهينا. هات و هاوارى دەهينا. گەلى قوتوشى لەگەل خۆيدا دەهينا كە وينه ماسيان لەسەر بوو. وينهى زنى ئيسك سووكيان لەسەر بوو جاريكشيان شرە لانكيكى بە كۆرپەلەكەوه هينابوو كە هيتشتا كۆرپەلەكە دەيواند. لافاو پردە دارينهكانى ويران دەكرد پردە بەردينهكانى لەشوینی خۆيان نەدەجولاند. تاكو پردەكان دروست دەكرانهوه ئيمە هەميشە دەرنگ دەگەيشتینه قوتابخانە و داركارى دەكرين.

كە لافاو دەنيشيتتەوه ، ئاشورا وەك جاران مېهرەبان و بەخشندە دەبووه دووبارە (شەفيعە كۆر) بە شمشالە ئاسنينەكەى لە رۆخ ديواره تەر و شيدارهكان لەبەر بەرۋچك دادەنيشت. ئاشوراي پر لە ئاواز و گۆرانى كوردى دەكرد. شەفيعە كۆير هەميشە لە دەور و رۆخى ئاشورا بوو. قەلەرەش چاۋەكانيانى كۆلى بوو. دايكم دەيووت ((كە منداڵ بووه. زۆرى نارحەتى كردوه ، چووتە سەدار تا بېچو قەلەرەش بگرى. قەلەرەشيش پڑاۋنەتە سەر سەريەوه و چاۋەكانيان بە دەنووك دەرهيئاۋه.)) بەلام شەفيعە كۆير بە نەخۆشى (ئاۋلە) كۆير ببوو. پاش نيشتنەوهى لافاو دەچوينە ئاۋ بەستە چەگليەكەى ئاشورا كە رەش ببوو دەگەراين و پارەمان دەدۆزيەوه و ملاك و بوتلى شكومان دەدۆزيەوه. جاريكشيان ئاۋ لە ئاۋەرەستى شاردا دوكانى چاۋيلكە فرۆشيكى برد بوو ئيمە چەند چاۋيلكەمان دۆزيەوه.

پۇژىك بوتلىكمان دۆزيهوه وينهى ژنيكى كه ژال و خوین شیرینی لهسەر بوو.
هەر کاتيک باوکم تهماشای دهکرد. به تيلهی چاو سهيریکی دایکمی دهکرد و
لهسهرهخۆ به شیویهک که دایکم گوپی لی نهبی دهیوت: —

— هه های هه! له دنیادا شتی چهند سهیر ههیه.

پاشدان بوتله که ی بۆن دهکرد و دهیوت:

— ئاه! ئاه! پیف! نهعلت له کردارت.

بوتله که ی تور هه لدهدا به لām رۆژی دواپی سهر له نوئی ئەم کاره ی دووباره
دهکردهوه. شیشۆقی^۱ ناو چه گله که دهست و پیماپی دهبری. لهسهرهخۆ دههاتین و
خۆله میشی کووردهی هه مامه کان له دم ئاشورا فری ده درا به برینه کانمان
داده کرد. ناومان له و کانیه ده خواردهوه که له رۆخ ئاشورادا هه لده قولین.
دهچوینه رۆخ مشکیه^۲ گهرمه کان له ته نیشت یه که راده وه ستاین سهیری
سوورایی ئاگر و سهوزایی لاستیکه سووتاوه کانمان دهکرد، لهسهرهخۆ دهچوینهوه
مال و ناغان ده دزی و تا دایکم له ناکا و نه مان گری له ناو پزی ده پیمان دهنه.
کاتی که له ژووری دههاتینه ده ری، دهسته کانمان به سهر بهستی راده وه شانده و
مانای شهوه بوو که شتی کمان نه بردهوه. به لām خۆمان نه ده جوولاند نه بادا لیمان
بکهوی، نه گهر دایکم دهیدیت به قونجکه ناو رانه کانمانی شین و مۆر دهکردهوه.
دهینالاند و سهری خۆی به دیوار دادهدا. له قوژبنیکی ژوورهوه داده نیشت.
دهستی له نه ژنوکانی وهرده هیئا. خۆی به راست و چهپدا راده ژاند و توکی^۳
دهکرد دهیوت:

۱- شیشۆق: شووشه شکاو

۲- مشکي: خۆله میش

۳- دهقه پاند: دهرفاند

— وای له خۆم مالتویرانی و هه‌لکوجاو له پای دیواران ، وای به‌دبه‌خت خۆم ، له گۆږی ئهو که‌سه ږیم منی به‌ شوداوه ږۆله ، ئیلاهی مه‌رگتان ببینم شین و شه‌پۆرتان بۆ بکه‌م.

مه‌مه‌که‌کانی به‌ره‌و قاپی ئاسمان ده‌گرت و ده‌یوت.

— تا روژی قیامت شیرم لیتان هه‌رام بی.

له‌م کاتانه‌دا ئه‌که‌بر ئاو له‌ کوونه‌ لوتی ده‌هاته‌ خوار و به‌ بوغزه‌وه‌ ده‌یوت:

— کاشکی ده‌بوو مرو‌ف هه‌ر نانی نه‌خواردبا. تا دایکم خوشحال بی

نا‌رحه‌ت نه‌بی. من ده‌موت:

ناخه‌ نابی ، ئهو کاته‌ ده‌مرین!

ئه‌که‌بر ده‌یوت:

که‌ دایکم ئیمه‌ی به‌سه‌ر گه‌شته‌یی و مه‌زلومی له‌ پای دیواردا ده‌دیت.

دل‌ی پیمان ده‌سووتا. له‌ پرمه‌ی گریانی ده‌داو ده‌یوت:

— ئاخر رو‌له‌ بۆچی ئه‌ز یه‌تم ده‌ده‌ن. ئاخر شه‌و چ وه‌لامی ئهو سه‌گابه‌

بده‌مه‌وه‌ ؟

سه‌گاب ، باوکمان بوو. ئیمه‌ش له‌گه‌ل دایکم له‌ پرمه‌ی گریانان ده‌دا. هه‌ر وه‌ختیک منداڵیک له‌ منداڵه‌کانی کۆلانه‌که‌مان ده‌مرد. دایکم تا چه‌ند رو‌ژ نه‌فرت و دوعای لینه‌ده‌کردین به‌لکه‌ ماچیشی ده‌کردین. له‌ باوه‌شی ده‌گرتین و قوربان و به‌راگێڤرمان ده‌بوو. رووی له‌ ئاسمان ده‌کرد و ده‌یوت:

— رو‌له‌ گیان ، عه‌زیزه‌کاتم ده‌ردی ئیوه‌ بێته‌ گیانی من.

به‌لام له‌گه‌ل یه‌که‌م پاروه‌نانی له‌ ناندین ده‌ماندزی، ئاله‌ و نه‌فرینی ده‌ستی پێده‌کرده‌وه‌. له‌ کولانه‌ هیلکه‌ مان ده‌دزی ده‌مان هینا و له‌ ژیر خۆله‌می‌شی داغی کووره‌ی حه‌مامه‌کافان داده‌نا و تا ده‌بژا. هه‌ندی جاریش هیلکه‌ له‌ ژیر خۆله‌می‌ش ده‌ته‌قی و مشک‌ی به‌ ناو ده‌موچاو و قورگماندا ده‌په‌ژاند. ئه‌گه‌ر چنگیشمان بکه‌وتایه‌ چه‌وه‌نده‌ریشمان ده‌خسته‌ ژیر خۆله‌می‌ش و لیکمان ده‌قه‌پاند.

ناشورا به بۆنى ئاودەستخانەكانىيەو جىڭگاي ئىمەي لى باۋەشى خۇيدا دەكرەو ، بەسەر ئىو لىوولە بۆرپانەي ئاويان بۆ مالى گەچ كارى كراۋەكان دەبرد . يارى (بەردى من لى دەستى تۆ) ^۱ مان دەكرە خانىچىكۆلەمان بۆ پىشلىە بى دالەدەكان دروست دەكرە . لى دەورى شەفەيخە كۆيۇدا دادەنىشتىن و گۆيمان لى ئاۋازەكانى دەگرت . شەو ماندو مرد و بە سەر و روويكى خۆل و تۆزاۋى و دەستى پىر لى قەلش و خۇيناۋىيەو دەخزايىنەو مال . بەدوۋ دلىيەو سەلامان لى دايكىم دەكرە كە لى ژيۇر چوارپا دانىشتىبوو . دلمان دەكەوتە كوتە كوت لى ترسى ئىوۋى ئايا دايكىم سەرى لى ناندېن داۋە يان نا ؟ . ئىو كە دەستەكانىي دەدەيت بە سەر و روويكى مېھرەبان خۇي دەنۋاند بەلام لىراستىدا بە بوغزو كىنەو دەيوت :

مالمان وپران بوو ھەر پارە و پولىكمان ھەيە دەبى بە ۋازەنىنى بەدەين بۆ دەست و پلىيان . بوون بە كرى گرتەي شەيتان لى بەيانىيەو تا ئىۋارە ئىش دەكەين ، ئىۋارەش ھېچ دەسكەوتىكمان نىيە .

لافاۋ ھېلىكى بەنىشان لىسەر روۋى قەدى دىۋارەكانى ژوۋرەوۋەمان بەنىشان بەجىدەھىشت . باۋكم دەيزانى پارو چەند سال پىشتەر لافاۋ تا چ رادەيەك و چەند ھەلسا بوو شونەۋارى لىسەر دىۋار بە جى ما بوو . باۋكم دەستى بۆ دىۋار درىژ دەكرە و دەيوت :

— ئەمەش سالىنامەي دىۋارى ئىمە .

لافاۋ دەھات . ئاشورا پىر دەبوو و ئاۋ لى ئاودەستخانەدا بە كوفارە سەردەكەۋت . ھەۋشەي پىر دەكرە . بىرى پردەكرە تەختە پزىۋو كاۋ چەپكە گوللى سىسى لىسەرەۋى شاردا بە دەستەو دەگرت و دەيھىنا ناۋ ژوۋرى و پىشكەشى دەكرەين . تەنيا زمانى نەبوو سەلامان لىبىكا . كلىممان لول دەدا . شەروالمان ھەلدەكرە . نافەكمان تەر دەبو و شلپە شلپى دەھات دايكىم چارۋكى لى دەورى كەمەرى گرېدا بوو پىيە سىپەكانى لى ناۋ ئاۋدا دەلەرزى و خىرا خىرا سەلەۋاتى

۱ - بەردى من لى دەستى تۆ : ۋا ديارە جۆرە يارىكى مىندالائە .

لیدهدا و دهیوت. ئیستا ناو دنیا دهبا. لافاوی نووچه. بهدبسهخت و خانه خراپ
بووین، ئەوی خواپیه له قاپیتدا سهگیکی گوناهاکارین. بهزەت به مندالەکاغاندا
بیئەوه. سهری بۆ ئاسمان بهرز دهکردهوه و دهیوت:

— ئۆۆۆ...! خواپیه له دهراگاتدا سهگیکی روو رهشین

ئەکبهه زۆر بزۆربوو سهری بۆ ئاسمان بهرز دهکردهوه و دهیوت:

— میاو میاو میاو! ئەوی خواپیه بیچووه پشیلەین له قاپیتدا.

دایکم توورپه دهبوو دهیوت: که مندالی وەکو ئیوه سهرتان له قەپیلک جوقاند
دنیا تان وێران کرد. ناخیر زەمانه. گواپیه دەمانهوی خوا له مه خراپترمان بهسهه
نهیتنی؟ به خوا ئەگەر ئاگریش بباری ههه که مه.

من دەمزانێ که ئاو دنیا نابا. ئاو تهنیا خانووه قورەکان دهبا. زۆر رۆژان خۆم
به ناو ئاشورادا تا ئەو سهری شار رویشتبووم ئاو خانووه گهچ و بهرد کاریهکانی
نهدهبرد. که لافاو دهنیشتهوه. لهناوهراستی ژووری ئەو کاغەزه رهشانهمان
دهسووتاند که له کۆلانان کۆمان دهکردنهوه. دهراگامان دادهخست تاکو ناو
ژووره که گهرم دابییت و وشک بیتهوه، پاشدان دهچوینه لای دراوسییه که ی قاتی
دووه مان چونکه ئاو ئەوانی نهدهگرتیهوه. نان و ههه چاییه کمان ههباپیه لهسهه
یه کمان دادهناو پیکهوه دهمان خوارد. باوکی ئەوان ههمال بوو باوکم له گهلی
دادهنیشت و ههه دووکیان پیکهوه باسی بیکاری و رۆژگاریان دهکرد. باوکم له
رۆخ مهقهله که یان دادهنیشت. بۆ پسانهوه بهلغه می سنگی لهناو مشکیهکانی
دامهنی مهقهله که دهکرد و خۆله میشی به سهردا دهکرد. دایکم له بهرهه خۆیهوه
بۆله بۆلی دهکرد.

ههناوت رزی ئیلاهی. مهقهلهی ئەم مالهت پر لهتف و بهلغهه کرد. دایکم
له گهله ژنه دراوسی که ماندا کلاشیان دهچنی و دهردی دلی خۆیان بۆ یهه
ههله ده ریژت.

من و ئەكبەر لە گەڵ كچه درواستیکەماندا كە بۆن و بەرامەیه كی خۆشی لە ژێر چارۆكەكە یهوه دههات و سه‌ری نینۆكه‌كانی به‌ چینی كلاًش ریشال ریشال ببوو پینچ به‌رد و كانپمان ده‌كرد^۱. بۆ نووستنیش ده‌چوینهوه خوار. كاغه‌زه‌ سووتاو ده‌كانمان فری ده‌دا ده‌ره‌وه و له‌سه‌ره‌وه‌ی گه‌رمدا ده‌نووستین. هه‌ندی جاریش ژووره‌كه‌مان تیكده‌چوو لایه‌كی ده‌ته‌پی و سایته‌ی ده‌هاته‌ خوار. ئەم جو‌ره‌ كاتانه‌ ، تا چه‌ند روژ له‌ كۆلانه‌كانی هه‌ر دوو به‌ری ئاشورا به‌ دوا‌ی خانوودا ده‌گه‌راین. دایكم و باوكم هه‌ریه‌كه‌یان بڕ و بزگورپكیان له‌ گەڵ كه‌لوپه‌لی و په‌لی مائه‌وه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌گرت و سه‌رمان له‌ مالان خوار ده‌كرده‌وه و له‌ ژووری كرپمان ده‌پرسی. دایكم رووی خۆی به‌ چارۆكه‌كه‌ی داده‌پۆشی. سه‌ری له‌تی ده‌رگای هه‌وشه‌ ده‌برده‌ ژووری. به‌ ده‌نگیكی پڕ سۆزه‌وه‌ بانگی ده‌كردن

— باجی توخوا ژووری به‌ تالان نییه‌ بۆ كری ؟!

خوا خیرتان بنوسی.

لەم وه‌ختانه‌دا باوكم سه‌ر و روویكی پڕ له‌ ئومیدی نیشانده‌دا هه‌ناسه‌ی له‌ سنگی خۆی به‌ند ده‌كرد و چاوه‌ری و هه‌لام ده‌بوو دلمان ته‌په‌ ته‌پی ده‌كرد ، به‌ چاویكی كز و بی رۆشنایی ته‌ماشای ده‌رو دیواری مائه‌كه‌مان ده‌كرد. به‌لام له‌ ژۆریه‌ی كاتدا ده‌نگیك له‌ناو هه‌وشه‌وه‌ وه‌لامی ده‌داینه‌و:

— نا خوشكی ژووری به‌ تالمان له‌ كوئی بوو ، ئیوه‌ سه‌ده‌مین كه‌سن له‌ ژوور ده‌پرسن. ئاخه‌ ئیمه‌ش موسلمانین ئیش و كارمان هه‌یه‌. لێ و لیوی دایكم شو‌ر ده‌بوو. لووتی فن ده‌كرد و به‌ لچكی چارۆگی ده‌سپیه‌وه‌ و ده‌یووت:

— تف له‌ گۆڕ و مه‌زه‌بت.

هه‌لی ده‌كوتایه‌ سه‌ر من و ئەكبەر و ده‌یوت:

— په‌پوینه‌ ، قه‌ده‌م بی خیرینه‌.

۱- پینچ به‌ردوكانی: یاریه‌كه‌ زیاتر كچۆله‌ ده‌یكهن ، پینچوكانیشی پیده‌لین.

هه‌لدهاتین و به‌لام دوور و نزیك به دواياندا ده‌پۆشستینه‌وه. لافاو ته‌واو ده‌بوو
سه‌ر له نوێ ئاشورا ژيانی ده‌هاته‌وه به‌ر.

دووباره پیره سه‌گ له‌م لاو ته‌و لادا ده‌تۆپین. منداڵ و پیره مێرد و پیره ژن به
خۆیان و کیسه درێژه‌کانی ملیانه‌وه. به‌ کۆلانیاندا ده‌گه‌ران و به‌ دواي بژیودا
سوالیان ده‌کرد. وردکه چه‌گله ره‌شه‌کانی رۆخ ئاشورایان وه‌رگێر و داگیر ده‌کرد.
خه‌لکی ده‌هاتن گونیه‌ی پر بێچوه پشيله‌یان له‌سه‌ر گوفه‌که‌کانی ده‌وروبه‌ری
ئاشورا به‌ تال ده‌کرد. تاكو ئیمه دووباره بیان به‌ینه مالّه‌وه و مراویه‌کان به‌ قیره
و قازه قازوه عیشقه‌بازیان ده‌کرد و پێك داده‌فسین تاكو كه‌نار ئاوه‌کانی ئاشورا پر
له‌ جووجه‌لای زه‌رد و ئیسك سووك بکه‌ن.

هه‌موو ته‌نگه‌ی ئیواریه‌ك شه‌فیه‌ كوێر شمشالّه‌كه‌ی له‌ بن هه‌نگلی ده‌ناو
ده‌چۆه مالّ و ئاشورای به‌ سارد و سړی ته‌نیا جی ده‌هیشته‌.

دوو ماسی له ناو نوځلدا

وهك هه موو پینچ شه مهبهك خاموش و دلگیر بوو ، كه ميكيښ خوشی پشووی روژی ههینی پیوه دهینرا ، ناخه لیوهی پایز بوو. ههفتهیهك پیشترا لافاو ههلسابوو ، هیشتا ژووره كه مان نیمی مابوو باوكم له ژیر چوار پایه دا نووستبوو.

تیشکی هه تاو له سهر رووی دیواره قورینه كهی ههوشی دهدا، ههزم دهكرد خوړ ناوا نهبی. هیچ ناوا نهبی و ئهرك و دهرسه كام خویان له خوړا بنووسرابانهوه و باوكم ههر نووستوباو قهت به ناگانه - هاتبا ههركه ههلهدهستا ، په لپی دهگرت و دارکاری دهكردین.

دله كوتهی شه مهبه له دلدا بوو. نهو هه موو راهینان و جه دوهل زهر و ماموستا نا میهره بان و دهنگی ماستفروشی گهری كۆلان. بۆچی هیچ كهسیك نه بوو نییمه خوش بوی ؟ بهلام بۆمان پهیدا بوو ، ئهویش ئهوی پیچوه پشیلانه بوون كه شهوان به دزیهوه ده مان برده ناو نوینه كامانهوه. دهسته كامانیان دهلیسیهوه یاریان بۆ دهكردین. بهلام كه خافل دهووین گازیان له پیی باوكم دهگرت و دهیان لیستهوه باوكیشم تووری ده دانه ئهوه سهری ههوشه.

شیعری (مندالی هه تیووم) له بهر خۆم دهخویندهوه ، كه گۆزه لیشكا بوو. كه وتمه بیی چۆله كه كه م كه چند روژ پیشترا نیستا مردار ببۆوه. رهنكه گرهوی كردهی كه له قوتابخانه بگهریمهوه ئهوسا مردار بیتهوه. كه گهرامهوه كزیوو. مووچه م بۆ كردو لیی نزیكیهوه، سهری به زهوی كردو و مردار بۆوه.

خوړ ناواده بوو. كه دهچومه ناو (ناشورا) وه ، ده مبینی هه تاو هیشتا له سهر دیواری نانهوا خانه كه ناوا نه بووه.

ههوسه لای چوونه دهره دم نه بوو. چوار پا منی به خویهوه چه سپاند بوو باوكم پرخه پرخی دههات. برسی بووم. بهلام دایكم من و (كه كهر)ی سویند دا بوو كه دهست بۆ نان نه بهین.

به پارانهوه پیی ووتین: —

— به پير به پيغممبه، پارهم نيبه جاريكي تر نان بکړم.
له پاشدان وتی: — ده بلین به ټیمام رها نان ناخوین!
ټیمهش له روځ (ناندين) راوهستا بووین پیکهوه وتان: —
— به ټیمام رها به گیاني دایه دهست بو نان نابهین.
دایکم چو بووه بازاری کولیچه فروشان تاکو هم کلاشانهی که چنی بوونی بیانداتهوه
خاوهن کاره کهی و له سهر ریځگای خوئی سهر و پیمان بو بکړی ته گهر دوکانی خاوهن کاری
دایکم داخواو بوايه زور خه مگین ده بوو. تا ده گه یشتهوه مال هره ده گریا.
روژنامه یه که له سهر رووی دهرگا ده جو لاوه. وینهی سی منډال له سهر روژنامه که بوو
ورچیکي گه وره یان له باوهش گرتبوو. ورچه که زور قهله و جوان بوو.
دووباره که وخته یادی شیعری (منډالتي هه تیو) له وینه که دا ورچه که زور قهله و جوان
بوو.
دووباره که وخته یادی شیعری (منډالتي هه تیو) که وینه که ی له ناو کتیبه که ماندا بوو و دلم
ته نگ بوو. شتيک له ناو قورگمدا سهری ده کرد و ده گه پایه وه. له قورگم هاته سهره وه. هاته
نیو رووم. ناو چاوه کانم و له چاوه کانم هاته دهره وه و رووی گهرم داهینام. به پشتهی دهستم
فرمیسه که کانم سرپه وه ، سویری فرمیسه که چوه ناو شه قاره کانی دهستم و زوراوه.
تيلهی دهرگا ده کرایه وه. ته کبه سهری له ژورور خوار کرده وه پاشدان به سهری
په نجه کانی پیی هاته ژورره وه و سهری له بن گویم نا به پسکه پسکینه وه وتی:
— دوو ماسی بچکوله هاتوونه ته روځ ناوی ئاشورا. دبی بچین بیانگرین؟
به په روښه وه وتم: — بابچین ، بابچین ، له سهره وه خو. با ، باب به ئاگا نه یی.
که ته کانم خوار چوار پاکه جیره جیریکي کرد پرخه پرخی باو کم برا.
ته کبه له ترسان زنده هقی. چو خوئی مات کرد. باو کم گه وزی داو لاکه له کهی خوئی
گوړی وتی: —

— خواجه غه زه بمان لی نه گری له جیسی خۆمان دانیشتینه وه له سههر چوار پایه دا هه ئوتو ترکان. له سههر چوار پایه دا کلا فیک ده زوی کلاش و سوژنیکی لیکه وتبوو. باوکم کهوته وه پرخه پرخ.

به سههری په نجی پییم رویشتم و نوقلدانه بچوو که که ی قوژینی ده لاقه م. نوقلدانه که مله که ی شکابوو له ناو ئاشورا دادۆزیبوو مه وه له گه ل ئه کبه ر رویشتین. که گه یشتنه روخ ئاوه که ئاسه واری ماسی دیار نه بوو. دلم داخو رپا به ئه کبه رم وت:

— ئه دی ماسیه کان له کوپن هه ی به د فه ر دیسان درۆت کرد.

ئه کبه ر وتی:

— خۆت به د فه رپی لیت مه علوم بی رویشتونه ته وه ژیر قوړ و لیته کان. دهستم بو ژیر قوړا وه که برد و دهستم گیرا. ماسیه کی بن سک زه رد خۆی راپسکاند و ئه کبه ر به شادیه وه وتی: — ئه ی ئیمامی زه مان ئه وه تان.

نوقلدانمان پر له ئاو کرد. هه ر دوو کمان به یه که وه به هه ولدانیک ی زۆر ماسیه کانمان گرت. هه تا و گه یشتنبوو سههر روخی دیواری نانه واخانه که سارد و سه رمای ئیواره دهسته کانی سړ کردیو بین له سه ره خۆ هاتینه ژووره وه. دایکم نه هاتبو وه. ژووره وه که میك تاریک دا هاتبوو باوکم هیشتا هه ر پرخه پرخی بوو.

منداله کانی سههر روژنامه که ونیوون. له سه ره خۆ چوینه ژیر چوار پاکه. به سکی برسی نووستین و نوقلدانمان له پیش خۆمان دانا. ماسیه کان به چاوه زیته کانیا ن ته ماشایان ده کردین. ئه کبه ر دهستی درێژ کرد و نوقلدانه که ی بو بهرده می خۆی راکیشا. من دووباره هینامه وه بهرده می خۆم.

ئه کبه ر به دهنگی بهرز وتی:

— هی خۆمه ها!

به ره بجان هه وتم:

— نوقلدانه که یشی هی منه — تازه من بۆم هی نای.

به توندی وتی: — هی خۆمه. هی خۆمه. من یه که م جار دۆزیمه وه.

له سه ره خۆ و تم:

— تهی نو قلدانه که ی من چیه ؟

وتی: — ئیستا ده چم جامیک ده هینم.

له گهل و یستی هه لسی و پی به مه نجه لی ژیر چارپاکه که وت. پر خه پرخی باو کم برا. له داخان په لی نه رم و بی خوینی ته که به رم گرت و بامدا و له تاوان له رزیم. ته که بهر قیزیه کی خه فه کراوی کیشا: (ئای ، ئای).

ماسیه کان بی جو له وهستا بوون و ئاویان ده خوارده وه. چوارپا جو لا وه. باو کم به سه ره سه رمانه وه وهستا بوو. چاوه کانی وه ک چاوی ماسیه کانی لی هات بوو. له ترسان چوینه ژیر چوارپاکه وه و له ژیره وه لیفه کاغان به توندی گرت.

له سه ره لیفه که وه دوو مسته کۆله به سه ره سه رماندا هاته خواری لیفه که مان تو پر داو به زیره و هاوارده و امان کرده ده ری. نو قلدانه که له ناو دهستی باو کمدا بوو. ده رگای کرده وه و فرییدا هه وشه.

ماسیه کان له سه ره زهوی که وتنه فرته فرت. قه له ره شیک له روخ دیواردا باله فرهیه کی کرد هات و ماسیه کانی برد.

له دووره وه هه وره کانی ئاسمان رهش هه لده گه پران. له ناو تاریکی قادر مه کانی سه ربان هه لئروشکا بووین. فسه که فسکی رقاویان دلی تاریکی شهوی ده سووتاند.

— گوناھی تو بوو.

— گوناھی تو بوو.

— ناوه لا گوناھی تو بوو.

— ناوه لا گوناھی تو بوو.

دلّم ده گوشرا. له ئاشورا وه نوزه ی توتکه سه گیک کی کوته ک خوارد و ده هات. دایکم نه هات بو وه ، رهنکه دوکانی خاوهن کاره که ی نه بووی و ئه ویش هیشتا به چاوه پروانی له پشت ده رگای دوکانه که دا دانیشتی.

كا

قوتابخانه كه هوشه يه كي گه وره ي هه بوو. له دوو ژووري قوتابخانه كه يه كيكيانم كردبووه پولی دهرس خويندن و ئه وي تریش خوم تييدا داده نيشتم. كادينیكي گه وره له لای راستی هوشه وه بوو متبه قیكي جیهلراوی له تهنیشه وه بوو. كادینه پر له كایه كه هی داودخانی خاوهن خانوه كه ی قوتابخانه بوو.

شهوان ته نیا بووم. غولام رهزای فهراشی قوتابخانه تا درهنگ له لام ده مایه وه. ژنيك و منداڵیكي سی سالانی هه بوو. روژی به سی تومار به موه قه تی به فهراشی قوتابخانه دامه زرابوو، به و ئومیده ی روژيك دابی به یه كجاری دابه زری، روژانه هوشه وه هیوان و پولی گه سك ده دا. له بیره وه كه ئاوی دهرده هیئا له ساردای ده كرد. كه كاری ته واو ده بوو، ده كه وته ناو كوڵانه كانی دی و به مالاندا ده گه را و هیلكه ی ده كری و به دوكاندارانی ده فروشته وه. به له باریكه یه كي. ئیسكي ده م و چاو ده په ریوو بوو لووتی جوان بوو هه موو ده م خه مبارو مه لوول بوو. هه میشه ترسیكي نادیری له روودا ده بینرا.

زستان به بای به هیزی ساردی گوژیانیه وه هات. دووباره مله ی ((قه لاجه)) به فر دایپوژی و ریگاکان گیران. ترس له هه موو كه سیك نیشته هر كه سی مشتیک گه نم یا ئاردی هه بوو، به ترس و له رز، وه كه گه نجینه یه كي به نرخ، ئاگاداری ده بوو دهستی پینه ده گرت و به پارێزیكي ته واوه وه له كاری ده هیئا.

كه له قوتابخانه دهاته ده ره وه هر دوو لای جاده به لاشه ی مرداری گا و مه پر و بز ته نرا بوو خه لكی له حالیکدا بوون فرمیسیان هه لده پشت.

پيستی نازدهله مرداره کانيان کهول ده کرد و له رۆخ دوکان و پشت دیواری مالاندا ههلیان دهخستن. شیوهنی ژنان ، وهک بلایی عهزیزیان مرد بی. له ماله کانهوه دههاته گوێ. تا چاو بری ده کرد، پيستی بۆری دامهن سپی و قاوهدیی و رهش له رۆخ یه کدا ههله خرابوون چاو م دادهخسته بهر خۆم تا بهژن و بالا و پهیکهری ماتهم داران نه بینم. شهوێک. غولام رهزا به سههر گهشته یی و نا ئومیدی و خه مناکیه وه پهیدا بوو. یه که به دوا یه کدا جگهره ی داده گیرساند. تهنگوسته لاوازه کانی که له دوکه ئی جگهره دا زهرد ههله گه رابوون دهله رزی ، لیتم پرسی: — ((هه موو سال حالتان بهم شیوه یه ؟))

سهری باداو له گه له به باکردنی دوکه ئی جگهره که یه وه گوئی ((به ئی هه موو سال هه مان تاس و هه مامه .))

گوتم: ((رادیۆ گوته و یه تی ده ولته تازوقه و ئالیک بۆ نه و دیهاتانه ده نییری که سهرما زیانی پیگه یاندوون.))

وتی: ((ئیستاکه وا باشتره چه قۆمان بۆ بنییری تا پيستی مالاته مرداره کان که ول بکه یین.)) پیگه نینیکی تالی گرت و بهم لاو نه و لایدا روانی. وهک ته مه ی که بیه وی شتیك بلای و شه رمی ده کرد. وتم: ((هه ر ده ته وی شتی بلایی چی پرویداوه ؟)) به شه رمه وه وتی: ((نا ، نا ، به لام ... شه رم ده که م.))

وتم: ((شه رمی بۆچییه ئیمه براده ری یه کین. هه ر کاریکم له ده ست بیته بوئی ده که م.))

گوئی: — ((به خوا ، تازه مانگا که م زاوه و خه ریکه له برسان ده مرئ. گوانه کانی وشک بوون. ویستم ته گه ر ماوهم بده ی له م کادینه شه وی یه ک گوئی به کا بۆ مانگا که م به م تا ده رگام لیده کریتته وه .. ژن و منداله که م تا ماون دوعاتان بۆ ده که ن.)) سهری له به خو نا ، منیش که وتمه بیر کردنه وه کایه که ه ی داود خان بوو و له و ماله شدا ته نیا من داده نیشتم. ره نگه شه رپیکم بی به توو شه وه .

به لّام نەشم دەتوانی خۆم له بهر رووه ئیسقای و رەنگ تیدا نەماوه شەرماویەکی
غولام رەزا دابگرم و گۆتم: ((هەر چیت دەوی بیبهو مانگا و گوێرە که کەت رزگار
بکه.))

به خۆش حالیهوه له جێی خۆیدا رهپی بوو گوتی: ((خوا سیبه ری ئیوه مان له سه ر
هه لنه گری تاماوین له چاکه تان ده رناچین.))

به یانی زوو بوو. له هه وشه ی قوتابخانه پیاسه م ده کرد. هیشتا خۆر هه لنه هاتبوو.
سه یری سه ر رۆخی دیوارم ده کرد چۆله کی له سه ر هه لنیشتبوو له پەر چۆله که کان
هه لفرین و جامیکی مس له سه ر دیواره وه به ده رکه وت. ده سته ره ق و ته قه کانی
رۆخی دیواریان گرت و ده موچای غولام رەزا له نیوان هه ردوو ده سته د به دیار
که وت.

هه میشه له سه ر دیواره وه ده هاته ژوور تا ته قه ی ده رگای قوتابخانه بیدارم
نه کاته وه. به ردیکی زلم له پشت ده رگای قوتابخانه داده نا تا شه وان که س نه یه ته
ژووری.

له سه ر دیواره که دانیش و پاشدان بازی دایه ناو هه وشه و جامه مه سه کی له سه ر
دیواره که وه هینا خواری. به هه مان شیوه ی شه رمینییه وه سه لامی کردو جامه کی
له لایه کی هه یوانه که دانا. گۆتم: ((چی هه یه چی نه یه ؟ته م جامه ت بوچی هیناوه!؟))
مله باریکه کی که چ کردو گوتی ((ماموستا شیرم بو هینای مانگا که م که کای
خوارد، گوانه کی پرله شیربوو.))

به ناڕه حه تییه وه وتم: ((جامه که هه لگره و برۆ پتووستیم به شیر نییه ، مه گه ر
نه خۆشم تا شیر بخۆمه وه.))

ئیش گه یشته ئه وه ده سته ی به پارانه وه کرد به شیوه یه که له قسه که م په شیمان
بوومه وه جامه که م برده ژووره وه غوللام رەزا خوی خه ریکی مالینی هه یوانه که کرد.
هه موو شه وێک غولام رەزا گونیه یه کی گه وه ی کا ده برده وه مائی و هه موو
به یانیه کیش پێش خۆر هه لاتن جامه کی له سه ر دیواره قورپینه کی قوتابخانه به دیار

دەكەوت. رۆژتيكيان سەريكم لە كادين خوار كردهوه ، كادينتيكي گەلئى گەوره بوو. تا بنميچ پرى لە كا بوو هەوو رۆژتيك ئاژەل مردار دەبونەوهو پيسته بۆره كانيان لەم بەر و ئەو بەرى جاده پادەخران. هەميشه غولام رەزا دەيگوت: ((ئيشاللا رۆژتيك وەرە مانگاگەم ببينه گويّره كه گەم ببينه. نازانى ئيستا چەندە قەلەو بوو ون ! ؟))
 وەلاّم دەدايهوه: ((باشه غولام رەزا ، باشه ، رۆژتيك هەرديم)).

هەينى بوو لە ژووره كەم دانيشتبوم و سەيرى نووسينهوهى قوتاييانم دەكرد و راستم دەكردنەوه يەكيك لە قوتاييه كانم كهوا هاوسى غولام رەزا بوو ، خۆى کوتايه ژووره كه مەوه هەناسه بركى بوو گوتى ((م... مامۆستا ، حالئى ژنى غولام رەزا خراب تىكچوو مەنى نارد تا پيتان بلّيم.

بە خيراى چوومه مالىان. غولام رەزا لە قوژبنىكدان دانشتبوو. دەستى لە ئەژنۆى وەر هينا بوو ژنەكەى لەناو نوينىكى چلكن و دراودا نوستبوو لرخه لرخى ليّوه دەهات چەند شووشه دەرمان و نەختيک فستقى بە دەورو بەردا رژابوو. كوپره بچوكه كەى بە ورگى دەرپەريو رەنگى زەردەوه لە باوهشى پيره ژنيكدا بوو مەن نەم دەناسى. دانيشتم و گوتم چى بووه غولام رەزا ؟ ديسان دەردو بەلايه))

سەرى بە ئەژنۆى كردو بە خەفەتەوه گوتى: ((نايينى. بەخوا دوو رۆژه بيّهوش كەوتوو، قسه ناکاو ئيمپروّ حالئى زور شره نازانم چييكەم)).
 گويّچكه كانى سوور بووهوهو گوتى: ((مامۆستا.. نابى، ناخر...)).
 پيموت بە خيراى: ((بۆ شارى ببه))

گوتم: ((پارەت بۆ نامادە دەكەم، خەم مەخو، منداڵەكەشت ببەلاى پزىشك، لە لايەنى قوتابخانەشەوه خەيالّت رەحەت بى خۆم لە گەلّ منداڵەكاندا ريكي دەخەم)).
 گەش بووهوه.. تارمايى زەردە خەنە پژايه سەر ليّوه كانى و كەمى گەشاوه وتم:
 ((حالئى مانگاگەت لە چى دايه ؟ گويّره كه گەت چۆته ؟ خو ئەوانيش نەخوشت
 نەكەوتون؟))

بەم قسه قەلەمى ئەژنۆى شكا. بە ترس لەرز و زمان گيّرانيكەوه

گوتی: ((باشن مامۆستا زۆر باشن. له گهڵ گا و گۆتالی دراوسی کاغاندا ناردوو
من بۆ دهرهوه كه ميک بخوليڤنهوه.))

كه خهريك بووم غولام رهزام به جي دههيشت مندا له كه خۆي گهيانده من و گوتی:
((مامۆستا غولام رهزا زۆر به دهبخته، ئهسله هه مانگای نيبه، وا دياره درۆي
له گهڵ تۆدا کردوه.))

راچه نيم، به لām به سهر خۆم نههينا و خيرا خۆم و هينايه وه سهر خوین ساردی خۆم
و به توندی گوتم: ((خۆم ده مزانی)). هاتمه وه قوتابخانه.

به يانی زوو غولام رهزا دووباره به خۆي و جامه شيره وه پهيدا بوو سهيري
چاوه کانی نه کردم پيم گوت: ((پيويستم به شیر نيبه، شیر نا خۆمه وه چيتر مهرايی
مه كه

گوتی: ((تاخر چی بووه ؟ مامۆستا زمان کورتم مه كه. تو ناوی خوا پيم بلای چی
بووه ؟ قسه يه کت بيستوه ؟))

به تانه و پلاره وه گوتم ((مانگا كهت له چۆلی گهراوه ؟))
گویره كه كهت چۆنه ! ..)) له ناكاو به خۆيدا شكايه وه. له قوژبنیكي هه يوان
دانيشت به خهفه ته وه گوتی: ((مامۆ... مامۆستا. من شهرم له چاوه کانت ده كه م.
دهبوایه راستيه كه يم پي بووتايه ی له راستی من مانگام نه بوو، کايه كه يم دهفرۆشت
و داو و دهرمان و خواردنم بۆ ژنه نه خۆشه كه م پیده کړی، بۆ ئیوهش له مالان شیرم
ده کړی.))

له پر مه ی گريانی داو له حه ژمه تان شانه کانی ته کانیان ده دام جامه مسيه كه ی له
پشت کورته كه ره شه كه ی ون ده بوو.

به فیلی پياسه کردن گه پامه وه دواوه له و دوور كه وتمه وه تا فرمی سكه کانی
نه بينی.

داهاتهوهو بن ههنگلی مندالەهەی گرت و گەرمایی ژێر کەوشی مندالەهە پزایە ناو
 بەنجەکانیەوه. سەیریکی پێلۆه بڕیقه دارو کلۆه سوورو جوانەهە کرد. مندالەهە بە
 چاوه جوانەکانی سەیریکی پیرە مێردەهە کردوو وتی: ((سوپاس گەورەم)).
 پیرە مێردەهە رووی وەرگیراو کەوتە رێ. فرمیسک لە چاوهکانیدا قەتیس مابوو.
 ههنگاوەکانی گورج کرد ، کە گەیشته ئەو سەری شار یە کسەر و یەك رێ بەرەو لای
 باغیکی گەورە رویشت ، لەبەر دەمی باغەهەدا پاسەوانێك وەستا بوو. پێیەکانی
 بەستبوری لیۆهەکانی بەزەحمەت لەسەر یەك دادەنا دلێ دەگوشرا. لە رقان قورگی
 هەلاوسابوو. دەیویست سەری بە پەرژینە ئاسنەهە دەوری باغەهەدا بکیشی. لەبەر
 خۆیەوه منە منیکی کرد: ((سەختە ، زۆر سەختە ، بەلام دان بە خۆمدا دەگرم ،
 سەبری بچووی خوا چل سالە ، دەبی بە جارێك بیان هەژینم. دلێان لەگەڵیدا
 راوەستی. بێ ئابروینە)). ویستی بۆ ناو باخەهە بچی ، بەلام پاسەوانەهە نەپهشت.
 پیرە مێردەهە شتیکی بەبن گوێیدا چرپاند و قسەیهەکی کرد نیشارەتیکی بۆ
 ساختمانهەکی ناوەراستی باغەهە کرد. پاسەوانەهە کابرای بۆ لای ئەو پاسەوانە پیرە
 دیکە رەوان کرد. کە لە بەر دەرگای خانووهەدا وەستا بوو ، بگرەو بەردە لەگەڵ
 ئەودا دەستی پێکرد ، پاسەوانە پیرە چاویکی بەم لاو ئەو لادا خشان و دەستی پیرە
 مێردەهە گرت و چوونە ناو سالۆنیکهوه. نەختی گەرمی بۆوه. پاسەوانەهە
 نیشارەتیکی بۆ کرد تا لە لایە کدا بوەستی و خۆیشی چووه ژووریکهوه ، پاش کەمێك
 هاتهوه دەری پیرە مێردەهە لەگەڵ خۆیدا برده ژووری، لە پشت میزێکی لە دارگوێز
 دروست کرا و کە پارچە شووشەیهەکیان لەسەر دانا بوو ، یەکیك بە بەرگیکی رێك و
 دەموچاویکی گۆشتن و بۆ ینباخیکی پان و سپی یهوه دانیشتوو.
 پاسەوان قاجەکانی بە توندی پێکدا کیشاو ئاماده راوەستا.
 پیاوه بۆ ینباخ سپیهە سەری کاغەزهەکی بەردەمی بلند کرد. رووی لە
 پیرە مێردە کردو پرسى: ((ها چیت دەوی ، کەسێك نە بوو لەباتی تو بە ئیش و
 کارە کانت هەلسی؟!))

پیره میږد به دهسته پاچهیی وهلامی داوه: ((نا قوربان ، ئیشیکم به جه نانی به ریزتان هه بوو ، جگه له جه نابتان له کهسی تر دلنیانیم.))

— چۆن!! چیت دهوی ؟!

پیره میږد به دزیه وه سهیریکی ئهم لاو ئهو لای کرد. له میږه که نزیک بووه وه. چاکه ته کهی له ئالا پچوکه کهی سه ر میږه که گیربوو. ئالا که کهوت ، پاسه وانه که به خیرایی ئالا کهی هه لگرتوه ، له شوینی خوی دایناوه. پیاوه بوین باخ سپیه که له حاله تیکدا خوی بو دواوه ده کشانده وه ، وتی: ((قسه بکه ، ئیتر ، بوچی ئهمه نده نزیک ده بیه وه ؟))

— قوربان... له ناو... ماله کهمدا ، سی خهزنه به دیار کهوتوه ، به ئی ، به ئی... قوربان به هه زه تی عه باس ، به م وینه ی به سه ر سه رتا نه وه یه درۆ ناکه م قوربان. پیکه نی ، پیکه نینه کهی پیکه نینیکی تال و به زۆر له خۆ کردنه وه بوو.

— درۆ نه کهی پیره میږد. مالت له کوپیه ؟

— له سه ری ته په یه. قوربان جه نابی به ریزتان ته شریف بیسن. ئهو کاته چاوه موباره که کانتان کوپه له کان ده بینن.

بو ینباخ سپیه که ته له فۆنی بو چهند که سیک کرد. له خۆشیا سوور هه لگه را بوو و هه لسا ، پالتۆکه ی له بهر کرد و خوی ریکه خست پیره میږد ئهمانه ی ده دیت و فوی له دهسته کانی ده کرد.

کهوتنه ریگا چهند که سیکی تریشیان له گه ل هات. سواری ئۆتۆمبیلیکی شین بوون که له رۆخ شه قامه که دا وه ستا بوو ، رۆیشتن. ئۆتۆمبیله که له رۆخ یه کیك له شه قامه کانی خوارووی شاردا راوه ستا. خه لک به سه ر سامیه وه سه یری ئۆتۆمبیل و زه لامه کانی ناوه دیان ده کرد. تا ئهو وه خته ، نه ئۆتۆمبیل ، نه زه لامی له م بابه ته یان له و شوینه نه دیتبوو.

شوفیره که دابه زی. پیاوه بو ینباخ سپیه که کلاره خه که ی بان سه ری هیئا خواره وه. ئه وانی دیکه ملیان له ناو یاخه ی پالتۆکانیا نه وه برده بوو خوارئ ، کهوتنه

ریتگا — تهنیا پیره میړد بوو وهك مهړيك له كۆتایی پایزدا خوریه که یان برییتته وه له سهرمانا هله ده له رزی. هه لمی ئاو له سهر سمیللی زهنگوله ی به سته بوو. ترس و خه میکی قوول له روویدا تیكه له یه کتر ببوون ، به لام ته وه ی له قولایی که لینی چورچ و لۆچه کانی دهم و چاویدا نیشته بوو ، رق و کینه بوو.

که یشتنه ته و کۆلانه ی که مائی ئیختیاره که ی لی بوو ، که له شیریک ی پیر بیته وه دهنوکی به زه ویدا ده کوتا. پیره میړد دهرگای کرده وه. لاونیسو وه ستا و کشاوه دواوه تاته وان بچنه ژووره وه.

له ناو حه وشه دا گردیک به فر که وتبوو. دیواره کان تا ناو قه دیان خوسا بوونه وه. له رۆخ دیواردا شوین پتی قه له ره شه کان ناسه واری مابوو. ماله که له دوو ژووو پیک هاتبوو بنمیچی یه کیکیان هاتبوو خواره وه. ژووره که ی دیکه دهرگا و په نجه ره کی هه بوو. په نجه ره که به مه حکه می وهك مردویك دهمی پیک دادابوو له سهر رۆخی خواره وه ی شیشه کان ، ناسه واری ئاوه رۆی بارانه کانی پیشوو مابوو. وهك مندالان که شوینی ریچکه ی فرمیسك له سهر رووی کۆله کانیاندا ده مینیتته وه.

پیره میړد به پرتاوی خوی ره پیش کرد. چونه ژووره وه. بۆ ینباخ سپیه که فرمانی به یه کیك له دهسته کهیدا تا بۆ نویسینی سوره تی دانیشته که ئاماده بی. ته و پیاوه ی جانتایه کی رهشی له بن که وشدا بوو ، ئاماده راوهسته و وتی: ((سه رچاو قوربان ده ستور بفرمبون.))

جانتا که ی کرده وه. له ناوه راستی ژووره که دا چوارپایه ك دانرابوو کۆنه لیفه یه کی چلکنی به سهر دا درا بوو ماتهم دار نارامی گرتبوو. ئهرز سارد سارد بوو. چهند گوئییه کیان له ناو چوار پایه که دانا بوو. له ناو ده لاقه که ی ژوورئ چرایه کی ئینگلیسی دوو که لاوی رهش دانرابوو، شووشه یه کی له قور دروست کرا و چهند (که لا) ^۱ یه ك ده بینرا.

پیاوه بۆ ینباخ سپیه که له ئیختیاره که ی پرسی:

۱- که لا: هه ل مات.

((باشه ، له کوښه ؟! بۆ خهريکم دهکهی ؟!))

پيره ميږد له ناکاو بۆ لای چوار پایه که رايکرد. ليڼفه کهی هه لډايه وه به رقه وه
هاوار يکرد. ((ته مه تان قوربان هه هه هه ته مانه سی کوپه له خهزنه ی خوسره وين.
چاک بيان بينه چهند شينن، به لي قوربان. هه هه ، قوربان.)) بۆ ينباخ سپيه که و
تهواني تر سهريان لی نزیک کرده وه. چاويان له گه ل تاريکيه که دا که ميک راهاتبوو ، له
ناکاو پياوه بۆ ينباخ سپيه که راچه نی چاوه کانی زهق بوونه وه.
قزو که زی زيږيني کچوله يه که له سه ر زهوی و له گه ل خو لي ناو کورسيه که تيکه ل
ببوو^۱. له ژيړ چار پایه که دوو کوړ و کچيک ، دهستيان له ملي يه که کرد بوو رهق
ببوونه وه.

دهموچاوه شين هه لگه راوه بچوو که کانيان له بن ميچ بری بوو رهنکه چاوه روانی
شتيک بووبن.

های و هووه رقاويه کهی پيره ميږد له هه وشه وه دهبيسترا شيتانه هاواری دهکرد:
((مه گهر هه ر بۆ زيړ و گهنج بينه ماله کافان. بۆ کوپه له خهزنه)).

۲- کورسی هه ر وه که چوار پای خۆمانه به لام تهوان بۆ گهرم داهيتانی مه قه له ناگری له ژيړ داده نيین
و له ژيړيشی دهنوون.

کورته چیرۆکی سی خەزنە

ئەم کورته چیرۆکە کە باسی پیرەمێردیکی بێدەرتانی بە سالانچوو دەکات کە لە کەلاوەی خانووێکدا دەژی کە تەنیا ژوورێکی دانە تەپیو، هیچ شتیکی دیکە لە مەرئەو پیرەمێردە ئاماژەی بۆ نەکراوە، بەلام لە کوتایی چیرۆکەکە وا دەردەخا کە ئەم پیاو بەستە زمان بیکەس و نەدارە ئەرکی بە خێوکردنی سی مندالی چاوشینی جوانی لە ئەستۆ داووە و ئەیش جگە لەوەی لە ژێر لیفە وایان پۆشی هیچی دیکەی لە دەست نەهاتووە، واتە نەیبوو خواردنیکیان بداتی هەر هیچ نەبی لە مردن رزگاریان بکا — مندالەکان هی کی بوون، هی کۆری، هی کچی، خزمیکی ئەمەیان دیار نەکراوە.

بۆیە کە دەزانی مندالەکان مردون، بە مەبەستی گالته کردن بە دام و دەزگا و دەولەت روولە بنکەییکی پولیس دەکا بۆ ئەوەی پێیان رابگەیهێنێ کە لە مالهەکی سی خەزنە وەردەرکەوتوون، پیاوانی دامودەزگاش کە دەچن بۆ ئەوەی بزائن ئەم خەزێنانه چین و: سی مندالی چاوشینی جوان لە ژێر لیفە کەدا دەبینن کە هەر سێکیشیان مردوون.

وادیارە علی ئەشرف دەیهوێ ئەمە وەک هێمایەك بڤاتە روو کە ئەگەر خەزنە لە مالهەکەتدابی ئەوا دەبی بۆ دەولەت بی و بەو بۆتەیهوێش روو لە مالهەکەت دەکەن،

ئەگىنا ئەگەر لە برسان بشمرى كەس نىيە لايىكت لىبكاتهوه يان روو لە ماله كەت
بكا.

بە گشتى هەستى مرۆڤدۆستى پىرەمىردەكە لە چەند خاڤىك نىشان دەدا.
بەتايىبەتى ئەو كاتەى كە دەچى بو پولىس خانە. لەگەڵ ئەوەشدا كە لىي قەوماوه دلى
توند، بەلام كە منداڤىك لەسەر بەفرو شەختەكە هەلەدەخلىسكى دەستى يارمەتى بو
درىژ دەكاو بنهنگلى دەگرى تا راستى بكاتهوه كابرا هەر دەرواو لەبەر خۆپهوه دەلى
(سەختە: بەلام دان بەخۆمدا دەگرم، سەبرى بچووكى خوا چل سالتە، دەبى بە جارىك
بىانەهژىنم، بى ئابروينه))

وا ديارە كابرا زۆر سەختى لىگوزەراوه بەلام لە بى دەسەلاتىدا هىچ چارىكى
نەبووه جگە لە ددان بە خۆ داگرتن ، بەلام ئەمە ماناى ئەو نىيە شتەكەى بە ئاسايى
زانىوهوه قبولى كردوه ، جگە لەمە تاوانەكەش بە هى ئەوان دەزانى كە
لىپرسىنەوهيان بەرانبەر بە خەلكى بىدەرتان نىيە و مرۆڤ هەر چەندەى دان بە خۆيدا
بگرى رۆژىك دى هەر بەرووياندا دەتەقیتەوه بۆيە بەبى ئابرو ناويان دەبا.

نه خوښی

دایکم زوړی سهرما ده بوو ، له م کاته ی چرای داده گیرساند وتی:
— له شم شین و مۆر هه لده گه پړی — می شکم ته په .
ههوا سارد بوو. هه موومان له دهوړی مه قه لای ټاگر دانیشتبوین. پووره و
مامه پیره شمان له کن بوو. خاله موساش به خو ی و موسیبه ت نامه که یه وه هاتبوو.
زستان داده هات. زستان له گه ل موسیبه ت نامه که ی خاله وه ده هات. له گه ل دهنگی
هه زاران کوڅه وه ده هات. دهنگی کوڅه ی نیوه شهوان له گه ل دهنگی شکانی گوزه له
نیوه شهوه سارده کانه وه ده هات.
زستان بۆ ئیمه له هی خه لکی گه ل ټنک ساردرتر بوو. ټه سخر له پشت شووشه ی
په نجه روه سه یری کلؤ به فره ته نکه کانی ده کرد رووی له ټه کبه ر کرد و وتی:
— خو زکه له جیاتی به فر ، گه غه شامی له ئاسمانه وه ده باری. مامه پیره گوئی
لی بوو له پر له به ندی دلپه وه هاواری لی هه لساو وتی:
— هه ی مل شکاو کفر مه که! هه ی گوجیله^۱ سه گ!
دهیه وی ټم پاره نانه شمان لی بیری زمانت بیره.
باو کم نالایه وه:
— خوايه سه د گوناح و یه ک تۆ به:
پووره به تانه و ته شه روه وتی:
— گه غه شامیت بۆ چییه هه ی مه شکه دره!

۱- گوجیله: توتکه سه گ

خاله موسا له ژږير چاويلكوه سهړيكي تهسغري كرد لهم كاتهش تهسغمر له ترسان ههلهلهرزى ، به منه منوه وتى: — ناخر ههى مالوړان تهمه قسه بوو كردت!؟

تهو روژه دايكم چهند رست جلى شوشتبوو ، له سهربان له حهوشه لهسهر قهدى دار و كولهكه ههلى خستبوون و وشكى كردبوونهوه قهدى كرد بوون ، له ناو بوخچهى دانا بوونهوه به خاوهنهكانى دابوونهوه.

شهو گيانى شين و موړ ههلهكهپرا. گيانى داغ بوو. باوكم قهدهمى شكا بوو وتى: — سهرمات بووه ، تهگهر بېژمى چاك و دهبيهوه. پېويسته كارتيكى وا بكهى بېژمى.

پووره به نيگهرانييهوه وتى:

— نيوهړو چيت خوارد ؟ رهنكه ماستى ترشت خوارد بى:

— دايكم به نالهيهكهوه وتى:

— به خوا جگه لهو پاروه نانه رووتهى بهيانى چيديكهم نه خواردوه.

زادى ديم نه برپوه ، ههر پاره و تانهكهى بهيانى بووه.

مامه پيره وتى:

— چويته سهر ناو ئيمرو دانيشتوى ؟

دايكم لهناو تادا كولمى سوور بېووهوه ، لهسهرهخو وتى:

— نه ۴

مامه پيره به بى ماوهدان وهك تهوهى شتيكى گرانبه هاى دوژييتهوه وتى:

— ئاها كهواته دلّه كوتيته. دهبيّ (حاجى مهنيزى) بخوى.

عزرا خوشكى تازه بوومان گريا و دايكم بو بهر مهكمى خوى برد.

پوره وتى:

— شير مهده مندالّه كه شپرى مروقى تادار باش نيبه.

دايكم به ميههربانيهوه سهيرى عهزراى كرد و وتى:

— ئەي بەستە زمان لە برسان دەمى.. ئەدى تۆچ دەخۆى ؟

باوكم وتى:

— دەبىي پېژمى. پېژمىن دەرمانى دەردتە. ئەگەر پېژمى ھەر سەرمایەكى چوودەتە ناو سەر و مېشكت دېتە دەرى.

پورە وتى:

— ئاخە پیاوھەكە ، چۆن پېژمى، بېرىك لە ھالى بکەوھە ، خەرىكە وەك کوورە دەسووتى ، وەك فلوسى سوری لېھاتوھە.

باوكم قوتوى توتنى لە باخەلى دەرھینا. پتە توتنىكى رېژتە ناو لەپى دەستى. بە پەنجەرەشەکانى باش ھارى و پاشدان بە ھەر کونە لووتى دایكىمى راگرت و وتى:

— بۆنى بکە ، ھەناسە ھەلکیشە ، ياللا ، ئیستا دەپژمى، پېژمى ئیش تەواو دەبىي.

دایكىم لووتى رەپیش کردو توتنەكەى بۆن کرد ، لە پر پېژمى..... ئا پېژم... پېژم...:

— سەد شوکر و ھەمد ئەى شافى.

پووریش لە پاش مامە پېرە پژمى و رووى لە باوكم کرد و وتى:

— خوا بتگرى لەگەڵ خۆت و ئەم توتنە توندەى كە ھەتە.

دایكىم وتى: لوتم گىراوھ بۆنى ھىچ ناکەم.

ئەسخەر پژمى و لە ھەردوو کونە لووتیەوھ چلەم دەرپەرى و لە جىي خۆى بە بى جوولە وەستا.

خالە موسا پژمى و شتىك لە دەمیەوھ پېژایە سەر دوعا نامەكەى و یەكسەر كتیپەكەى قەپات کرد. عەزراش وەك بېچووە پشیلەپەك لموزى بە ئاگرەوھ جزابى پژمى و بەلام دایكىم نە پژمى.

دایكىم بۆ بەیانى لەناو نوین نە ھاتە دەرى. بە یارمەتى پوورەمان ژوورەوھەمان ماشت. مەقەلە ئاگرىكمان گەشكردەوھ، دایكىمان بە باشى داپۆشى عەزرامان خاوتین كردهوھو غەمگین و سەرگەشتە چوینەوھ قوتابخانە.

دایکم نیوه پږش هەر نوستبوو. بئ حال و بئ هوش. به بئ جوولنه رهنګی زیاتر پهری بوو ، نالنه نالئ بوو. پووره شوږبای بو لینا. دایکم که میکی خوارد به لام هینایه وه. دووباره له ناو نوین لیتی که وته وه.

عەزرا مان دایه ژنی خاله تهویش تازه مندالی ببوو ، عەزرا ورده ورده ده تاواوه بچووک ده بږوه، رږژانیکی گه لی خرابی به سهر ده برد.

شهو که چوله که کان گه پانه وه هیلانه کانیا و تهستیږه به دهر که وتن. شهوی که یه کهم جار بونی نانی گهرم هات و پاشدان باوکم هاته وه ، دووباره له دوری یه که گربوینه وه و ئینجا له سه ره خو فسکه فسکه دهستی پیکرد پووری چاوه کانی له ناو گریاندا ببوووه دوو کاسه ی خوین به په ستیه وه وتی:

— شوږباش کاری نه کرد. ده بی به یانی بچمه گوزهری (ساحیب جه مع) ، له کچی پوره مه عسومه ناوی موفته رک وهر گرم.

مامه وتی: هەر نه خو شیه کی هه بی ناوی تور چاکی ده کاته وه.

باوکم مژی له جگهره که ی ددها و وتی:

— نه ختی تووتن بهارم به لکه ئیمشه و بیژمی.

پووره خیرا وتی:

— بو خاتری خوا سه ره که ی مه که وه. دوینی شهو تا به یانی ههر پژمیوین.

رووی له مامه پیره کرد وتی:

— بو تم سنگه ئیسقا داره ش باش نییه.

مامه پیره به گرژی رووی له پووره کردو. وتی:

— من ئیسقا دارم ؟ ها! کس مافی کوخینی نییه ؟!

خاله موسا ناهیکی هه لکیشا ووتی.

— با ختمیکی هه زره تی زهینه بی بو بگرینه وه. هه تمن چاک ده بیته وه.

پووره به گریان وه وتی: —

— هه زره تی زهینه ب به ده نگمانه وه وهره.

سەبەبىنى نوپىنى دايىكمان كرد و خەم قورگى گرتىن. ناغان خوارد و نووستىن.

سەبەبىنى نە چوینە قوتابخانە. بەكۆمەكى يەكتر دايىكمان بىردە ژوورى پووره و نواندمان. پووره هېندە گريا بوو چاوى هەلنە دەهات ، وتى:

— من له تەنیشت تەختەكەى دەنوم دەبى زياتر ئاگام لىي بى مندالىنە ئىووش نەيەنە ئەم ژووره وه. لەشى ئىوہ ناسكە ، نەخۆش دەكەون. ئەكبەر و ئەسغەر لەسەر تىكە نانێك لىيان بوو بە شەر هەردووکیان بە گریان چوونە قوتابخانە. لەگەڵ پوورەمدا كەوتینە رێگا ، بەرەو گوزەرى (ساحیب جەمەح) ، پووره جامىكى لەگەڵ خۆیدا هینابوو. رۆخەكانى ئاشورا بەستبووى. زەوى ببووه چلوورە. بە پىلاوى لاستىكى سارد. بە يەخەى كراوه بى قۆچە و بەو دەستانەى كە هەمیشە بستى لە قۆلى چاكەتم هاتبووه دەرەوه ، كەوتینە رێگا.

چۆلەكە ترسنۆكەكان لەسەربان هەلنیشتبوون ، هەتاوى بى تاو و تین لە دیوارهكانى دەدا. لەگەلى شوین سى چوار پى لەسەر شەختە مابۆوه. دوكاندارەكان وەك مریشك خۆیان وێك هینا بۆوه و دەستەكانیان بەسەر مەقەلەى ئاگر داگرتبوو. گوزەرى ساحیب جەمەح. پوور مەعسومە و يەك جام ئاوى تور بۆ شىفای دایكەم. بە خۆشحالى گەپاينەوه. دەرمانى دەردى دایكەم لەناو لەپى پورم دا بوو. كەيف خۆش بووم حەزم دەكرد نانێكى سەر تەختەى نەوا خانەكە هەلگرم و گازىكى لىبگرم.

شەوى سىيەمى نەخۆش كەوتنى دایكەم بوو. هەموومان چوو بووینە ژوورەكەى پوورەوه دانیشتبووین. پووره ئىستىكانىك موفتەركى بە گەورى دایكەم دا كرد، بەلام ئىستا لە قوركى نە چوو بووه خوارى كە هیناينەوه. موفتەرك دایكەمى چاك نەكردەوه. مامە بە توندى كۆخى و بە هەر دوو ئەنگوستى گەورەو شادەى ئىشارەتێكى بۆ پووره كردو وتى:

— ئىستىكانىك لە و توراوه... بۆ سىنەم... رەنگە.

باوكیشم ئحمىكى كرد و هەر وەك مامە ئىشارەتێكى بۆ پورە كرد:

— نیو ئیستیکانیش... سەرما...

خالە موسا بە زۆر قرقینەیه کی هیناوه و به پورپی وت:

— دایه هیندهی ئەنگوستیلەیه کی دورمانیش بۆ من تیکه... ئەکبەر لەسەرەخۆ

به پورهی وت:

— که میکیش بۆ من تیکه ، رەنگه بۆ دەرسەکانم باش ییت.

جەدوڵ زەرم بۆ ئەز بەر ناکری پوره بهو پەری سه‌خاوه‌ته‌وه ئیستیکیانیکی توراو

له نیوانیاندا دابه‌ش کرد و ئەوی دیکه‌شی به پارێزه‌وه له ناو ده‌لاقه دانا.

دایکم دووباره‌هالی تیکچووه‌وه و ئیستیفراقی کرد.

پوره‌ه‌رووی له مامه‌ پیره کرد و وتی:

— سێ رۆژه‌هیچی نه‌خواردوه‌ه‌ه‌ر که‌فی رووت ده‌هینیت‌ه‌وه. چکه‌م یا قه‌مه‌ر

به‌نی هاشیم. که‌س نوقه‌ی لیوه‌ نه‌هات و پوره‌ بریاری دا بۆ پرگار کردنی دایکم

که‌لوپه‌له‌کانی هه‌مامی خۆی بفرۆشی و دکتۆری بییت‌ه‌ سەر.

به‌ دل‌ ته‌نگیه‌وه به‌ رۆخ ژووره‌که‌ی پوره‌ تیده‌په‌ریم و له‌ درزی ده‌رگاوه‌ ته‌ماشای

دایکم ده‌کرد. ده‌نگه‌ ناسک و میه‌ره‌بانه‌که‌م به‌ر گوی ده‌که‌وت. ناوژووره‌که‌ نیوه

تاریک بوو. دایکم رووی له‌ بنمیچ بوو. ده‌سته‌ لاواز و ئیسقانیه‌کانی به‌ بێ‌ حالیه‌وه

که‌وتبووه‌ سەر جهمه‌که‌ ه‌ه‌ر کاتی‌ک گویم له‌ ده‌نگی ده‌بوو به‌ خۆم ده‌وت: (هیشتا

دایکم هه‌یه. هیشتا زیندوه‌).

دایکم به‌ ده‌نگه‌ نه‌خۆش و دل‌ه‌وايه‌که‌ی ، ئەو شیع‌ره‌ی ده‌خوینده‌وه‌ که‌ پوره‌

مه‌عسومه‌ فی‌ری پوره‌ی کردبوو ئەویش بۆ دایکم‌ی وتبووه‌ پێی له‌به‌ر کرد بوو. پوره‌

مه‌عسومه‌ و تبووی ه‌ه‌ر نه‌خۆشی‌ سێ جار شیع‌ره‌که‌ بخوینیت‌ه‌وه‌ چاک ده‌بیته‌وه‌.

دایکم هینده‌ به‌ پاک‌ی و ساده‌یی ده‌بخوینده‌وه‌ من له‌ پشت ده‌رگای ژووری پوره‌وه

گریانم هات. گریان بۆ باشیه‌که‌ی ، بۆ ره‌نج‌ه‌کانی ، بۆ منداله‌ تازه‌ بووه‌که‌ی بۆ سکه‌

هه‌میشه‌ برسیه‌که‌ی و بۆ قۆه‌ شانه‌ نه‌کراو و تیتک تیتکه‌که‌ی. ده‌نگه‌ سۆزاوییه‌که‌ی

دایه‌ له‌و ژووره‌ نیو تاریکه‌ی ده‌مه‌ ده‌می رۆژ‌ ئاوا ده‌گه‌یشته‌ گویم:

ئەي مانگى بەنى ھاشىم ، ئەي تىشىكى رووى غەباس

ئەي نورى دۆلى ھەيدەر، شەمەي شەھىدان غەباس

ئەي شاھى غەلەم ھەلگەر

ئەم دەردەي كە دەيىنى

لەسەر دۆلى مەن ھەلگەر

كە دىكتۇر گەيشتە مائىمان ، تەنبا دەنگى چۆلەكە دەيىسترا. دەمزانى كە ھەر كەسك نەخۇشەيەكانى سەخت بى ، پىزىشىكى دەھىننە سەر. ئەو ۋەختە مامە غەلى بەقال دەمرد پىزىشكىيان بۇ ھىنا. خەلكى گەرەكەكەمان ھەمىشە لە دوا ھەناسە بانگى پىزىشكىيان دەكرد. ئەمەم دەزانى، بەلام دىسانەۋە ئومىدەم ھەر ھەبوو. ھەرگىز باۋەرەم نەدەكرد دايەم بىرى ، ئەدى كى جلى خەلكى دەشۈشت ؟ ئەدى كى كلاشى بۇ خەلكى دەچنى ؟ كاتى كە بىزىمەن دەكرد كى لا پانەكانى بە قونجركە شىن بىكردباۋە كى لەبەر باۋەك دەپاراپە تا جەژن جوۋتەي گۆرەۋىمان بۇ بىرى ؟ بە ھىچ جۆرىك نەدەبوو دايەم بىرى.

دەبۋايە ئەو بىرى تا قاپ و قاچاخ بشوا. مائىمەي غەزرا شىر بىدا و خەم و دەرد قوت داتەۋە ناۋ ھەناۋى. بەدەستە تەزىۋو شەقار شەقارەكانى خۇي ھەموو شەۋى ۋازەنىنمان تىھەلسۋى. چىرۆكمان بۇ بىگىرەتەۋە. چىرۆكى خۇش. چىرۆكى ئەو چۆلەكەي كە باران ھات و ھىلانەكەي، ھىلانە كاغەزىنەكەي ويران كىرد. چىرۆكى ئەو لاۋەي كە ئەزىدەيەي كى كۈشت ئەو ئەزىدەيەي كە بەرى ئاۋى گرتىۋو و دەبۋايە مەۋقەيىك بخا تا نەختەي بىجۈلەي و چۆرە ئاۋىك بەرداتەۋە.

دايەم دايەيىكى باش بوو. ھەمىشە دەستەكانى بۇن سابوۋنى لىدەھات بۇنى پارەي خور دەي لىدەھات و ھەمىشە پىرەلەش بوو دەردەدار بوو.

لە درزى دەرگاۋە سەيىم دەكرد. پورە كەۋتەۋە سەر دەست و پىنى پىزىشك و پىلاۋەكانى ماچ دەكرد. ۋەك ئەمەي بايەك پەنگ خوارد و پىسىم لە دوو تۋىي سىنگدا بى و خالى بوو.

پزیشکە که بن هەنگلی پورەدی گرتبوو و دەیویست هەلی ستیڤیتەوه. پورە
دەگریا و چارۆکی سەر سەری کەوتبوو خوارئ

کە شەو داهاات باوکم لە ئیش گەراوه، قورئانیکی هیناو ووتی:
— دایکتان حالئ خراپە. بئ هەست و هۆش کەوتوو. خیراکەن دەبی لەسەر بان
دوعای بۆ بکەین. ئەم قورئانە لەسەر سەری رابگرین و بگریهین.
لەو شەو تاریک و شەختە بەندانەدا، کەوا ئاسمان پەر لە ئەستێرە بوو و شار
سەری خستبوو سەر سەرینی گەرم و نەرمی خەلکە کە سەرەوهی شار و پییه
خاوسەکانیشی لە سەر حەسیرە ساردە کە ئیمە دانابوو. لە گەل باوکمدا لە قورئانیکی
سەرباندا هەلثروکاین. باوکم قورئانە کە لەسەر سەریهوه گرتبوو دەگریا. یە کەمین
جار بوو ببینم باوکم بگریه هەنسکی دەهاتی و بە سەر دەستی چاکەتە کە، لووتی
دەسپیهوه و دەیوت:

— خوایه... ئەی خوا.. مە کە مە کە.. ئەم منداڵانە... مە کە مە کە...

وەک ئەمە یە کێک ئازاری بدا بئ پسانهوه دەیوت: ((مە کە مە کە)).
من و ئە کبەر و ئەسخەریش کەوتبووینە گریان. پورە عەزراشی بە مەلۆتکەوه لە
قادر مەوه هینا سەرەوه. تا خوا عەزراش ببینی و بزانی کە عەزرا شیرێ نییه و
ناتوانئ بئ دایک بژی.

لە دوورەوه دەنگی ئاوازی موسیقا دەهات. دەنگی دیمبک دەهات و نالە ی ئیمەش
نە دەگەیشته هیچ کەس. هەموومان بە نۆبەت قورئانمان بەسەر سەرمانهوه دەگرت و
دەگریان.

عەزرا دەیویست بە دەستە بچوو کە کانی ئەستێرەکان بگری، بەلام نەیدەتوانی،
کەرەتیک دەگریا و جارێک پێدەکەنی. دیسانهوه دایکم حالئ خراپەر بوو.

همموو شتيكمان فروشت و له تهجمادا به دهرزي و داو و دهرمان و پزيشك دايكم له نيودي رينگاي مهرگ گهراوه. همموو روژتيك له درزي دهرگاوه دايكم دهديت. پووره پيئي وتبووم نهچمه ژوورهوه چونكه نهخوشي دايكم درم^۱ بوو. دايكم تيك قوپا يووه هيئدي چنگيكي ليها تېووه. قژه جوانه كهي له ره گهوه و هريبوو و سهري كه چهل بيوو. دايكم له ناو نوين دههاته دهرهوه. به ههر دوو دهستي خوئي به سهر زهويدا دهخشانده.

روژتيكيان كه خهريكي ته ماشا كردني بووم ، بهم شيويه خزيه وه. چووه پشت پهردهو له سهر سفره كوته نانيكي هه لگرت و گازيكي ليډا. له خوښيان دهستم به دهرگا كهوت و دهرگا كراوه. دايكم مني بيني. په شوكا. به نيگايه كي پر له پارانه وه و چاوه كاني له زهوي بري و نالايه وه:

— ته شرف تو خوا به پووره مه لي دايكم ناني خوارد.

* * *

دايكم چاك بووه و دووباره له روخ هوز دانيشته وه يو جل شوړين. عه زراي بچكوته و له رو لاوازيش له روخ ته شتي كولكردني دايكم كهوته خولانه وه.

۱- درم: نهو نه خوښيانه ي له يه كي كه وه دهر وا يو يه كيكي دي.

هاوکات له گهډ کۆخه کۆخی باوکمدا

خوا خوامه زووتر نیوه پړ دابی. گهرم دادیم. کووره داغهو گلپه دهکا. باجم
قالبه کان پر له لم دهکاو باشیان داده گری تا سفتوسو بی. عیسا قالبه کان به ریز له
ناوه راستی دوکاندا دهچنی. قالبی سوور بۆوه به مقاشی گهوره گهوره دهگرن و له
کووره ی دهرده هینن. قالب پهنگی له پهنگی ههتاو دهچی. ناتوانم به باشی ته ماشای
بکهم. ده موچاوم سوور ده بیته وه. تینووم ده بی. عیسا و باجم بۆته کان به کیش
ده هینن و به هاوکاری یه کدی و له سه ره خو له قالبانی دهر پژن. ههر که بۆته که ته کان
دهخوا که میکی لی دهر پژیته سهر زهوی دوو که لی لینه ه لده ستی ئاره قه له سهری لووتی
بامه وه ده تکیته ناو قالبه کانه وه.

ئاره قه ده چیته چاوه کانی عیساو له تاوانا توند توند چاوه کانی هه لده گلوفی و
دهیان کاته وه وهک دهرمانی له چاوان کرابی. هه موویان پروتن و ئاره قه که دهر پژیته ناو
شه روا لیان.

زۆر گهرمه. دلم تیک هه لده چی. بۆن کزی مس و ژهنگی ئاسن و نهوتی پهش
تی که له یه کدی ده بن و هیلنجم دیتی. شتیکی ترش دهر پژیته قورگمه وه ، به لام قوتی
دهدهم. ههر ئاوده خومه وه ئاره قه دهکهم.

بیری قوتابخانه ده که مه وه. قوتابخانه زۆر خوشتره مرؤف بۆ خوی له بهر سی بهر له
روخ ته خته پهشی ساردو فینک له سهر کورسیی کی ته خته داده نیشی ، خو ته گهر ئه و
جه دوهل زه ربه نه بایه ئه و زۆر خوشتریش ده بوو. جه دوهل زه رب وهک کووره ی ئاسن
تواند نه وه ئاره قه به مرؤف دهکا.

من حەزم لە قوتابخانەییە. کە هاوین دادی ، دڵم دادەخوڕپی. باهم دەپرسی:

— کە ی قوتابخانە تەواو دەبی ؟

— من گەرم دادیم و ئارەقە دەکەم و دەلیم: ((تاقیکردنەوهیە کمان ماوه)) کە

تەواوام کرد

باهم لەگەڵ خۆی دەمباتە دوکان.

باهم و عیساو مامە کاهی پێکەوه لە کوورە ی تواندەوهی کانزادا کار دەکەن.

عیسا تازە سەربازی تەواو کردووە ، مامە کاهی چاوی بە هەرچی بکەوی دەلی:

((ئەمەیان پووشکەییەك ناھینئ))

هەر لەبەر ئەمەییە ناویان ناوێ مامەپووشکە ، تیمە هەموومان بو مام قاسم
کار دەکەین. کە پێی دەلێن قاسمە کویر ، چونکە چاویکی کویرەو ئەمەش هی
سەردەمی لاتێ و چەقۆ کیشی بوو. سەرۆختێک کە شار قەرەبالێ دەبی خۆی و چەند
لات لووتیکی دیکە بەچەقۆ پەلاماری مامۆستاو نووسەرێک دەدەن. دواي ئەوه
دەولەمەند دەبی و کاری باش دەبی. دوکانی کوورەگەریە کە هی ئەوه. ئەو دوو دیزل و
ترێلەییە کێ هەیە. قاوه خانەو قومارخانەییە کیشی هەیە. مامە پووشکە دەلی: ((قاسمە
کویر ئیمسال دەچیتە حەج ، بەلام پووشکەییەك ناھینئ)).

من عیساو خۆشدەویست ، هیچ شتیکی بە تەنیا نەدەخوارد بەشی من و باوکم و
مامە پووشکەشی دەدا. ئەو لە سەرکاردا گۆرانی عاشقانی دەگوت و
بەدەستەسەرە کە ی شیوەی مشکی دروست دەکردو منی دەهینایە پێکەینن.
ئۆتۆمبیلیکی باری چکۆلەیشی بو من دروستکردوووە کە دەستم بەتال دەبی
لەبەردەمی دوکانە کە یاری پێدەکەم ، کە تریفرۆش دی هەموو کریکارەکان لە دەوری
یە کدا کۆدەبنەوه پێشبرکی تری خواردن دەکەن ، تا بزانی کێ تری لە هەمووان پتر
دەخوا. باوکم بەشداری ناکا.

عیسا جارتیکیان پیشبرکیی کردو دؤرا. مامه پوشکەش قەتارەبیەك تریسی خواردوو خەریك بوو بیباتەوه ، بەلام لە هیکرا هەمووی هیناوەنەوه ، گوتی: ((ئەم کارە پوشکەییەك ناهینی)) .

مامه کاهی ژنی مردوو و تەنیا دەژی. کورەکەشی کەلە قەسری شیرینەوه یاری مندالانی بە قاچاغ هیناوە و گوللە ی بەرکەوتوو و کوژراوە ، مامه کاهی هەموو دەم بە یادی ئەو ئاخ و ئۆف هەلەکیشی و دەلی: ((ئەم ژیانە پوشکەییەك ناهینی)) مام کاهی پییەکانی ژان دەکەن ئاوساون و دواى فراوین لەناو دوکاندا تریاک دەکیشی.

عیسا زۆر ژیره و باش کار دەکا پیره دایکیکی هەیه کە هەندیک جارەن دیتە ناو دەرگای دوکان و لە عیسا پارە وەر دەگری دەشیەوی ژن بۆ عیسا بیی.

هەمیشە خۆی قوربان و سەدەقە ی عیسا دەکا و لە خودا دەپاریتەوه کە دەردی عیسا بییە گیانی ئەو.

کە نیوەڕۆ دادی بام کوورە کە دەکوژیتەوه. کوورە دەرفیسی و فیکان دەکیشی دووکەل و هەلەکی لى بەرز دەبیتهوه. ناو دوکان پری دووکەل دەبی. ماشائەللاى تارژەنیش دیت و کیسه سازەکە ی دوور لە کوورە بە دیواری دوکاندا هەلەپەسی. ئابروو مەندیش هەیه کە دەڕۆزە دەکا و داماو و نیوەڕۆیان دیتە لامان و نامان لە گەلدا دەخوا.

عیسا پارو دەگری و بەناو دوو کوڵەکە ی دوکانی دادەهیسی و دیخواو دەلی: ((تەنیا نان و دووکەل من تیر دەکەن. ئەوەندە نان و دووکەل دەخۆم تا پارە یەکم بیی و بتوانم ژن بینم)) رۆژیک نان و خەیار دەخۆین و رۆژیکى دیکە نان و خورما و لە خودا دەپاریتەوه کە خوا یە ئیمپرو باوکم کەباب بکری ، کاتى کەباب دەخۆین هەموومان خۆشحالین. ماشەللاى تارژەن دواى فراوین چایکی بە ڕەنگ دەخواتەوه و سازەکە ی لەناو کیسه دەر دەهیسی و دەستەکا بەژنیی و گۆرانییەکی غەمگین دەچری کە من لە شیعەرەکە ی دەترسم ، چونکە لەناو گۆرانییە کەدا قسە لە گەل خاک دەکا و بەمۆرەیه :

بە گورەستانىڭ دا تىپەرىم سەر لە بەياتىڭ دىھاتە گۆيىم بە كۆل ئاھو ئالەو فىغانىڭ
 كەدىتىم كەللە سەرىڭ بوو بە خاكى دىگوت كە دىنيا ناھىيىنى پووشى كادانىڭ
 مامە كاھى زۆرى كەيف بەم شىعەرە دى و لە سەرەخۇ دەلى : ((ئافەرىن بۆ ئەم
 شاعىرە ديارە ئەم شاعىرەش وەك خۇمانە)).

باۈكم بە دەنگى تارەكەى ماشەللا كەيفى سازدەبوو كۆلى دەبووژاۋە ، ھەندى
 رۇژان تارەكەى لى وەردەگرت و كەمىكى دەرەند بەرە بەرە خەرىكە فېردەبى و
 شتانىكى وادەرنى كە من كەيفم پىيان دى. دواى فراوين ھەر كەسە بۆ خۇى
 ئىسراھەتتىك دەكا ، تا قالدەكان سارد بىەنەۋە.

* * *

رۇژنىك كاك قاسم ھاتە دوكان و بە باۈكمى گوت : ((كورپۇگەكان بىنېرە پشت باغى
 ئاورىيىشم. ھەندى قەۋانە گوللە تۆپ لەو ناۋەن و با كۆيان بىكەنەۋە بىانھىن)) .
 من و مامە كاھى عىسا دەچىن و ھەرچ قەۋانىكى لەو ناۋەبى كۆيان دەكەينەۋە .
 سەربازىڭ لەۋى وەستاۋە نايلەلى نىكتىر بىتەۋە ، بەلام كە ناۋى كاكۇ قاسم دەھىنن
 دەنگ ناك . كە دىينەۋە ، لەسەر رېڭاى خۇماندا سى چلوورە دەكپىن و دەيخۇين .
 ددانەكانى مامە كاھى دتەزى و ئاۋى بە چاۋاندا دىتە خوارو دەلى كەللەم تەزىۋە ،
 بەلام من زۆر چىژ لە چلوورە وەردەگرم . چەند جارائىم بە بابم گوتوۋە كە لىگەپى
 چلوورە بفرۆشم ، بەلام ئەو رازى نابى .

دايىك شەۋان چىرۆكم بۆ دەگىرپىتەۋە . كە دەچمە مالى داپىرە ئەۋىش چىرۆكم بۆ
 دەگىرپىتەۋە ، دايىك زۆر كاردەكا . چىشتان بۆ لىدەنى و جل و جۆرى خەلكى دەشاۋ
 مەچەكى ژان دەكەن باش نابنەۋە . لە ھەر كويىك زەماۋەندو بووك بى ، دەچى
 كاردەكا شەۋى كە دىتەۋە گۆشتى برژاۋ و پلاۋمان بۆ دەھىنى و شىرىنى بووك لە
 لچكىكى چارۆگەكەى پىياسكە دەكا و دەيھىنپىتەۋە مال .

دایکم جینگایه کی دیکه ییشی دیشی که دلّیه تی. دهلیّ ئەم دەردەیانم زۆر کۆنە. که قلیی دیتی بۆنی حەمام لە دەمی دیتە دەرو دەلیّ: (ئوخە ی سەرودلّم رحەت بوو. هەموو ئەم بایە بوو).

بەلام دیسان سکی بادە کاتەو ، دایکم شەوان جیکایەتم بۆ دەکا خۆی پیش من خەو دەبیاتەو دەو منیش تەماشای ئاسمان دەکەم. که دایکم نەخۆش نەبیّ رینگای مەکەم لە ئاسمان نیشان دەداو دەلیّ: ((سەردەمانی زوو ئۆتۆمبیل و فرۆکە نەبوو ، ئەم جادەیان باشتەر دیار بوو ، بەلام ئیستا خەریکە لە نیو دەچی و کوێردەبیتهو)). هەر تەماشای ئاسمان دەکەم، حەزدەکەم بە نیو ئەستێراندا برۆم. داپیرم زۆر خۆش دەوی. ئەو سەرمان لیدەداو چای بە پەنگ و سەنگین دەخواتەو و شیرینیم بۆ دەهینی. داپیرەم سپیای حەمام لە مالهو دەروست دەکا و دەیفروشی. نەنەم بووکەشووشە ی جوان بە پارچە قوماش و مۆری دەروست دەکا و شەوانی هەینی دەیانباتە سەر گۆری ئاغاو دەیانفرۆشی. نانی تیری لە گۆشتاو دەکوشی دەیخوا هەر لەبەر ئەوە ی نەرمە زۆری حەز لیدەکا ، ئەو دانی نەماون بەلام من حەزی لێناکەم ، چونکە دوک و بەز لینج و لوسن و هینجەم دیتی ، نەنە نیرگەلە دەکیشی و من زۆر تەماشای ناو دەکەم. بووکە شووشە یەکی بچووک لەناو ئای شووشە ی نیرگەلە دایە ، که نەنەم مژ لە نیرگەلە دەدا ، بووکە شووشە که دیتە سەما و لەناو ناو دەکە هەلبەزودا بەز دەکا ، هەر کاتی که داپیرە لە ژووری وەردەکەوی من سەری نیرگەلە بە لیومەو دەنیم و فووی تیدەکەم ، بەلام بووکە شووشە که سەماناکا نەنە پیرەم دیتەو ژوو قەرە قریک دەکا و دەلیّ کی دەستی لە نیرگەلە دەکا. من بیدەنگ دادەنیشم و هیچ نالیم ، داپیرەم دەلیّ: ((دەکەواتە ئەو مشکە ئاگری نیرگەلە که میان کوزاندۆتەو!!)).

* * *

ناو دوکان گەرمە و کوورەش هەر نیلە نیلە تی. دەمی باوکم دەجووڵی و من گویم لە هیچ نییە. عیسا لە کوورە که نزیکە و بە بیلۆکە چەند کانزایەکی لە کوورە

دهاوی. باوكم له ناوه پراستی دوكانه و خهريكه له گهل عيسا قسه ده كا. مامه كاهي دهكه زيخه كان له گوښه و كه ناران كوده كاته و بهم لاو ټه لای قالبه كنده هه لیان ده چنی. من له بهر دوكاندا وه ستاوم تا كه می فینكم بیته وه. له پړېكدا زرمه یه كي گه وړه دپته گوی و عيساو باهم هاوارېكي وایان لیهه لده ستی كه تا ټه م كاته گویم له هاواری وانه بووه. مامه كاهیش ناخېكي گه وړه هه لده كیشی ټه م ناوه هه مووی ده بیته چره دوكل و ټاگر. گویكانم ته پ دهن وده ټه وده كي دوو دانه زهنگی قوتابخانه له ناو گوښه كانم لیبدریږن. دهنك ده داته وه. نازانم چی رویداوه. خه لکی دهرژینه ناو دوكانه كه مان، باوكم و عيسا كه سهرو ده موچاو و ریشیان خویناوییه و هه لم و دوو كه لیان لی بهر زده بیته وه ده ستیان دهن بۆ ټه وده ساپیته ی كووړه كه كه كه میك خراب بووه ټاگری گرتووه ، بكورژینه وه. ده لپن شتیك له ناو كووړه دا شقی بردوووه ته قیوه ، به لام دیار نییه چی بووه.

یه كيك ده لی كه ټه م رووداوه سهرو به ندی به قهوانی گولله ټوپه كانه وه هیه ، مام كاهیش كه پستی سوتاوه به كووړه كووپ به دوی ټه واند ده به زی و ټاخ و ټوف و ناله نالیه تی و كه سیك بن ههنگلی ده گری و راپیچه كي ددها من راده كه مه وه مال و به دایكم خه بهر ددهم. دایكم به سهرو كوپه لای خوی داده دا. پیكه وه دینه وه بهر ده رگی دوكان.

قاسمه كویر له ویدا وه ستاوه دهسته كانی له كه مه ری ناوه ته ماشای كووړه ویرانه كه ده كا جوین ددها ، قسه ی خراب به باهم و عيسا ده لی و منیش زیتر قیزم لیبی ده بیته وه. ټه كه سیك له دوكانه كه ده كاته دهره وه دوكانه كه داده خاو دهره وا. دایكي عيساش له حالېكدا كه به هه ردووه ده ستی به سهرو میژلاكي خویدا ده كیشی به گریه و زاریه وه دی. كریكاره كان دلی دایكم و دایكي عيسا دده نه وه. به راكهراك به ره و شیرو خورشید ده چین. له نیوان خه لكه كه دا نازانم كه سیك ده لی چی كه دایكي عيسا شینو شه پوریه تی و خاکی باخچه كه ی پیشمان به سهری خوی داده كاو ده موچاوی خوی دهرنپته وه ده لی: ((ټای كورپژگه كه م ، چیت به سه رهات.

دهمویست ژنت بۆ بیتم. ئای نان پهیدا کهره کم کورپژگه ناکامه کم. قوربانی دهم و لیوه تینوه کانت بم خوزیه دهکرا جارنکی دیکهش دهسته کانت ماچ که مه وه. به ته نیام جینه هیلی به بیی تو فیراقی رهش ده کم.))

خه دامده گری و له کورژنی گریان ده دهم ، دایکم به دهم گریان و شیوه نه وه له ده رگاوانه که ده پارپته وه که لینگه ری بچنه ژووره وه ، به لām ده رگاوانه که ناهیلی و ده لی: شتیکی وانیه دایه گیان چاکه بته وه و چند روژتیکی دیکه ده رده چن.

تا ئیواره له پشت ده رگا ده وه ستین و دایکی عیسا به قسه کانی ده رکه وان هیورده بیته وه و فرمیسی چاوانی ده سرپته وه له گهل دایکم پیکه وه ده که ونه قسه و باسان و ده ردی دلان هه لده ریژن و پیکه و دوعا ده کن و سفره ی هه زرتی عه لی له خو یان ده گرن. دایکی عیسا ده لی: ((چاویان له کووره کم داوه ، ئومیده وارم شه وه ی ئیره یی پیده با و چای پنی هه لئایه شه قبا)).

شه به دلیکی پر خه م و نا ئومیه یه وه ده گه ریینه وه ما. دایکی به گریان وه ده روا. دایکم له خه و راده په ری راسته بیته وه و ته ماشاییکی ئاسمان ده کا تا بزانی که ی روژ ده بیته وه. دلم ژور ده گوشری و به یادی عیسا و بام له بهر خو مه وه سه رده نیمه گریان و خه و ده مباته وه. به یانی زوو دایکم بیدارم ده کاته وه ده لی: ((هه لسه با به سو راغی باو که به ده بته که تدا برۆین و بزانی چی به سه ر هاتوه)).

هه ر که ده گه ینه شه و ده رگاوانه که ده لی: ((کووره جحیل که یان که ناوی عیسا بوو مرد و به یانی زوو ته رمه که یان داوه دایکی. دوا ی روژیشتنی ئیوه دایکی عیسا به خو یو و چند که سیکی دیکه گه راوه تا به یانی لی ره بوو. به لām شه وه که ی دیان حالی با شته)).

به ره به ری نیوه رو بوو ده رگاوانه که دیتی ئیمه له جی خو مان نابزوی و به رده وام سه رمان له گریان ناوه چوو ته له فونیککی کرد و مؤله تی وه رگرت بۆ شه وه ی ریگامان بدا بچینه کن باو کم.

بايم له سهر ته ختيك دريژ بووه و سهر يان به شتيكي سپي پيچاوه تهموه و ته نيا ددانه كاني ديارن. دهسته كانيشيان پيچاوه تهموه. ئيمه نابيني، ليوه كاني رهنكيان له بهر براره. به ئاستهم شتيك دهلي و ناله ييكي ليوه دي و قسه له گهل دايكم دهكا و ههر داواي ئاو دهكا و له عيسا و مامه كاهي و من دهپرسى ، من به دهنگيكي بهرز سهلامى ليده كه م و پيي دهليمن من باشم. دايكيشم پيي دهلي ههمويان باشن. ليى جيا دهبينه وه.

ههفته ي دوو جار ان سهرى ليده دهين و جاريك به ستهنى و جاريكيان سيوى بو دهكرين. بايم سيويكيان دهاته من. له سهره خو قسه م له گهل دهكا و پيم دهلي: ((ئاي كووره شيرينه كه م ناره حهت مهبه)).

له تاو بوغزي دل م سهرده نيمه گريان و وهك دايكم دهكهومه ماچكردى پييه كاني باوكم. سيوه كه له ناو دهستم گهرم دادى. دل م سيوه كه نابا. كه دهكه موه مال ، نيوهى دهدهمه دايكم. زور بير له عيسا دهكه موه بيرى دايكي دهكه م و زور دلته نگ دهيم.

مامه كاهي پشتى سووتاوه له ماله وه كه وتوووه هاوسيكيانى چاويان ليى دهبي. له گهل دايكم سهرى ليده دهين و شووتى بو دهكرين.

بايم له وه گه يشتوو كه عيسا چي به سهر هاتوو ، ئيمهش دهزاني كه باوكم كويز بووه. دايكم ههر زورتر و زورتر كارده كاو ده ده دلي پتر دهبي و زيرتى قلب ديى. روژنيك له گهل دايكم چووينه لاي قاسمه كويز. شهرو دهعواي له گهل دهكهين پيمان دهلي: ((دوكانه كه تان ويان كردم و ئيستا چيتان له من دهوى ، برؤن وازم ليبيى)).

دايكم جويني پيدهدا و منيش له قهيهك له ئوتومبيله كهى دهدهم. روژنيكيش له گهل دايكم چووينه سهر گوړى عيسا. زور قهله بالڅ بوو. هاوسيكيانى كچوله يه كيان كرد بووه بوك و له ناو ژوورتيكي رهش و تاريكيان دانا بوو و وينه ي عيسايان بهرانبهر ژووره كه دا نابوو ، ههمويان دهگريان ، به جوړنيك دلي بهرديشى دهكرده كه باب. دايكي عيسا چهند جار ان له خو دهچي و ئاوى بهدهم و چاويدا دهپرژينن و باوه شيىنى

دەكەن. باوكم دەھیننەوہ مال. من دەستیکی دەگرم و دایکم دەستەكەى دیکەى. باوكم دەستەكەى زۆر گەرم و داغن ، دەلى كورەى ئاگرن ، جىي برینەكەى بەسەر دەستەوہ ماون و ناسكە گوشتى دیارن. ماشەللاى تارژەن دیتە مالمان و لە كن باوكم دادەنیشى و تارى بۆ دەژەنى و گۆرانى بۆ دەلى. ماشەللا بە باوكم دەلى: ((شتىك دلم دەگوشى و ئیدى ناتوانم تار لیدەم ، دەستم دەلەرزى) تارەكەى بۆ باوكم بە جیدەھىلى و دەروا. باوكم لەسەرەخۆ دەست بە ژتیەكان دادینى و شتىك دەژەنى. ماوہیەك ماشەللا نایەتە لامان.

خەبەریان هیئا كە شەویك لە قاوہ خانەییەكدا نوستووہو مردووہ. ماشەللا كەسى نییە و تارەكەى بۆ باوكم بە جیدەمىنى.

باوكم لەناو جینگا راست دەبیتەوہ ، رۆژىك پىي گوتم بابچینە قەسرى شیرین. دەستى دەگرم و پىكەوہ دەرژین. لە قەسرى شیرین توورەگەییەك چا دەكپین و دەبەیتینە كرماشان و دەیفروشین. لە پاسگەكان كاتى مەئموورەكان دینە پىشەوہ قسە لەگەل باوكمدا ناكەن دەستىك بە كىسە چایەكەدا دەھینن و تەماشایەكى چاوەكانى باوكم دەكەن و دەرۆن. ھەر ئەوئەندە چای دەھینن كە خەرجى ئیمە دەربىتى.

دایكم حالى رۆژ لە رۆژى خراپتر دەبى. لە گوشتەییەكى مالى كەوتووہو داپیرەم سەراسۆمان دەكا و ئاگای لىي دەبى.

جارتىكان كە لە قەسرى شیرینەوہ دەھاتینەوہ قاچاغچىيىك تۆچایەكەى خۆى لەژىر قاچى باوكم داناو چەند چاكەتیکیشى لەبەر كاردین تاوہكو چایەكەى لە پاسگەكە بۆ دەرباز بكەین. باوكم شەرمى دەكرد ئەوہ قبوول بكا. پۆلىسەكان پىيان زانى و ئەو قاچاغچىیەیان لەگەل خۆیاندا بردو پىيان گوتین چىدى نابى شەك بىین. ئەو رۆژەى كە حالى دایكم كەمى باشتەر دەبى لە چواردەورى یەك دادەنیشین و باوكم دەلى: ((من چىدیكە ناتوانم كار بكەم و پارەو پۆلىك پەیدا بكەم. دەبى بچینە

تاران له تاران دهتوانم به تارهكهم كاريك بكهم و پارهيهكتان بۆ پهيدا بكهم ، دهنه من و ئيوهش له برساندا دهمرين. شتيكيشمان نيبه بيفروشين. لهم شارهش شهرم به خويه و ناتوانم كاريكي ديكه بكهم ، بام و دايكم و داپيره دادهنشين سهر لهبير كردهوه دهنيين. داپيره و دايكم بووكهشوشهيهكي گهورهو جوان به پارچهي جوان جوان و زهنگولهو موورووي جوړاووژ دروست دهكهن ، داويك له بووكه شوشهكه دهخه و سهرهكهي ديكهي له دهستي بام دهخه. باوكم كه تار دهژهنئ بووكهشوشهكه سهما دهكا. بووكه شوشهكه لهسهر پايهنيك دادهنيين و ديدنه دهستي من ، باوكم ناوازيك دهژهنئ و بووكهشوشهكه دووباره دهكهوتسهوه سهما. بووكهشوشهكه له ناو بوخچهيهك و پاشدان و لهناو چانتايهك دادهنيين. كتيبهكانيشم ههر لهناو ههمان جانتا دههاوتم. بهيانبيهكي زوو جانتايهكيان دامئ و دهستي باوكم گرت و تارهكش لهناو تورهگهيهكهو ديدنه دهست باوكم و دهكهوينهري.

دايكم به بام دهلي: ((وابكه ئهم مندالله بخوينئ و كويروهه نهبي. تويي نهو خودايه ريگاي خويندني ليتمهگه. ليشي مهده زور عاذزو دلتهنگ دهبي)) و ئينجا روو لهمن دهكا و دهلي: ((ئهم شيرهت لي حهرام بي تهگهر دهرسهكانت به باشي نهخوينئ)).

دهستي دايكم و نهنكم ماچ دهكهم و دهلييم: ((دايه گيان ههرچي چونيك بي دهرسهكانم دهخوتم دايه گيان خهم مهخ)).

دايكم به بام دهلي: ((لهو باوهدهاي نهو شكايهتهي له قاسمه كويړ كرد نهغاميكي ههبي و تاواني كويړ بووني چاوهكانت و شتيكمان بدنهئ خويني عيساش به دايكي بدنه ؟))

بام گوتي تهگهر بيدايه تا ئيستا دابووي. بهلام نهو ناپياوه ههر سهرتيكيشي ليينهدام و ليبي نهپرسيم. بيستوومه كه نهچوته سهر گوړهكهي عيساش)).

دهگهينه تاران. ههمو جياگايهك ههر رووناك و چراخانه. ههر تابلوي رهنكاو رهنكه و ههلواسراوه. تهلار و بالهخانهي گهوره گهوره نوي. مهخابن كه باوكم

کویره. که له ئۆتۆمبیل دادەبەزین ئەوەندە قەرەبالغە که من دەستە پاچه دەم. پیم له بەردی ناوەراستی گەراجە که هەڵدەزەلی و خراپ بەسەردا دەکەوم. هەر باشە که باوکم ناکەوی، جانتاکە هەڵدەگرم و بەرەو ئوتیلێک دەچین بە دواى رێخته گەریکدا **(*)** دەگەڕێن که باوکم دەیناسی و وا پێکدەکەون که شەوان لەناو دوکانە کهیاندا بنوین. برادەردەکەى باوکم پیاوی چاکە ژن و چەند مندالیکی هەیه ناتوانی بمانباتەوێه مالا. چونکه هەموویان لەناو ژووریکیاندا دەنۆن. پیاوێکە ناوی من له قوتابخانەیه کی شەوانە دەنوسى.

بەرۆژ لە گەڵ ئاوازه کانی باوکم ئەم شەقام و ئەو شەقام دەکەین. لەو هەموو ئۆتۆمبیلە سەرم گێژدەخوا. خەلکی بە پەلە پەل بەریگادا دەڕۆن و ناوێک پارهیەک دەدەنە باوکم. هەندێکیان هەر رادەکەن و گوی بە ئاوازه کانی بام نادەن. بام چاویلکەیه کی رەش دەکری. چونکه چاوه کانی زۆر ناجۆرن. پیلووه کانی سووتاون و رەنگیکی زۆر سەپریان هەیه. ناو قەپیلکەى چاوی له باتی چا و پارچه گوشتیکی هەڵئاوساوه. چاویلکە که لەچاوه کا و هەندى سەرو سەکوتی رێک دەبى. دەستە چلکن و پیسەکەى دەگرم و برینه کانی که خەریکن چاکدەبنەو، بە باشی هەستپی دەکەم له گۆشەییکی خەیابانە که دادەنیشین و ئەو شیعری کوردی دەخوینێتەوێه ساز دەژەنی. هەموو شیعەرەکانی به یادی پۆزانی کرماشانە. به یادی دایکم و به یادی ژینی رابردوون به یادی پۆزانی جەوانی.

هەتا جحیل بووم فرەپیر نەبووم

دەمکرد راوی باز سۆنە گیر نەبووم

ئێستا که پیرم من دەگرم سۆنە

سۆنەش سل دەکا له داوی کۆنە

یان به یادی عیسا دەیگوت:

رێچکەى باریکی گۆرستان بۆتە ریت

گۆری تاریک تنۆکیش بۆتە جیت

بایم تارى دەرژەنى و گۆرانى دەرگوت و بووکه شووشه که سه مای ده کرد چاوه کانی
 وه که چاوه کانی نه نکمن. هه مان چاوی پر له میهره بانی و خوشه ویستین. موغازه کان
 پریان له یاری منالانه. به لام من بووکه شووشه که ی خۆمانم خوشده وی. شه وان له
 گۆشه ییکی ناو دوکان دهردی دلمی بۆ هه لده ریژم. هه وه که ده لئی له ده ورو رۆخی دایه
 گه وهره م دانیشتوم و چیرۆکم بۆ ده گیریتیه وه به دهسته زیره کانی پشتم ده خورینی رۆژان
 بووکه شووشه له ناو دهستما له گه ل ئاوازو گۆرانییه کانی باوکما سه ما ده کاو به
 نه غمه و ئاوازی سازه که ی خه می ئیمه جاده و شه قامه کان پر ده کا.

* * *

رۆژنیک حاجی فهیروز هاته لاما و له گه لمان داده نیشست. له گه ل باوکم ده بیته
 برادر. پیکه وه ده چینه دوکانیکی ریخته گری و نانی ئیواره پیکه وه ده خۆین. حاجی
 فهیروز ده فیکی ئالقه داری هه یه و شیعر باش ده خۆینینه وه. بایم زۆری که یف به م
 شیعرانه دی و له بهر یان ده کا و به گۆرانی ده یانلیته وه. ده چینه سه ر جاده. خه لکی
 به جلویه رگی جوان و بۆنویه رامه ی خوشه وه به لاماندا تیده په رن.
 کورو کال و مندالی و به لاماندا تیده په رن که هه زده که م دهستی له جلکه کانیا
 بده م. مندالیکی چکۆله پاره له دایکی وهرده گری و به را کردن به ره و لای دی پاره که م
 له ناو دهست ده نی. دهستی زۆر چکۆله و سپی و جوانه ، باوکم تاره که ده ژهنی و
 بووکه شووشه که سه ما ده کا و باوکم شیعره کانی حاجی فهیروز ده چری:

ئه ی براله گوئیگره له باسی پرغه می شه حوالمان

تابزانی به کوئی گه ییوه ناھی سۆزانی سینه مان

مورغ و ماسی ، خاویار و خامه و شیرو که ره بۆ ئیوه بی

نان و دۆو شیره و جهرگ و ناو با بۆ ئیمه بی

ئه م ئاوو هه وای فینک و خوشه با بۆ ئیوه بی

ئه م چه ره دوو که ل و بۆ کزه ناخوشه با بۆ ئیمه بی

باگول و لاله و دهرختی باغانیش بۆ ئیوه بی

چال و چۆل و قوراو و خاکی خه یابان بۆ ئیمه بی
 شهونم و بۆنی شنه ، به فری جوان بۆ ئیوه بی
 لافاوو سه رما و به لا ، خانه ویران بۆ ئیمه بی
 ئای دلی من ئای هه بیی من
 ره نجی دنیا به بوو به به ختی من

له جاده یه کی زۆر جوان راده بو ردیم و باو کم هه ر ده یچری و سازی ده ژهنی و بوو که
 شووشه ش هه ر سه ما ده کا . له پر کیژۆله یه که له ئیمه نزیك ده بیته وه . که سیکی
 زه به لاحی له گه لدا به و جانتای قوتا بخانه ی کچه که ی به ده سته وه یه . کچۆله که
 ده وه سته ی و له بوو که شووشه که ده نۆری که سه ما ده کا و له پر دیتته به رده می من و
 ده سته ی بوو که شووشه که ده گری و ده یه وی له گه ل خۆی بیبا . من بوو که شووشه که ی
 له ده ست ده سته ی نه وه .

باو کم ده لێ: ((چی بووه چی رویدا وه . کییه له وی))
 ده لێم: ((هه یج نییه با به گیان کچۆله یه که ده یه وی بوو که شووشه که ببا)) .
 کچۆله که له کورژنی گریان ددها و به جلویه رگه رازا وه کانی وه له سه ر زهویه که لیی پان
 ده بیته وه داد نه نیشی و وړک ده گری .
 پیا وه زه به لاحه که دیتته پی شه وه به ده سته خړو قه ل وه کانی زلله یی که له بن گوئی
 من ددها . خه لکمان لی کۆ ده بیته وه پیا وه که مان له کۆل ده که نه وه له گه ل خۆ یانی
 ده به ن .

ده سته ی باو کم راده کی شم و له و نا وه دوور ده که وینه وه . باو کم ئیدی سه ر و دلی ته وا و
 نییه . به ره و دوکان ده بیته وه . من له دوور وه پیا وه که ده بینم که به دوا ی ئیمه دادی .
 به با به م ده لێم . کچۆله که ی له گه لدا نییه . من چیدی ته و پیا وه نا بینم و له به ر چاو م ون
 ده بی و هه ناسه یه کی ئاسو ده هه لده کی شم . شه وان که له قوتا بخانه دیمه وه وانه کانم
 ده نو سمه وه له ته نه شت با بم لیی راده کی شم . خه و ده مباته وه . هه واکه ی گه رمه و
 ده رگای دوکانمان لا و نیو کردو ته وه .

به یانیه که ی هه لدهستم بووکه شووشه که له جینگای خوئی نه ماوه بایم هه لدهستینم و زووری خه م بو ده خوین. دهستی بایم ده گرم و دهچینه وه هه مان خه یابان. باوکم گورانییه خه ماویه کانی ده خوینی و تارده ژهنی بووکه شووشه که مان بو پهیدا ناکریتته وه.

یادی چاوه جوانه کانی بووکه شووشه که تاگرم له دل و دهرووندا ده کاته وه ، وه ئه وهی دایه گه وره م چاوه کانی خوئی له بووکه شووشه که خستبی وابوو. جله کانی بووکه شووشه که م بوئی کراسه که ی دایکمی لیدی و شه وان به و بوئه ناشناو خوشه وه خه م لیده که وت.

باوکم ده لی نامه یه که بو ماله وه بنووسه. ده نووسم که بووکه شووشه که یان لی دزیوین، ده نووسم دایه گیان من له قوتابخانه ده خوینم و به لاین ده دم که باش بخوینم و عاقلیم و بووکه شووشه دزه کان عاقل بکه م و وه لامی زله که یان بده مه وه و توله ی عیساس بکه مه وه. ده نووسم دایه گیان خه می ئیمه ت نه بی و ئیمه باشین و زورتان بیر ده که یان. ده نووسم بووکه شووشه یه کی دیکه مان له پارچه و موری دیکه بو دروست بکه ن و که ناسیاوی که هاته تاران به دهستی ئه و بو مان ره وان بکه ن. ده نووسم دایه گیان بایم ئیستا تارده ژهنی و گورانی ده لی و منیش دهستی ده گرم و بووکه شووشه مان نه ماوه سه ما بکا. پاره بو دایکم و داپیرم ده نیترین و گفتیان پیده ده یان که به زووترین کات سه ریان لی بده ینه وه.

شه وان ئه و کتیبانه بو باوکم ده خوینمه وه که هاو پوله کانی له قوتابخانه ی شه وان ده مده نی. سهیری بن ساپیتته ده کا و ده لی: ((نای های کورپیژکه شیرینه که م ئه گهر ژیاننامه ی من بنووسنه وه به چه ند کتیبان ته و او ناب)).

من ده لیم: بابیه گیان من وانه کاتم ده خوینم و زویش کتیب ده خوینمه وه تا بیه به نووسهر و ژیاننی تۆ دایه گه وره م بنووسمه وه.

به سهر هاتی عیسا و دایکی بنووسمه وه. مه خابنه عیسا له بیر بچیتته وه. به لی باوکه باش و شیرینه که م. مامه کاهیش هیچ که سیکی نییه و زووری قسه بو کردوم.

من دهم به نووسه رو له چه قوی تیژی قاسمه کویر و دارو دهسته که یشی ناترسیم. به لّی
بابه گیانه کهم.. به لّی)) راده کشیم و له که لیّنی ده رگاوه سهیری ئه سستیّران ده کهم و
هه زده کهم خهون به بووکه شووشه که وه ببینم.

ریخته گری: پیشه ی قالب گری و تواننده وه ی کانتراکان

لەگەل كۆخە كۆخى بابم

خوینەر لە خویندەنەوێ ئەم چیرۆکە رووبەرپرووی دیمەنى پالەوانى راستەقینەى چیرۆکە دەبیتهوه ، که مندالتيكى دە دوانزە سالەى و ئەویش لەناو واقعیكى تالى وادایە که بۆ کەسیكى لەو تەمەنە زۆر لەتوانا بە دەره. نووسەر هەولیداوه که لە رینگای تاییهتیەوه هەستى پيىکاو بۆنى بکا و گوێى بۆ بگرێ. لە راستیدا نووسەر ویستویهتی هەستەکانى کەسى چیرۆکە. که هەستى خودى ژيانى مندالى چیرۆک خوانە که بووه ، بداتە خوینەر: ئەگەر چى لە هەندى کاتدا وایدەر دەخا که تەنیا بۆ کەسانىكى وەک تەمەنى خۆى نووسراوه.

خوا خوامه که زووتر نیهەرۆ دابى. ماندوو دەم ، گەرم دادیم. کوورە داغە و گلپە گلپى لیوه هەلدهستى. باوكم قالبەکان پر دەکا و باش دەیان پەستیتەوه تا توند و تۆل بن. عیسا قالبەکان لە ناوهراستى دوکاندا بەریز لە سەریه کدا دادەنى. ئەوانەى سوور بوونەتەوه بە گیرەى گەورە لەناو کوورە کەدا دەردەهینى. قالبە سوور بۆوهکان لە رەنگى رۆژ دەچن. نا توانم بەباشى تەماشای بکەم.

خوینەر لە رینگای ناواز و کەشوههواو رەنگى چیرۆکە که دەکەویتە بەر رەوتى رووداوهکانى بابەتى چیرۆکە که و بۆى بە دەردەکەوى که هیچ شتيك لەبەر چاوى ئەو کەسەى چیرۆکە که دەگیریتەوه، بزرنیه ، ئەمە بەو بەشە شەوه! بەو وردە شتانه شەوه که بۆ چیرۆک گیرەوه که نادیارو نەزانراوين. شیوازی خستنه پروو بەرفراونکردنى چیرۆکە که بۆ دید و هەست و جۆش و خرۆشەکانى مندالتيكى چیرۆک گیرەوه که دەگیریتەوه. چیرۆک گیرەوه خۆى پالەوانە کەیهو لەناو چەقى رووداوهکاندايه ، ئەو

کاریگهريه کانی ئەو له ئاوازيکی که بۆ خستنه پرووی ئەو کاریگهريانه به کاريدههيني به شوين و پايه ی کهسه کانی دیکه ی چيرۆکه که ناشنا دهبي. له ههندی کاتيشدا گپانه وهيه کی راسته وخۆ و راپورتیانه یه ، وهک ئەو زانیاریانه ی که له سهرقاسمه کو ی خاوهن کارگه که دراوه. ئەم زانیاریانه که متر به خاسیه ته نا مرؤفایه تیه کانی قاسم په یوهندی هه یه، زیاتر گشتی و سه ر پیین.

ئیمه هه موومان بۆ کاک قاسم کارده کهین. پیی ده لئین قاسم چاوکاو، چونکه چاویکی شین ومۆر بۆته وه و ئەمهش نیشانه ی لۆتیه تی و چه قۆکیشی ئەو بووه. زه مانیک شار قه ره بالغ ده بی و ئەو و چه ند لاتیکی دیکه چه قۆ له مامۆستا و نووسه ریک ده دن. دوا ی ئەمهش ده وله مه ند ده بی و کاروباری زیاد ده کا. دوکانه کی ئیمه هی ئەوه. ئەو دوو ئۆتۆمبیلی دیزل و تریله یه کیشی هه یه. قاوه خانه ییکی گه وره و قوما ر خانه یه کیشی هه یه.

وهک ئاماژه کراوه نووسه ر له سه ر خاسیه ته کانی قاسم شتیئک ئالئ و که سیتی ئەو وهک ((که سیکی وه ستاو)) تا کۆتایی چیرۆکه که باسیکی دیکه ی لئوه ناکا یان په ره به باسی ئەو نادا. ده کری که سایه تی ئەو له و چه ند رسته ی سه ره وه کورت بکریته وه. ته نیا ئەو کاته ی که نووسه ر له کاتی کارکردندا ئەوه نیشان ده دا خوینه وه ده توانی په ی به سیفه ته کانی ئەو ببا به تایبه تی کاتی ته قینه وه ی کووره که. پالنه وانی چیرۆکه که و دایکی دینه کارگه که و قاسم ده بینن که دهسته کانی له بهر که له که ی ناوه و ته ماشای کووره پووخواه که ده کا و جۆنیان پیده دا. ههروه ها کاتی که له گه ل دایکیدا ده چنه بهر ده رگای ماله که یان به دم جوبین و قسه ی ناشیرینه وه ده ریان ده کا ، ههروه ها ئاماژه که ی باوکی که ده لئ: ((کو ره خۆ ئەونا مه رده هه تا سه ریکیشی لیم نه داو لئی نه پرسیم. بیستومه که نه چۆته سه ر گۆری عیسا ش))

له زانیارییه کانی دیکه ی باسما ن کرد پتر کاریگه ری له سه ر خوینه ردا هه یه بۆ ناسینی ئەو (قاسم) ه.

کەسە ناسەرەکییەکانی وەک عیسا و مامە کاهی ، ھەر چەندە نامادەبیان لە ناو چیرۆکەدا زۆر نییە . خاوەنی خاسیەتی کەسایەتیییەکی تابییەت بە خۆیان کە تەنیا پەییوەندی بە خۆیانەو ھەیە .

ھەرچەندە ئەوان پلە و پایەییەکی لێکچوویمان ھەیە و چارەنووسیان کەم و زۆر وەک یە کە بەلام لایەنی کەسییەتی و ناسنامەی مەزۆقایەتیان کەم و زۆر لێکجیایە ، ئەمەش لە جوۆی رەفتار و کاری روژانەیاندا بە دەریدەخەن . عیسا لاویکی شوخ و دلشادە لە کاتی کار کردندا ((گۆرانی عاشقانە)) دەلی و ھەر کە دەستی بە تال دەبی بو سەر گەرمی و خوشی پالەوانی چیرۆکە بە دەسماڵ مشک دروست دەکا . ئەو بو ئەوێ پارە چنگ کەوی و بتوانی ژن بیی تەنیا نان و دووکەل دەخوا ، ((پار و بە دووکەلی ناو دووکانە کە دادینی و دەیخوا)) .

ئەو زانیایانەی کە نووسەر لە مەر عیساو ھەیدا شتی گشتی و سەر پیی نین “ بەھەمان شیوەش مامە کاهی باسی لێو دەکری . نووسەر باس لە مامە کاهی دەکا بەرەوام قسەییەکی ئەو کەسە بە کورتی دووبارە دەکاتەو . مامە کاهی ھەر چسەکی دەبیینی دەلی : ((ئەمە یەک پووش ناھینی)) . ھەر جارەئ ئەم قسە بەبۆنەییە کەو دەگوتریتەو ، بە بی ئەوێ کاریگەری ئەو قسە لەسەر خوینەر کەم بیئەو . دووبارە کردنەوێ ئەو رستە جوۆیک لە (کومیک — کۆمییدی) دروست دەکا کە بەھوێ دووبارە بوونەو بیئام و بو نابی . وەک گوترا کە خوینەر لە ریگای ئەم قسە و ئەو ئاوازی لە گێرپانەوێ بەکار دەھیندری بە کەسایەتی مامە کاهی ئاشنا دەبی : لە چیرۆکە کەشدا لە لایەنی کەسایەتیییەو زۆر زۆر باشە .

شوینی پالەوانی چیرۆکە کە و باوکی ، وەک کەسانی سەرەکی چیرۆکە کە ، لە بەشی سەرەتای چیرۆکەدا زیتر لە کەسەکانی دیکە سەرنجی خوینەر دەخووشینی . پالەوانە کە شتیکی گەنگ لە بارەیی خوێوە ناگێریتەو . وەک کە باسکراو خوینەر لە ریگای کاریگەریتی و خستە روو باسکردنی ئەم کاریگەرپانە لە گەل شوینی کەسەکانی دیکە ناو چیرۆکە کە و لەوانەش خوێ ئاشنا دەبی . نووسەر دوای

ته قینه وهی کووره که و سړینه وهی عیسا و مامه کاهی له ناو چیرۆکه که ، هه ندی وه سفی که م و زۆر ورد له سه ر باوکی پالنه که ده داته ده ست “

هه فته ی دوو جاران سه ری لیده ده ی ن و سارده مه نی و جاری واشه سیوی بو ده کړین. بابه سیوکیان ده داته من. له سه ره خو قسم له گه له ده کا و ده لی: ((نای کو ره شیرینه که م نا رجه ت مه به.))

من خه فته دام ده گری و له کو رژی گریان ده دم و وه ک دایکم له سه ر سه ر چه فه وه پیته کانی بام ماچ ده که م. سیوه که له ناو ده ست م دا گهر م دادی. دل م نایه سیوه که بخۆم. که ده گه مه وه مالی ، نیوه ی سیوه که ده ده مه دایکم.))

نوسه ر هه ولیداره تا کو تایی به شی یه که می چیرۆکه که — که سه فه ری پالنه که یه له گه له باوکم — هه ولیداره تا له گه له وینه گرتن و به رجه سته کردنی رووداره کان به شیوه ی که هه ستی کراو چیرۆکه که بگپیتته وه. به لām له به شی دووه مدا ، که تیدا شوینی رووداره کان ، مه به ست و شوین و کاتی چیرۆکه که یه ، ده گۆری ، ئەم کۆششه که م تر به ر چاو ده که وی “ له به ر ئەوه کۆششی نو سه ر ته نیا غایش کردنی ((تراژیدی)) مرۆقه کان — پالنه وان و باوکه که — له هه ولی ژباندا له هه ولی بژیوی په یدا کردندا ناو ری لیدرا وه ته وه یان بو بژیوی په یدا کردن گه ری ترا وه ته وه.

به بی ئەوه ی ورده کاری و ئاسکر د نه وه له نیگار کردنی چه هره ی مرۆقه کان بدیتری. پالنه وان و باوکه که بو هه لاتن له چاره نووسی غه ماری خۆیان — مردن و برسیه تی — ریگای تاران ده گرنه به ر ، روژانه باوکی پالنه که تار ده ژهنی و گۆرانی کوردی ده لی و له م شه قام بو ئەو شه قام ده چن. به لām به وونبوون — یان دزینی — بووکه شووشه که یان چیرۆکه که یان ده گاته ترۆپکی ، نو سه ر یان بلین ئەوه ی چیرۆکه که ده گپیتته وه — به ده ربړینیکی پر له سوژ هه سته کانی خزی له نامه یه کدا ده خاته روو: ده نووسم که بووکه شووشه که مانیان دزیوه ، دایه گیان من ده سه کامم ده خوینم و گفت ده دم که ده سه کامم باش بخوینم و ژیریم و ئەوانه ی بووکه شووشه که مانیان دزی ته می بکه م و وه لāmی زلله که یان بده مه وه و تۆله ی مه رگی عیسا بکه مه وه.

له راستیدا ئەم نامەییە توورەیی نووسەرە لە چیرۆکی بێتوانایی و بێدەسەلاتی کەسانێک کە نووسەر خۆی دروستی کردووە ، بە ھەمان شێوە ئەو شیعراوەی باوکی پالەوانە کە بە گۆزانی دەیانلێ ،

ھەستی کە شوھەواي ھەستە خەماویەکانی چیرۆکەکی توندتر کردووە . پێداگرتنی نووسەر لەسەر ناوەرۆکی مرۆف دۆستانەي پیرۆکە کە و پێدانی لایەنی ((بیرو باوەر)) بە ھەست و بێنیەکانی چیرۆک نووس ، بەشی دووەمی کردۆتە بەشیکی تایبەت لە چیرۆکە کە و کە باریکی نە گونجاو لەگەڵ بەشی یەکەمی چیرۆکە کە دروست دەکا . وەك ئاماژەي بۆ کرا نووسەر ھەندێ شتی گێڕاوەتەوہ کە لەگەڵ خەيالی کورپژگەيەکی لەو تەمەنەدا نا گونجێ — لە راستیدا ئەمانەش لە حوکمی ئەنجام و ((پەيامي)) چیرۆکە کەيە کە نووسەر — لە دەرەوہ بە کارە کەي خۆيەوہ شەتەکی داوہ . بە تایبەتی بەشی دوايی چیرۆکە کە ، وەلامی پالەوانە کە بۆ باوکی ، رەنگدانەوہي راستی چیرۆکە کە نییە بەلکە رەنگدانەوہي بریاری نووسەرە کەيە “ چونکە خۆيەنەر نازانی کە پالەوانە کە ھوشیاری کۆمەلایەتی خۆي — ئەمەي کە نیازی ئەوہيە بێتە نووسەر تا ژيانی باب دایکی و نەنکی و دۆستانی باوکی خۆي بنووسیتەوہ — لە کۆي ھیناوە .

حەیفە عيسا لە بیربکری . بەلێ باوکی شیرینە کەم . مامە کا ھیش ھيچ کەسيکی نییە و زۆري قسە بۆ کردووم . من دەبەم نووسەر و لە چەقۆي تیزۆي قاسم و دارو دەستە کەشی نا ترسم .

کۆتايی چیرۆکە کە ، وەك کەباسکرا ، کاردانەوہي نووسەرە بەرانبەري ناکامیە زۆر تالەکانی کە بە سەر کەسەکانی ناو چیرۆکە کەدا سەپینراوہ ، وادیارە نووسەر نەیتوانیوہ لەمەر چارەنووسی کەوہ کە سەر ئەنجامی رژییمیکي دژە مرۆفە — وە شوین پەنجەي خۆي نووسەريشی لە سەردا دەدیتري — خۆنساردو بیتلایەن بێیتەوہ ، ئەگەر چی پێگەي نووسەر بۆتە ھۆي ئەوہي چیرۆکە کە نەختي رۆمانتیکيانەو ناواقیعی خۆي بنوینێ .

بەفرىنە

لەبەر بەرۆچكى بەر ھەيوانى دانىشتىبۇون و بەفرىنە پالى بەسىنگى دايكى دابوو. ژنەكە توند ئەوى لەنيۆكۆشى خۆى گرتىسوو. پرچە زەردەكەى بەفرىنە، لە نيوان ددانەكانى شانەكەدا، نەرم وساف بەسەر پىستى شانومليدا بلاودەبۆو. لەگەل ھەر داھىنانىكى مووھەكان، قەف قەف بەسەر يەكدا چىن چىن دەبوون.

((ئاي! گويم! گويت ليكردمەو!))

-چى بوو؟ ديارە گوپى تۆ كاغەزە. ئەگەر گوپى مەرف بە شانەكەردن ليىدەبۆو، ئىستا لەم دونيايەدا كەس گوپى نەدەبوو.

بەفرىنە: توند دەستى بە گوپى خۇيدا ھىنا. بە وردى تەماشاي سەرى پەنچەكانى خۆى كرد تا دۇنيا بى لەوھى كە گوپى بەخوين داھاتوھ يان نا. دايكە بەگالتە گوتى:

((ھەى ھەى، ھەى ھەى. گويت ليىتەوھ و ھەر ئاگاشت ليى نىيە. دەبى ئىمپرو بچمە كن مامە مەقدور و گوپچكۆلە بزىكت بۆ بكرم.))

كوپرېگەيەك لەسەر خاك و خۆلى ھەيوانەكە، ژيىرى خۆى تەپ كەردبوو و خەريك بوو بە ئەنگوستان گل و قورەكەى ژيىر خۆى دەخوارد. ژنەكە لە كوپرېگەكە رووھات:

((ئەھى يوسفە.... كخ... كخ.. ھەى تف لە كارو كىردارت! سەيىرى سەيىرى چ ملچە ملچىكىەتى. دەلىپى پاقلوھى گەرم و نەرم دەخوا ھەى بەدبەخت.))
كلۆپىك لە لاي كونه لووتىكى كوپرېگەكە، ھەر گەورە دەبوو و بچووك دەبۆو. يوسف بە قونەخشكە، خۆى گەياندە دايكى. بەفرىنە خۆى لەناو ھەردوو ئەژنۆى

دایکی هیڼا دهړی. ژنه که به لچکینکی کراسه که ی که پوی مندالنه که ی گرت. نه نگوستی له دهمی مندالنه که ناو گرمته گلینکی لیده دهیڼا. گلپه چلمیه که ی، به نه خشی بڼه سوورگوله که ی سهر کراسه که ی سرپییه وه و په لای چلمه که بهره بهره بچووک بڼه تا دیارنه مدا.

ژنه که چوه ژووری. له قوژینیکې تاریکدا کونه چاروگه ټیپکی هیڼا و له سهر زهوی راخست. چاروگه که ی له یوسف وهریچا. به فرینه له دایکه نزیک بڼه و پشتمی له و کردو راوه ستا. ژنه که مندالنه که ی له کولای به ست:

((نه گهر زور وهرس بوو بیکه وه. ناگات لیبی نه یخه ی! ناگات له مریشک و جووجه لان بی. نه نگوست به کونه مار و میروان دا نه که ی! شتی خراب هه لنه گریه وه. بیخوی. بۆ فراوینت له زه لاتنه که ی دوینی شه و نه ختی ماوه، نیوهر پڼه به نان بیخو، نانی وشک و قه ندلم له ناو ده لاقه داناوه. ههرکاتیک یوسفه برسی بوو، بیکوته، بیتلیسیڼه وه و بیدیه. مه هیله میښ و مه گهس له دهم و لووتی بنیشن.))

هه ریه دهم راسپارده کانیه وه، تیښو بهر که ی هه لگرت. بهره و دیواره قورینه که چو به خوی گوت:

((نه مه دژدانه^۱ و نه مه ش ته ورداس.))

نه وانه ی له پای دیواره که هه لگرت و له بهر که مری به ستن. کلافیک گوریسی که له روخ سه کو که وتبوو، هه لگرت و به کولای خوی دادا. هیشتا پیپی له سهر سه کو که دانه نابوو که به فرینه به ته کانیک یوسفی له کولای خویدا جیگیر گرد. دهستی به دامه نی داهیڼا و نامه یه کی که چراو و گرموله کراوی له باخه لی دهره یڼا. چهند دیریک له نامه که که له بهر ده ست پیدا هیڼان سراپوونه وه. نیښانی دایکی دا. گهرده نی خوار کرده وه و به شهرمنی و پارانه و ده ټیپه که وه گوتی:

((دایه جاریکې دیکه شم بۆ ده خو ټیپه وه؟))

۱- دژدانه: دیمکه ی ناو

ژنه که گه پاره. لیوه کانی به پیکه نینیکی کمم کرانه وه. نامه که ی له کچه که
وهرگرت.

له چه ره رهنگ بزپکاوه که ی شه و پاما:

((خه ریکه دره ننگم به سهر دادی. دوو رژه شه نامه گه یشته و هه زار جارم بو
خویندوته وه. به خوا ماندو بووم.)) له پر دلی پی سووتا. دهستی که به سهر و پرچی
به فرینه داهینا:

((تیمرۆ کچیکی باشه ههر چیه کی پیتم گوت واکه تا ئیواری که له
بیته لانه که هاتمه وه جاریکی دیکه شت بو بخوینمه وه.))

به فرینه سهری به سکی دایکی کردو له سهره خو کراسه که ی ماچ کرد. نامه که ی
له باخه لی هاویشته وه. ههردوو دهستی له پشته وه توند به ژیر منداله که وه گرت.
منداله که که ههستی ده کرد دایکی دهیه وی دورکه ویتته وه لچ لیوی پیکدادا خوی به
لای دایکیدا سوراند، به لام به فرینه چهند جاریک خوی هه لدا ناسمان و منداله که که
وته پیکه نین، به فرینه به ره و خواره وه ی هه وشه که رایکرد و له ته نیشته کولانه که ی
جووچکه و مریشکان دانیشته. دایکه که له و دیوی کولانیوه گویی له تریقانه وه ی
منداله که ی بوو و دلی سوکنایی هات.

* * *

ژنه که گه یشته دامینی گرده که. پهتی سهری دودانه که، مه چه کی ئازار دهدا.
په ته که ی کرده وه به دهسته که ی دیکه وه ی گرت. شوینی گوریسه که ی سهر شانی
گۆری. چاوی له و ریگا پیچاو پیچه بری که له سهری گرده که وه به ره و خواری پان
ده بووه. پیاوینک خه ریکی خلور کردنه وه ی باریک دارو چیلکه بوو به سهر ریگه پیچاو
پیچه که کومه له چیلکه و داره که پیاوه که ی به دوا ی خویدا راده کیشا و له سهر ریگه
پیچاو پیچه که ی ده برده ده ری. تۆزو خۆلکی زۆری لیته لده ستا و بو ده مینک کابرای
له ناودا بزده بوو.

مامه مه‌قدوری شوانکاره. چهند هه‌نگاوێک له‌ولاتری میڤه‌له‌که،
 به‌پیشه‌قانه‌که‌ی، ره‌گ و ریشه‌ی گیاو گۆلێکی که‌ بۆ خواردن ده‌ستیان ده‌دا، له‌ناو دلی
 خاکدا ده‌رده‌کێشا و سترانێکی غه‌ریبانه‌ی ده‌چری:
 ((به‌گاسنی غه‌م، شۆی زه‌وی خه‌مم بڕی.
 به‌ بنه‌ تۆوی غه‌م تۆم دا.
 به‌ره‌مم غه‌م بوو. به‌داسی خه‌فەت دووریمه‌وه.
 دانی خه‌مم برده‌ ناشی غه‌م.
 ئاردی خه‌مم به‌ ئاوی خه‌فەت شێلا.
 له‌ته‌نووری خه‌م برژاندم.
 نانی غه‌مم له‌سه‌ر خوانی خه‌م دانا.
 هاو سفرده‌کەشم خه‌م بوو.
 له‌ ته‌نیشتی دانیشتم و له‌گه‌ڵ خه‌م خواردم.))
 -سه‌لام و عه‌لێکم مامه‌ مه‌قدور!
 پیره‌می‌رده‌که‌ که‌مه‌ری راستکرده‌وه‌و ملی سوراند:
 ((وه‌عه‌لێکم و سه‌لام، سه‌لیمه‌ خان، ده‌نگ و باسی حه‌مه‌ چیه‌!))
 -دوو سی‌ رۆژێک پێش ئێستا نامه‌ی هاتوه‌، نووسیویه‌تی که‌ چهند رۆژێکی
 دیکه‌ مه‌ره‌خه‌سی وهرده‌گری و دیته‌وه‌ ئیشا ئه‌للا.
 -له‌په‌نای خوادابی. به‌خێرو سه‌لامه‌ت بێته‌وه‌ ئیشا ئه‌للا.
 -سه‌لامه‌ت بی. خوا هه‌ر عه‌مرتان له‌ نوێ بنووسیته‌وه‌.
 سه‌لیمه‌ گه‌یشه‌دار به‌رووه‌که‌ی بنار ته‌پۆله‌که‌. قه‌له‌ره‌شکێک له‌سه‌ر داره‌که‌
 نیشه‌وه‌ و سی‌ جاران قه‌ره‌ قه‌ری کرد. سه‌لیمه‌ به‌ قه‌له‌ره‌شکه‌که‌ی گوت:
 ((خه‌به‌رت خێری... خوا خێرانکا... خه‌به‌رت خێری...))
 ئه‌نگوستی شاده‌ی وه‌ک قولا بێک لێکرد و ئاره‌قه‌ی برۆیه‌کانی پێسپیه‌وه‌ پشتی
 چه‌مانده‌وه‌ و هه‌نگاوی بۆ سه‌ر ڕیگا پێچاو پێچه‌که‌ هه‌له‌ینا.

لەنیوێی رینگادا گەشیشتە ئەو پیاوێی بارە چیلکەکەى خەلۆر دەکردووە خواری،
هاوسییەکەى ناسییووە:

((ماندو نەبى خالۆ مەولوود))

-ئای سەلامەت بى کچی خۆم. چەندە ناوخت هاتوی! بەدرەنگ کەوتوی!
سەلیمە هەناسەیهکی تازەیدا:

((ژنی خاوەن منداڵ نیوێ هی خۆی نییه خالۆ. تا لە بیئە و بەرەى منداڵان
بوومەو، نیوێڤۆ داها.))

پیاوێکە گوتی: ((باشیهکەى لەو دایە کە لە رۆژانی بەهاران، هەركەسە بەمرادی
خۆی دەگا. ئەوندەى بتهوی رۆژگار درێژە.))

ناماژەییکی بۆ جیگایەکی دووری سەری گەردە کەرد:

((ناگات لە بیئەلانی، گیاندار و دڕندە لە ترسی هارە هاری میڭ و میراژان
لە پڕ و لەنگاو و رووژم دەهینن.))

-تاگام لەخۆیه خالۆ. مەزۆقی سەلت، پالەوانی خوایه. من خۆم لەوان کەمتر نیم.
بەهار، تارای سەوزی بەسەر ئەو ناو دادا بوو. شەهێ با بۆنوبەرامەى تالێ
گۆلە بادەمى کێوی دەهینا. سەلیمە ماندو بوو. داسەکەى بەچەپ و راستی چلە
دارەکاندا دەدا و ئارەقەى دەردەدا. دەمو چاوی وەك گۆل گەشابۆو وەك نانێکی
جوان و ناسک بوو. وەختیکی تەواویک لە عەسر تیپەریبوو. پالێ بەکۆلکە دارێک دا.
ویستی گریبی دۆدانەکە بکاتەو کە هارەیهك بیئەلانیەکەى لەرزاند. چەند گۆلکەیهکی
بادەمى کێوی هەلۆهەری و رووژانە سەر زەوی. سەلیمە بە شیواویە لەجی خۆی
راپەری. سێ فرۆکە لەپەرەگەى ناسماندا بوون. لەودیوی گەردەکە ڕمبەو هۆر بەرز بۆو.
بایێکی فێنک ئارام و لەسەرەخۆ، تەپ و تۆزەکەى رووناك دەکرکردووەو بەرەو
گوندەکەى کە لەو دامە نانەى خوارەو بوو و خامۆش و درێژکە هەلکەوتبوو
دەهینا.

سەلىمە لەسەرەخۆ دەنوزاوە: ((سوپاس بۆخوا، زۆر لەنێمە دوورە.)) لەگەڵ زەرم و
 ھۆڤی چەند بۆمبىكى دىكە، چۆنلەكەكان، بەقاو و قیژو جریوھە جریوئىكى سەيرو
 سەمەرەوھە دوور كەوتنەوھە و ئەو ناوھەموى كپ و بىدەنگ بوو. چلێك بەقەدى
 دارەوھە بەكێش دەھات و دەنگىكى وەك خوراندنى لەش بە نىكۆكان دەھاتە بەر گوى،
 بۆنىكى ناخۆش و نا ئاشنا، جىگای بۆنى تالێ گولوكە بادەمانى دەگرتەوھە. سەلىمە
 ھەستى بە كرانەوھى قورگى كرد. كۆخەيىكى كردو رەپى بوو و بەدلىكى پڕ لە خورپە
 و ترسەوھە، بارە دارو چىلكەكەى بردە سەر رىگا پىچاوپىچەكە.

* * *

ھەتاو لەو دەشت و دەرانە ئاوا دەبوو. رەنگى دىيەكە، لەبەر سىبەرى تەپۆلكەكە،
 وەنەوشەيى خۆى دەنواند. سەلىمە كلكەى گورىسەكەى توند وتۆل لەدەستى خۆى
 پىچا بوو و لەسەرەخۆ، ئارەقەى دەردەكردو بارەكەى خلۆر دەكردەوھە گورىسەكەى
 بۆشل دەكردەوھە تا ركیفى بارە چىلكەكەى بگرى و نەوھەكا بارەكە بخزى و لەگەڵ خۆى
 ھەلیدرئى. ھەركە گەشتە دواپىچى گەردەكە، ھەناسەى سواربوو. بۆنوبەرامەى
 گۆرین ھىشتا ھەردەھات. ناوھە ناوھە بۆنەكە كەسكونتر دەھاتە بەر لوت و ھەندى
 جارێش لەگەڵ ھەلکردنى شەنى با ھىۆر دەبۆو. سەلىمە دانىشت و بارەكەى بەھەول
 و تەقەلە بەكۆلى خۆى دادا. ناولەپى دەستەكانى دەچوزانەوھە گەشتە بن دار
 بەرپووەكە. قەلەرەشكەيەك كەوتبوو سەر پىشت و قاچەكانى لەحەواكردبوو. مامە
 مەقدور بى ھەست و خوست پالێ بەدرەختىك دابوو و ژنەكە لىيى تىكچوو كە وەك
 ھەمىشە مامە مەقدور پى بلى:

((ماندوو نەبى، بەخىرئى!))

بۆيە ژنە بەماندووبى ھەناسەيەكى قوولێ كىشا و وەك ھەمىشە وەلامى داوھ:

((سەلامەت بى مامۆ.))

بەدوو دليەوھە تەماشايىكى لاى مامە مەقدورى كرد، مامە سەرى بە ئەژنۆ
 يەكانى كردبوو. پىشە قاناکەى ھەرلە باوھشى بوو و دەستەكانى شۆر ببوونەوھە

خواری. رهگ و پیگه جواوه‌کە‌ی ناو دەمی لەبەر پێشەکانی تەفاندبۆوه. ژنە وای تێگەیی کە مامە خەریکی بەستنی بەندو داوه‌کانی کەوشەکانی بی. ئینجا کۆخەیه‌کی بۆ کرد و بەدەنگێکی بەرزوه‌گوتی:

((مامە! تۆ هەموو کات هەر سەرت لە خەو ناوه. خەریکه‌ خۆر ئاواوه‌بی کەنگینی میگەله‌کەت بەره‌و ئاواپی بەره‌و ئاواپی دەکەیه‌وه.))

مامە هەر جوولە‌ی نه‌کرد. ژنە لە میگەله‌کە پام، سەریان بەپشتی یه‌کدی کردبوو و بی‌هەست و خوست بوون و دەنگیان لەبەر وه‌ نه‌ده‌هات.

کاوتیان نه‌کرد. سه‌گی میگەل، ملی له‌سه‌ر فینکایی زه‌ویه‌که‌ درێژکرد بوو. شنه‌یه‌که‌ هه‌لیکرد بوو. بۆنه‌که‌ به‌ره‌ به‌ره‌ که‌متر ده‌بۆوه، به‌لام قورگی ژنه‌که‌ هه‌رده‌زوراه‌. به‌دله‌پاوه‌که‌ و نیگه‌رانییه‌کی نادیاره‌وه‌ گوریسه‌که‌ی شل کرده‌وه‌ و به‌ره‌لائی کرد. باره‌که‌ که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی. به‌ره‌و کن مامۆ چو. مه‌لیک له‌ دووره‌وه‌ خویندی و قڕاندی:

((ووی وه‌ی..... ووی وه‌ی..... ووی ووی))

ترس و دله‌خوڕپی سه‌لیمه‌ی داگرت: به‌لام به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چوو. به‌دوودلیه‌وه‌ ده‌ستیکی له‌سه‌ر شانی مامه‌ دانا: ((مامه‌ بۆچی)) مامه‌ که‌لا که‌وت و چاوه‌ زه‌قه‌کانی له‌ ئاسمان بری.

سه‌لیمه‌ چریکاندی و له‌ مامه‌ دوورکه‌وته‌وه‌. پیتی له‌ مه‌رێک هه‌رلزه‌لی و له‌ پاوروو به‌سه‌ر مه‌رێکی دیکه‌ داکه‌وت. به‌چریکه‌ چریکه‌وه‌ راستبۆوه.. سه‌گی میگەله‌که‌ له‌ جیی خۆی وشک ببۆوه. سه‌لیمه‌ سینگ و به‌رۆکی خۆی کوتا. سه‌ر پێچه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌رکه‌وته‌ خواری و قژوبسکی خۆی رنیه‌وه‌و که‌وته‌ رنینه‌وه‌ی ده‌موچاری و به‌نه‌ژنۆی شکاو و بی‌هه‌ست رایکرده‌ ماله‌وه‌، له‌ قه‌راغ گوندی به‌یه‌که‌مین مالتی دێیه‌که‌. مالتی مام موولود گه‌شت. هه‌شتا باره‌که‌ی هه‌ر له‌په‌نا دیواری هه‌وشه‌ دابوو پورێ که‌مێک به‌لا داهاتبوو پالتی به‌دیواری ماله‌که‌یان دابوو، کلاشه‌که‌ی نه‌نیوه‌ ناچلی به‌ده‌سته‌وه‌بوو. تۆپه‌له‌ ده‌زوه‌که‌ی بۆ خواری خل ببۆوه. سه‌ری ده‌زوه‌که‌ی له‌ نیو ددانان

دابوو و به گۆشه ییڤکی لیوییه وه ناویژان ببوو. سه لیمه چنگی له چروچاوی خۆی گیر کرد. ههر هه مووی داڕوشا. یهك به خۆی بانگ و هاواریکرد:

((پووری....پووری چ دهر دو به لایه کمان به سه رداها تنوه؟!))

پوری به چاوه له قه پیلک دهر په پریوه کانی چاوی له دیواره که بری بوو. بۆنی تایین له گهلا بایه که کهم و زۆر ده بوو، ژنه به کوخه کوخ دهرگا دارینه که ی هه وشه که یانی که دهرک به دهرکی مائی مام مه ولوودییه وه بوو به له قه یه که خسته سه ر گازده رای پشتی:

((به فرینه....ته های به فرینه! نازیزه کهم له کوپی؟!))

به چهند هه نگاو یکی گه و ره خۆی گه یانده کولانه ی مریشکان:

((به فرینه خانمه کهم، یوسفه ناسکۆله کهم، نووستوون!. دهك به پراگێرتانیم

نازیزه کانم. نیوه رۆ شتیکتان خواردوه یان نا!))

به فرینه وهك دایکیکی میهره بان یوسفی له سه ر بازووه وهك دار قه ننه که ی خۆی خه واندبوو. جووجه له کان له م لاو له و ته و لای مریشکه که هه ناسه له بهر برپاو و بی جووله لیی که تبوون. مریشکه بی جووله سه ری بو ژیر بالی بردبووه.

ژنه که دهسته چکۆله کانی کچۆله که ی راته کاند تا وه ئاگای بی نیته وه. نامه که، له نیوان یوسف و به فرینه دا، له سه ره خو ده جوولاوه. چهند دی ره سراوه که ی زیتر سراپۆه: ((له دووره وه کچه نازهنینه کهم ماچ ده کهم و له چه ناگه جوان و فندقیه که ی گازده گرم. تاچه ند روژیکی دیکه روخسه ت له خاوه ن کاره کهم وهرده گرم و....))
میرووله یه کی مردو له سه ر چه ناگه ی به فرینه دا به ورده نانیکه وه نووسابوو.

كهله قه مېش^۱

كورپښگه كه ده مې چه قوكه ي له كه له قاميشه دريژه كه ناو ده سكي چه قوكه ي فشاردا. چه قوكه هيشتا له قه دي كه له قاميشه كه دابوو كه برووسكه يه كه له سهر چه قوكه دا تيشكي داوه و شه و قه كه ي له چاوي كورپښگه كه ي دا. هه وره تريشقه گرماندي. له پر ريژنه ييكي به خو پر به سهر قاميشه لانه كه دا باري و سهر رووي سافي گوميلكه كه ي و كه ده موچاوي ناو له داران كون كون كرد، با له ناو قاميشه لانه كه تيپه لكرد بوو، دهنكي خشه خشي قاميشه كان له ناوه ي پر كړد بوو. مريشكه ناويه كان به ره و قاميشه لانه كه ده رپرين. هه ره بچو كه كه يان بناويكي لي داو ئيدي له سهر ناوه كه به دهر نه كه و ته وه. بارانه كه سارد بوو و رووي گوښه كه ي كون كون ده كرد. تمه كه داده هات و ده و رويه ره كه له ناو ته م و ريژنه ي باراندا، شيلو ده بوو و تاريخ داده هات. كورپښگه كه كه له قاميشه كان ي بو پارچه پارچه ي كورتر بري. كوني يه كي كه له قاميشه كان ي له سهر چاوي راستي دانو له كونه كه وه ته ماشاي ته و به ري گوښه كه ي كرد. له باز نه ي ته ماوي كونه كه وه، چه ند ئو تومبيليكي له و به ري قاميشه لانه كه وه ديت. سي جيبي خاكي له ويدا وه ستا بوون و كه سانتيك به پالتوي باراني ره شه وه، داده به زين. كلاوه بارانييه كانيان، سهر ياني داپوشي بوو و ته م و بارانه كه نه يانده هيشت ده موچاويان بديتري. كورپښگه كه به دله خو رپه وه، به لام سووك و كه په له هه وريك نه ختي چوه پيشه وه به دوو چاوي حه يرانه وه له كه لي ني نيوان

۱ - كه له قه مېش: پيره مه به ست له و كه له قاميشه يه كه نو كه كه ي باريك ده كړي. بو نوسين به

كارد هيني، به تايپه تي خو شنووسي.

۲ - نه يزار: قاميشه لان.

قامیشەلەنەكەوہ خەریكى تەماشاكردنیان بوو. رەشپۆشەكان، بەدەم و چاویكى خەت خەت بووى بەر چۆراوگەى باران، ھەشت كەسیان لەجیبەكان دابەزاندا. چاوەكانیان بە پارچەى سىپى بەستبوونەوہ لەپشت رۆژنەكەوہ، كەوہك كوندەى سەر بەرەو ژوور دەبارى، بەپەلە ھەموویان لەتەنیشەت یەكەوہ ریزكرد. دەستى راستى یەكەم كەس بە باندی برین پیچراو و خوین لەژێر باندەكەوہ دەچكاوہ، جوړى باندەكە لەھەمان جوړە باند بوو كە دەموچاوى پیتی پیچراوۆ. مووى سیمیلە زەردو خاوەكەى لەگەڵ تەوژمى بادا دەبزوتن تێكە ئالان و لەھەردوولاوہ ئاویان لێدە چۆراوہ. رەشپۆشەكان بە پەلە پەل لە ھات و چۆ دابوون و دامەنى بارانییە درێژەكانیان لە پییەكانیان دەھالا.

كوړیژگەكە، سەراپای ئاوى بارانى لێدەچۆراوہ، زەل^۱ و قامیشەكانى لەناو دەستیدا دەگوشى. بەبى جوولە كوركەى^۲ لە خۆى بریبوو و لەوبەرى گۆمەكە رامابوو. ناوہ ناویك لەرزىك سەراپای گيانى دادەگرت و دادەچلەكى. باران داو داو و پشك پشك، ئاسمانى دەبرى و تەم لەنیوان تنۆك و پریشكەكانیدا دەخزى. رەشپۆشەكان، تەفەنگەكانیان لە ژێر بارانیەكانیاندا دەرھینا و ئەژنۆیان دادا. ھەموو جیگایەك خوسابوۆو گۆمەكە بەرە بەرە پر ئاوتر دەبوو. یەكێك لەوان، لەبەر باغە كاغەزىكى ھینا ھینا دەرى و بەزمانىك كە كۆرەكە ھىچى تێنەگەشت، خویندیەوہ. بەدەنگى بەرز و خراپىەكەوہ خویندیەوہ. كاغەزەكە خوساوہ، بەدەستى كابراوہ چەسپا.

كابرا بە زەحمەتێكەوہ كاغەزەكەى لەدەستى خۆى كردەوہ و پارچە پارچە فرییدا سەر زەوى، بەلام پارچەییكى بە بارانیەكەىیەوہ نوسا و ھەر بەویەش ماوہ. لەگەڵ ھینانەوہى مىلى تەفەنگەكان بارانەكە لەرزىەوہ، مریشكە ئاویەكان لە پال قامیشەلەنەكە ونبوون. كەسى یەكەم كەدەستى باند پیچ كرابوو، لە جىگای خۆى تەكانىكى دا. مستە قوچاوەكانى گوشى، پالە پەستۆى زەبرى گوللەكان، زەلامى سییەم و چوارەمى، كە نەوجەوان و لاواز و بەلە بارىكە بوون، چەند قولانجێك فرییدا

۱- زەل: قامیش

۲- كوركە: ھەست

ناسمان. له دوورده شریځه یهک هات و باران به گورتر دایکړد. مریشکه ناویه کی ترساو و شیتاو به بهر پیی کورپژگه که به خیرایی راپیکړدو سهری خوی له نیو لاسک و گه لای قامیشه لانه که ی دامیننی راکرد، به لام کلک و پییه زهرده په رده داره کانی، له دهری مانه وه. هه لله رزینی په رده ی مه چه کی په له وده ناویه که، کورپژگه که ی پتر ترساند. دواي ریژنه بارانی گولله کان ته و ناوه کپ و بیده نگ بوو. به سهر لیثیواو یه وه، به زه همت له نیو پووش و په لاش و که له قامیشه کان هاته دهر. به لام له گه له ته قه ی ته و گوللانه ی که، تانک تانک د هته قینران. له جیگه یی که به بی جو له خوی مات کرد. سهره چکوله و رهنګ ما هوتیه که ی، له گه له ههر ته قه که یدا ده سوراند و ده جو و لاند ه وه. پشته کولکنه که ی که تنوکی بارانی به سهردا ده خزی و به هه شتا و خوی له ناو ناو ده که کرده وه.

باران وه ستاو ته مه که په و یه وه. کورپژگه که هاته وه سهر خوی. که نه فت و واق و رماو، ههستی کرد که حمز له هه تاو یکی گهرم ده کا. وک هه موو رژیژیک چاوه ری بوو که هاو سییه که یان خاله سیاوه حش بو زل برین بیته ته و ناوه. خه ریک بوو ده موچاوه ته رو خوساوه که ی به سهر ده ست و لچکی چاکه ته که ی وشک ده کرده وه له وکاته دا دهنگی خالو سیاوه حشی له دوورده هاته بهر گوی.

((هو هو... هو... هو... هو!))

کورپژگه که دهنگی ده لرزی، به سهر لیثیواوی و لالییه که وه و له امی داوه:

((هی ی هی... هی... هی...!))

ده میک دواتر خالو سیاوه حش له نیوان قامیشه لانه که دا به دهر که وت. له به رده می قیت بو وه جامانه ته رکه ی کرده وه تا بیگوشی.

((چ لافاو یکه! چ رژیژیکی ناخو شه! نازانم بو هاتین.))

کورپژگه که، چاوه پر له سهر سامی و تیپرامانه کانی له گو مه که بری.

((زور له پرتاوه اتن. له گه له ریژنه که نا له وی...))

-ئیستا به سهرچو، تازه هاتوین! هاتوین! و اباشتره ده ست به کاره که مان بکه یین.

كۆخەيەكى كرد و بەرەو نەيزارەكە چوو. پىتلاۋە لاستىكىيەكەى كە لە سەر قورۇ
 لىتە و پووش و پەلاشى قامىشەلەكە دەخى:
 ((بەر لەھەموو شتەك دەبى ئاگرەك بەكەينەو))
 زۆر ھەولەندا تا ئاگرەكەيان كەدەو. لە رۆخى دانىشتن و ھەلەم لە جلوبەرگەكانيان
 بەرز بۆو. خالۆ چەقۇيەكەى نوشتاندەو ھە گوتى:
 ((لەو، لەپشت قامىشەلەكە...))
 خالۆ لەدەموچاوى كورەكە پامە.
 ((بۆچى رەنگت زەرد بوو، ھەك زەردە چەو ھەتاتوو ھە نىشانم بەد، چى
 روويداۋە براكەم؟))
 ھەركە گەيشتنە ئەو شوپىنەى كە كورپىگەكە نىشانى دابوو، جۆگەيەك
 لەچۆراوكەى خوين و باران، لەژىر پىيەكانياندا چۆراوكەى بەستبو. خالۆ داھاتەو:
 ((دەنگى تەقە ھات... بەرپىژنە! پەلەو ھەكەن زۆر ترسان، ئەوان...))
 -لە كىيەكانيان دا. گەلەيەكى زۆر بوون!
 كورپىگەكە ھەرمات بوو.
 ((ھەشت دانەبوون...))
 -كى
 - كىيەكان! ھەبى و نەبى خەنم دىتو.
 چاۋەكانى خۆى ھەلپشا فت:
 ((بەجۆرەك قەسە دەكرد كە ھىچى تىنەدەگەيشتم...))
 خالۆ لەسەر زەويەكە دانىشت و بەدەستەكانى قورەكەى تىك ھەلپشاوت:
 ((ئەوانە، شوون پىيە مەرۆقن. زۆر بوون. شوونپى كىيەكانيان ھەلگرتوو ھە
 ويرانيان كەردون...))
 بە ئەنگوستى شادى، شتەكى سىيە لۆكەي نەرمى ھەك گەچ لە نىو جۆگا
 خوينايەكە ھەلگرتەو:

((به که للهی سه ریانه وه ناون. له نزیکیشه وه پیوه یان ناون!))
که میڅ بیری کرده وه و به قامیشه لانه که یدا هه لروانی تیپراما:
((له ناغافل گرتویان.))

کورپژگه که گوتی: ((دهبی وایی))
هه ردووکیان بۆ قامیشه لانه که بۆ رۆخ ناگره که که ئیدی خه ریک بوو گری
داده مرکاوه، که پانه وه. خالۆ دهستی به دوزه له لیدان کرد و کورپژگه کهش که سه رو بنی
زه له کانی بری بوو. دهسته دهسته ریکی خستن و له کیسه ی کردن. خالۆ یه کیڅ له که له
زه له کانی دهست دایه و به وردی تیپروانی.

((بینه! پشکه خوین پرژاوه ته قامیشه کانیش.))
کورپژگه که، قامیش و زه له کانی له ناو دهستیدا سوپاند:
((نه نکم دهیگوت هه ر کاتی هه وره برووسکه له نه یزاران بشریچینی، قامیشه کان
پر ده بن له په له ی خوین.))

-راستی گوتوه، منیش بیستومه.
پاشکۆیه کی سوورو بچوکی هه لگرته وه. له سه رخۆ فووی لیڅکرد تا گری گرت و له
مه و دای دیاریکراو رووی سافی قامیشه کانی سووتاند و له یه که ریز کونی کردن.
دوودانه زه لی کونکراوی له ته نیشته یه کدا داناو به ده زویکی مواوی. توندو تۆل
به ستنی. دوایی دوو دانه ی کورتیه له و باریکتری به چه قۆ قلیشانده و له ده می زه له
کونکراوه کانی راکردو به هیمنی گوتی:
((بوو به دووزه له یه کی باش.))

دهسته کانی له سه رئاگر گه مرکرده وه. جامانه که ی که هیشتا نیمی مابوو، له سه ری
پیتچاوه دووزه له که ی به لیوه کانیه ندا دووزه له ناله ی لیوه هه لسا له پر گۆمیلکه و
نه یزار و جیهان، بیده نگ بوون تا دهنکه که به هه موو شوینیڅ بگا:
((نه ی بژهن نه ی بژهن نه ی بژهن))
-چ خوشی ده زه نی نه ی ژهن

-بژهنه نهی له کیو و له بازاران

-که منیان کوشت له داویننی نیزاران.

شینجا دووزله که ی بهوردی ته ماشاگرد و سهرو بهریکرد و دووباره خستیه وه نیوان
لیپوه کانیه وه

((بژهن نهی ژهن بژهن نهی ژهن بژهن نهی ژهن))

چ خوشی ده ژهنی نهی ژهن

بژهنه نهی له کیوان، له بازاران

که منیان کوشت له دامیننی نیزاران

خالۆ یه کسه ر دووزله که ی له باخه لیدا شارده وه:

((به لئ. راسته، که سیك له دور له گه ل دووزله که ی من گۆرانی ده لئ. چه نده

پرله خه م گۆرانییه که ده لئ.))

* * *

بۆ رۆژی دوايي کورپژگه که زه له کانی بۆ مائی مامۆستا که ی برد و له به رده می
دانا.

مامۆستا که ته ماشاییکی چاوه سوور داگه پراوه و تاداره که ی کورپه که ی کردو
دهسته ته ر و تازه و ناسکه که ی له ناو دهسته کانی خۆیدا گرت:

((تات لییه کورپه که م! دهسته کانت ناگریان لیده باری.))

کورپژگه که هییدی و له سه ره خۆ گوتی: ((دوینئ چووبوومه قامیشه لانه که که له مه

قامیش بۆ نووسین به ر، له پر برووسکاندنئ و که وتمه به ر ریژنه ی به خوری باران.))

مامۆستا که سه ریکی بادا و چه ند مه شقیکی بۆ کورپه که نووسیه وه:

((ئه مه ش سه ر مه شق..... چه ند رۆژیک له ما ل بجه ویره تا حال و بارت بیتسه وه

جئ. خۆت سه رگه رمی مه شقه کانت بکه.))

کورپژگه که هه فته یه که له ماله وه لیی که وت و له ناو تاییکی گه رمدا ده سووتا. که

باشبووه هه ر به و جوړه ی که له ناو نویندا راکشابوو، مه شقه کانی نووسیه وه و هه رکه

کاره‌کە‌ی تە‌وا‌بو‌و، چۆ‌وه‌ کن مامۆ‌ستا‌کە‌ی و مە‌ش‌قە‌کانی دایە. مامۆ‌ستا‌کە‌ بە‌دیتنی خە‌تە‌کە‌ی ئە‌و، لە‌سەر‌سامیدا دە‌می وە‌ک تە‌لە‌ی تە‌قیوی لێ‌هات:

((نە‌خ‌شت هێ‌نا‌وه‌ کورە‌کە‌م. ئە‌مانە‌... ئە‌م خە‌تانە‌ تۆ‌ نو‌وسیوتن؟!))

گو‌ی‌چ‌کۆ‌لە‌ ناس‌کە‌کانی کورپ‌ژ‌گە‌کە‌ وە‌ک رە‌نگی مرو‌اری بریقانە‌وه‌: ((بە‌لێ‌ مامۆ‌ستا.))

مامۆ‌ستا‌کە‌ بە‌سەر‌سو‌رمانی‌کە‌وه‌ چا‌وی بە‌ کا‌غە‌زە‌کە‌ دادە‌خ‌شان‌د بە‌ کر‌ژ‌یی‌کە‌وه‌ گو‌تی:

((بە‌لام... ئە‌مە‌... ئە‌وه‌... ئە‌و مە‌ش‌قانە‌ نین کە‌من بۆ‌م نو‌سیبو‌ی. ئە‌مانە‌ت لە‌کو‌ی هێ‌نا...?))

کورپ‌ژ‌گە‌کە‌ گو‌تی:

((تام لێ‌بو‌و. بە‌دە‌ست خۆ‌م نە‌بو‌و وە‌ک بلی‌ی...))

مامۆ‌ستا چا‌وی‌ل‌کە‌کە‌ی سەر‌ لو‌وتی جی‌گ‌ژ‌ر‌گی پێ‌ک‌رد و چا‌وی لە‌ نو‌وسینە‌کە‌ی کورە‌کە‌ بری:

((من ترسم م م نییه‌ نییه‌.....))

ئە‌گەر ئە‌م خە‌ونە‌ لە‌ خە‌ویی‌کی پەر‌یشانی شە‌وی‌ک دە‌دیت‌رێ‌ن ن.ن.

یان بە‌ و‌ر‌پ‌نە‌ریی نا‌و تایی‌کی گەر‌م....

یان بە‌چا‌ویی‌کی بێ‌دار و رو‌وکرا‌وه‌وه‌....

یان بە‌گیانی نی‌ی غە‌ما‌وی ی ی ی))

بە‌ بە‌ر‌چا‌ویی‌کی تە‌ما‌وی تە‌ما‌شای لا‌پەر‌پ‌ه‌یه‌کی کرد:

((زۆ‌ر رر جار‌ان ن لە‌ خو‌ی‌نیان وەر‌ دا‌وین ن.ن.

بە‌ بیر رر خۆ‌ت ت بێ‌نە‌وه‌ بێ‌نە‌وه‌

و و و تە‌نیا دە‌ست‌کە‌وت کوش‌تار کوش‌تار ررررر.

پار‌چە‌ نا‌نی‌کی ی ی بی‌ پێ‌خۆ‌ر ررر خا‌وان ن نی‌کی بێ‌بەرە‌کە‌ت ت تی ئێ‌مه‌ بو‌و.))

مامۆ‌ستا لە‌ هێ‌ک‌را لە‌ پێ‌ستی خۆ‌ی چۆ‌دەر.

((من پيشت پيم گوتبوي که هيچ کاتيک نه گهر تات ليښوو خهت نه نوسي.))

کورپژگه که به سازگاري سۆزي نهی، نالاندی:

((حال و بارم باش بوو مامۆستا. باش ببومهوه.))

مامۆستا به سهريدان نه راندی:

((تا و ورينه!))

کورپژگه که به جوړه و له رزينه وهی پشت په رده يه کی شيني ټاوی و بیری له په رده
له رزانه کانی پييه کانی کرده وه به ترسيکه وه ليښه کانی ليک هه لپچری:

((مامۆستا به خوا حالم زور باش بوو. ته نيا که ميک

حالی.... حالم.... رهنه گه....))

چه هری کورپژگه که نه ونده پر له راستی و بينگوناح بوو که دلّی مامۆستا بوی
نهرم بوو و چاوی له نووسينه کانی بری. له کت و کولانه دووره کانه وه ناله و نوزه
نوزيک بهر گوئی مامۆستا که وت. وه ک بلّی هه موو مه له کانی هم جيهانه، له گه ل
ټاوازی دوزه له يه که ده خوینن:

((بژهنه نهی ژهن، نهی ژهن بژهنه

چه نده خوش نه يده ژهنی نه يژهن

ده ژهنی نهی له کيوان و بازاران

وامنيان کوشت له باوهشی نه يزاران.))

مامۆستا به بيستنی گۆرانييه که خه م دايگرت: ((ناچارم دووباره مه شقت بو

بنووسمه وه. قاميشه که ت بده من!)).

کورپژگه که قه لّم قه ميشه که ی دا دهستی مامۆستا. مامۆستا داهاته وه و چووه

ناوخوی دهستی به نووسين کرد. که کاره که ی ته واو بوو. سه رمه شقه که ی له بهر ده می

منداله که داناو پيی گوت: ((به دهنگيکی بهرز بوم بخوينه وه))

كورپيژگه كه به ئاوازيكه وه دهستخه ته كه ي ماموستاي خوينده وه: ((من ترسم
 نيبه. ته گهر ئهم خه ونه له خه ويكي پهريشاني شه ويكدا ده ديترى.)) ماموستا
 هاوار بكرد: ((تهو مه شقه بخوينه وه كه من بۆم نووسي نهك هي خوت!)) كورپيژگه كه
 راجله كي: ((ماموستا ته مه.... ته مه.... تهو مه شقه يه كه خوت بۆت نوسيووم؟))
 ماموستا به توورپيه وه كاغه زه كه ي له كورپه كه وه رگرت ه وه به ديتني دهستخه تي
 خوي، داچله كي و چاوي له قه له مه قه ميشه كه ي كه له ناو دهستيدا ده له رزي، برى ((
 ئهم قه له مه قه ميشه! له گه ل پشكيك خوين!))
 كورپيژگه كه چاوه كاني له مه لي سه رنه خشي كليمه كه ي ناو ژووره كه برى:
 ((نه نكم ده يگوت هه ر كاتيئك له نه يزارو قاميشه لاند ا بروسكه و هه وره تريشقه و
 ريژنه ي باران بي، زه ل و قاميشه كان.....))

لەم چركەساتەدا

دار چنارەكان سى جاران گەلاؤ پەلەكیان زەرد بوو تەنە رووت و قووتەكەیان سى جاران لەبەر كړیوێ بەفر و سەرما و سۆلەدا هەلگەرزى.

پیاویكى تەمەن سى و شەش سالى لەبەر پەنجەرەكەدا وەستاوه و سەیری شووشەى دەرگایەكى كراو دەكە، باوكى ئەوساكە لەتەمەنى ئەودابوو. قژو برۆ، لیۆه هەمیشە داخراوەكانى، لووتە كورت و سمیلە پر و بابەرەكەى تازه ماش و برنج دەبوو كتومت وەك ئەو خۆى.

لە پەنجەرەكەوه سەرەتاتكەیهكى كرد. شەش قات دوور لە شەقام و قیری جادە. دوور لە چیمەنەكانى ژێر دار چنارەكان. چنارەكان قەدیان كردوو و هەلچوون. چوار قات بەرز بوونەتەوه.

چلەپۆپەكانیان دەبینى كە بەشنەى با، دین و دەچن و شەپۆلان دەدەن. چلە ناسكەكانى هەر سەرەوهیان توانای هەلگرتنى قەلەرەشەكانیان نییه و لە سەرەخۆ دادینە خوارەوه. ئەو پۆژانە چنارەكان كورتیلەو ناسكۆلە بوون. بە كامیۆنىكى شارەوانى هینایان و لە چالەكانى رۆخ جۆگە ناستیان. ئەساکە بە تەنیشتیاندا تێدەپەرى. بە دەستە بچووكەكانى لەسەرەخۆ رایدەتەكاندن. باوكەكە دەیگوت: ((ئاگاداریه كۆرەكەم. رەگەكەى دەجووڵی و وشك دەبێ. هیشتا باش پەگى دانەكوتاو.))

هەر ئەو پۆژەش، پێك ئەو پۆژە بوو، دایكە یان بەخاك سپارد. دوور لە زێدى خۆى كە هەمیشە ئارەزووى گەڕانەوهى بۆ ئەوى دەكرد، هەمیشە خەونى بە نێو دارستانی دار بەپرو و گۆزەكانەوه دەدیت، كە هەمیشە گۆزانییه تال و شیرینهكانى لە بەرخۆیهوه دەگوتەوه:

((تەمەن دەیمە درەختىكى نارنج

تۆش دارىكى لیمۆ

ئەوینیكى نوێ دروستكەین

پرلەتام و بۆ

دايكة سى سال دواى باوكە ژيا و سى جاريديكەى زەرد بوونى گەلای چنارەكان دیت.
چەند كەسێك لە كۆنە دۆستانی باوكە، بۆ پرسەو سەرەخۆشی هاتبوون. لەنێو ئەواندا
نووسەرێكى بەسالە چوویان تێدا بوو و ئەوى ماچ كردو گوتی: ((كتومت
باوكتی... بەلام...))

بەلام چى مامە گيان

وێكو تۆ گۆشەگیر و غەمبار و داماو نەبوو. پاچەیهك هەلچون و ئومید بوو.

بەو كاتەشەوێه كه له ژێر دارچناره ناسك و ساواكاندا كەوتبوو؟

نووسەرە پیرەكە گوتی:

((پێكەوێه له زیندانى نازاد بووین. لەگەڵ دەستەى برادەرەن هاتنە سەردام. دیاریسە گیان

بۆ هێنابووم. پەنجای پێنوس و سەد دەفتەرى سەدلایەرەبى بوو.

پێشتر گویم لەمە ببوو.

هەرکە دیاریەکی دامی گوتی: بنوسە هەرچی بۆت نووسرا ئەو دەردو بەلایانەى

بەسەرماندا داها، پێم گوت بەسەر چاوان کاکە گیان لەبەر خاترى تۆش بووی،

هەردەنووسم.

لە تەنیشت پەنجەرەى ژوورى وەستاوێه تەماشای دەکا. سەرێك بۆ شەقامەكە

خوار دەكاتوێه. دەنگى دايكه دەبیستى:

((سێروان کورم سەرمەبە پێشى. لێتەدەن.))

خۆی دەکیشیتوێه تەنیشتی. دايكه بە پەنگى پەریو و شییواویەكەوێه چاویك لە باوكە

دەبرى. باوكە گوێی لە تەپ و هۆرى ئەو پۆستالانە راگرتووەكە لە قادرمەكانى ساختمان و

بالەخانەكەدا سەردەكەون. ئاسانسوار لەبەر نەبوونی كەلوپەلى یەدەگى، كارناكا و ئەوان

خەریكەن لە قادرمەكەوێه سەردەكەوێه سەرى.

باوكە دیەوێ لە گۆشەیهى كى پەنجەرەوێ، تى چاویك بداتە دەرەوێ. گۆللەيك رێك بە بەر

پەنجەرەكەدا دەردەچى و بەدیواری مایێك دەكەوێ. ژنە دەرزیكێنى و هاوار دەکا:

((سێروان، رۆلە! وەرە ئێرە و دانیشه.))

باوکه دهلی: ((تهنیا ئەو مالە ی پێدەزانی.))

دایکە دەپرسی: ((دوینی چوێه کی؟))

((چوم تەلەفۆن بکەم.))

-کەست بەدواوە نەبوو سۆراغت بکا؟

-نا

-دەنیای؟

-بەلی.

-نەچوێه جینگاییکی دی؟

-ناتەنیا لەگەڵ ئەمەین بریارماندا بوو یەکلای بیهێن. چەند شەقامێک خوارتر تەلەفۆنم کرد.

-چی وەلام دایهوه؟

-تەلەفۆنەکی هەلگرت، بەلام کەس وەلامی نەداوە.

-هەلبەتە خۆی لەمالهوه نەبووه.

-نازانم. وشەییکی کە دەبوو بێلی، نە یگوت. منیش یە کسەر تەلەفۆنەکم داخستەوه.

-لەدوایدا چیتکرد؟

-گەرამەوه مالی. بۆ شوتیزری چەند کۆلانیك لەخوارترهوه هاتمهوه. هەموو جینگاییك

پاك بوو. بارهكه ئاسایی بوو.

ژنەکه چوووە پشت دەرگاوە دەستی لەسەر دەسکی دەرگاوە دانا.

پیاووە که گوتی: ((دەستی مەدەیه.))

ژنەکه گوتی: ((مالهکه ناشکرايووه، هەر بەم زووییە.))

-کیتل و پێست و ئیسقان و کاکە مینی دیت که چوار پەلان، لەبەانبەری تێپەری.

دەوروپەری پڕ بوو لەددان و نینۆک و خوین.

لەگەڵ دەنگی ژنەکه، کاکەمەین دوورکەوتەوه.

((بەلام ئەو هەمیشە چەکی پێبوو.))

چاوه کانی پیاوه که همر به دواى شه و ده بون که کاکه مین له ناو ته میکی سووردا
بییته وه:

- تازه چی؟

- ژیان شیرینه. ته ماشای دار چناران که چۆن به پهری حهزو ئاره زووه به ره وه هه تاو
هه لده چن. ته ماشای قه له پریشان بکه که له سه ره دختی دووره دست به چ هه ول
کوششیکه وه هیلانه دروست ده کهن.

- مانای شهویه کاکه مین!

- هه تاکو من خوشم.

له سه ره خو، له سه ره هه رجوار په لان به ره وه په نجه ره که خشی و به پارێزه سه ریکی بو
خواره وه شو پر کرده وه. سی جیبی خو له میشی، که سه ره کانیان به وینه ی شه تره نج سپی و رهش
بوو، له ولاوه وه ستابون.

پیاوه که له سه ره زهویه که خپ درێژ ببوو گوتی:

((ده مار و پیست و کیل و هینک و ئاسن:

کورپژگه که له چاوه کانی باوکیدا برووسکه ییکی خیرای دیت. ده ماری ناوچه وانی
ده په ریپوو. ژنه که سه تلێک ئاوی له سه لاجه که (یه خچال) ده ره ینا و ئاوی له په رداخ کرد.
دهستی ده لرزی. په رداخه پرده که لی رژاو دهستی ته پرکرد. په رداخه که ی دا سیروان.

((بیخۆه... رهنګت وه که په لکه پیازی لیتهاتوه.))

ئیستا فینکی ئاوه که ترست ده په وینته وه. سی جارن دره خته کان روت و قووت بوونه وه
و هه موو ته نیان له ناو به فرو سه رمادا له رزی بوو. سی جارن قه له کان هیلکه یان له ناو
لانه کانیان داناوو. ئیستا نهیده زانی وینه ی خویه تی یان هی باوکی له سه ره شوو شه ی
په نجه ره که وه ده رکه وتوو، له سه ره ی سه ره وه چاوی له وه په له خوینه بریپوو که له سه ره جاده که
له که ناری شه سی جیبانه دا رژابوو.

((ناخ بابه!))

ئه مه هاواری کی بو؟ له شوو شه ی په نجه ره که را ما. خو ی بوو یان باوکی؟

دەنگى لە دەنگى منداڵىكى شەش سالى دەچو كەتازە ناويان لە قوتابخانە كەى نزيك مائەوەيان نوسى بى و مانگىكى دىكە دەچوو قوتابخانە.

جانتايىكى جوانيان بۆكرى بوو و بابە گەفتى پىدايوو كە دەفتەرو پىنسوس و مەكىنەى قەلەم دادانىشى بۆ كرى.

بابە ھەردوو روو دوورتر كەوتەو تا بەشىوھى پەلەيەك لەسەر جادە قېرەكە و لە رۆخ چنارەكان بەدەركەوت.

((ناخ بابە!))

لە پشت دەرگا، دەنگە دەنگ و ھات و بات بوو. لەناوھەراستى مەتبەقەكە، كەتەيب، نامىلكە و بەلگەنامەيان دەسووتاند. دايكە دەستە پاچە، بەسەرھەرچوار پەلى، بەدەورى ژوورەكەدا دەھات و دەچو و بۆ ئەوھى نەقىيىنى، لىنگە گۆرەويەكى لەناو دەمى خۆى پەستابوو. ژنە، لەپى لىنگە گۆرەويەكەى لەدەمى خۆى دەرھىنا:

((چى بكەين؟))

تۆگيانى خۆت سىروان، منداڵەكەم بەتەنيا بە جىمەھىلە. خۆت ھەرچۆنت دەوى بژى وابكە بەلام منداڵەكەم تەنيا جىمەھىلە.

مەگەر تۆ لەكەل ئىمەدا نايەى؟

پىاوھەكە چوھە پشت دەرگا. خەريك بوون بە قۆنداغە تەفەنگەكانيان، دەرگايان دەشكاند. لە پىپاوە كشاوە دواو. دەموچارى ئارام و گەش بوو. رەگى ناوچەوانى بەرجەستەو دەپىرپوتربوو لەھەمىشە و چاوھە كالەكانى پى لە تريسكە تريبوو. بەرھە پەنجەرەكە رايكرد و تىژ لە بۆشايى پەنجەرەو خۆى فريدا. سىروان باوكى ديت تەماشاي ئەويكرد، كە دەست و قاچەكانى لىككردبۆو، بەرھە خواروھە كەوت.

لە نىگايدا، شتىكى پى لە ھىما و راز دەدیترا كە ھىشتا دواى تىپەرىنى سى جاراز رووتبونوھوى چنارەكان، لە مانايان نەگەيشتوھ.

باوكە خەريك بوو دەكەوتە خواروھە، ھەزىدەكرد وەك ھى ناو فىلمى سىنەما، دووبارە بۆ دواوھە بگەپىتەوھ. بىتەوھ سەرھەو و لەسەرۆخى پەنجەرەكە دانىشى. ئىستە باوكەكەى

هه‌لده كيشاوه سه‌رى. به‌لام به‌هه‌مان چوار په‌لى كراوه ره‌هاى له‌ناسمانى. نه‌وى هه‌ناوه رۆخ په‌نجه‌ره‌كه به‌هه‌مان چاوه‌كاله گه‌شه‌كانيه‌وه. له‌و گه‌شايى و روونيه‌وه ته‌ماشايه‌كرد. نه‌يه‌يه‌كه له‌ ويدا بوو له‌ پرېك نه‌وى دۆزیه‌وه و به‌خۆى گوت: ((چاوى باوكه. ئیدی ئیستا له‌ هه‌موو شتێك گه‌يشتم.))

باوكه هه‌ر دووركه‌وته‌وه تا له‌شپۆه‌ى په‌له‌یه‌كی ره‌شدا، له‌گه‌ل گۆلێكی سپی په‌مۆی له‌ نیوان گۆله‌ سووره‌كاندا، له‌ده‌م چناره‌ ناسكۆله‌كاندا، له‌نزیكی ئه‌و سى جیبه‌ خۆله‌میشیه‌، كه‌سه‌ره‌كانیان وه‌ك شه‌تره‌نج سپی و په‌ش بوون. كه‌وته‌ خواری.

سیروان، ته‌نیا له‌ رۆخ په‌نجه‌ره‌كه‌وه پاره‌ستا بوو. سى سال پېشتر تازه‌ خۆى بۆچوونه قوتابخانه‌ تۆماركرد بوو. هه‌زو ئاره‌زووی خۆیندن و نووسین له‌ گیانی دا ده‌گه‌را. رێك وه‌ك باوكی. هه‌شتا قوتابخانه‌ نه‌كرا بوونه‌وه. به‌لام ئه‌و هه‌موو رۆژێك به‌یانیان، جانتا تازه‌كه‌ى هه‌لده‌كرت. باخه‌ل و زریزه‌كانی ده‌كرد هه‌و داده‌خست. بۆ چه‌ند ده‌قه‌یه‌ك له‌ كۆلێ ده‌كردو باوكه كه‌ ده‌یدیت به‌ پێكه‌نینه‌وه ده‌یگوت:

((پیرۆزت بى‌ ئازیزه‌كه‌م. جانتایێكی چه‌نده‌ جوانه‌! نه‌مردم و تۆم دیت ده‌چیه قوتابخانه‌.))

دایكه به‌شاكه‌شكه‌بى ده‌پیرسى:

((بۆكوێ ده‌چی كۆره‌ ده‌لاله‌كه‌م؟))

سیروانیش به‌گه‌رمى وه‌لامى ده‌داوه:

((قوتابخانه‌!))

سیروان له‌چله‌پۆیه‌ى دره‌خته‌كانی ده‌نۆرى. ئه‌و په‌له‌ سوورانه‌ى سه‌رگۆله‌ سوورو سپییه‌كان به‌سه‌ر جاده‌كانه‌وه نییه‌. سه‌رو سه‌داى جیبه‌ خۆله‌میشیه‌كان نییه‌.

ژنیك له‌ژێر دارچناره‌كان، سه‌به‌سه‌ر پروبه‌رى چه‌مه‌نه‌كانه‌وه تا دوورى دوور، تا ئاسۆ، دامه‌نى پان بۆته‌وه. گۆزانی ده‌لێ و كه‌زیه‌ دریه‌كه‌كانى، بى‌ په‌روا، به‌رباده‌دا. چه‌ند هه‌نگاوێك وێه‌تر قه‌له‌ره‌شكه‌كان به‌ده‌ورى یه‌كدا هه‌لنیشتون.

دارا

کورہ خو خەریکە شیتەم دەکا. ھەموو روژی دووسعاتان، سەر لەسعات پینج تا ھەفتی دواى نیوەرۆ رادەکاو دیتەوہ مالى.

جانتاکەى کە ھەر ئەم ھاوینە، بو کتیبە نوێیەکانى کراوہ. لەگۆشەى کى ژوورى فێدەدا. خیرا دەچیتە سوڤراغى سەلاجەکە. ھەرچىە کى بەرچنگى کەوى دەپھینیتە دەرى. دەنیشیتە سەرى و ژنەکەم دەداتە بەر پرسىاران: ((دیسان سەلاجەکەتان ھىچى تیدانییە.)) ئەو پتر لەمن لێى پەستە دەلى:

((دەباشە دەى ئیدى))

-ھەرسێوہ گۆناو وردیلەکانى دوینین.

-توێکلەکەیان بکە.

-ھەوسەلم نییە.

-نەھىژى دەرس خویندنت تیدایە نە.....

-شەربەتى مانگۆ؟

-بەلى بۆچى واقت وڤماوہ؟ دیارە تا ئیستا گویت لێنەبووہ.

-بیسئومە بەلام نیمانە.

-ھەرشەربەتێکى ھەتائە بۆم دروست بکە قبولمە، بەلام سەھۆلى زیادبى. دیت و لە تەنیشتم دادەنیشى و پال بە دیوار دەدا. لینگى لێرادەکیشى وڤرگى دەردەپەرینى. ھەر گویشى پینەجوولاوہ کە بەرانبەرى مامۆستای دانیشتوہ. سەرى ناکەمە سەر. ھەرھەروەکو لەدەرس و مەشقەکانى خوێ دەدزیتەوہ. پێویست ناکا زۆرى و رکەى لەگەڵدا بکەم.

۱- گۆناو: پەلەداربوو بۆجل بەرگیش بەکاردى.

پۆلى يەكەمى سەرتايى تەواو كىردۈ. يەنى تەواى نە كىردۈ، چۈنكى لە
نووسىنەو ەو حىساب، خۇپىندەو ەو زانىست و زانىارى، كەوتو ەو، ئەدى كەواتە لەچى
دەرچو ە؟ لە رەسم و كارى دەستى و ەرزىش.

((دارا لە كارى دەستى چەندت ەرگرت؟))

-بىست!

-چىت دروست كىر دبوو؟

- مېزىكى گەورە بۇ بەرپو ەبەرى قوتابخانە.

-ئافەرىن... ئافەرىن... يەنى خۇت دروستت كىرد!

-دامانە دارتاش بۇى دروست كىردىن.

-بەراستى جوانە!

-باشە لە ەرزىش چەندت ەرگرت؟

-مامۇستا بىست!

-كەواتە ەرزىش كارى، ھا!

-بەلى مامۇستا زۆرم ەز لە فېبۇلېنە. باوكم پارەى دا تا ەوشەى قوتابخانەيان

قېر كىرد تا بۇ يارى كىردن دەستېدا و مىندالان يارى تېدا بىكەن.

- ئەى ئافەرىن! باشە ئەدى لە رەسم چەندت ەرگرت؟

-بەلى مامۇستا لەوېش بىستم ەرگرت.

-زۆر باشە، زۆر باشە! ديارە تابلوېەكى گەورەت كېشا ەو...

-نامامۇستا، باىم گەفتى دا كە ھاوېنى ئەمسالەكە. دەرۈ دىوارى قوتابخانە

چاككەنەو ەو وېنەيان لەسەربىكېشىن.

-ئەھااا بەلى.

※

※

※

-باوكمى خا ەن بانكە. مېرزا سولتان مراد، بازىرگانى بىرىج و رۇنى كىرماشانى و پەنېر

و دانەوېلە و ئەم جۆرە شتانەيە. رۇزگارىك كە لەگوندىن مامۇستا بىوم. قوتابىكەم

هه‌بوو. قوتابییه‌کی گیل و دەرس نه‌خوین و ته‌مبەل که هیچ هیواییه‌کم به‌دوا رۆژی نه‌بوو. بۆفیربوونی دەرسه‌کان، زۆرم خوینی خۆم خواردوه تا بۆم‌وونه به‌((بسم الله)) که ده‌یکوت: ((به‌سم لا)) به‌دریژایی سالیکی هه‌فته‌ی دووسه‌عات بۆیم دووباره ده‌کردوه، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌ای ده‌خوینده‌وه. له‌دوایدا که‌وه‌ری بووم و وازم لێهێنا تاخۆی چۆنی ده‌وی وای بخوینیتته‌وه، به‌لام چه‌ندی ته‌ه‌وی له‌وشتانه‌ی که‌له ده‌ره‌وی خویندن بوون زه‌به‌رده‌ست و وریابوو، بۆم‌وونه له‌کرپن و فرۆشتنی مه‌کینه‌ی قه‌لەم دادان و کۆنه تیغ و ورده‌به‌رد و به‌ردی درشت و رهنگ‌او‌رهنگدا که که دیارنه‌بوو له‌ کوێیان په‌یدا ده‌کا و ریابوو. ئهم ورده‌والانه‌ی له‌یه‌کیک ده‌ک‌ری و ده‌یف‌رۆشته‌وه یه‌کیکی دیکه.

تابه‌وه‌ده‌گا رۆژیک زانیم که ته‌خته‌ی دانیشتنی قوتابخانه‌ی فرۆشتوه.

((مامۆستا سولتان مورا‌د کورسیه‌که‌ی ئیمه‌ی گۆریه‌وه یه‌کیکی شکاوی بۆ له جینگا داناوین.))

-کورسییه‌که‌ی ئێوه‌له‌ کوێیه‌؟

-له‌ده‌ستی راستی، ریزی پێشه‌وه‌ی پۆله‌؟

-سولتان مراد، له‌کاتی پش‌ووداندا کورسییه‌که‌ به‌وه جینگای خۆی. مندا‌له‌کانی ریزی ده‌سته راست ناره‌زاییان ده‌رب‌ری:

((مامۆستا، سولتان مورا‌د ئهم کورسیه‌ی به‌ ئیمه‌ فرۆشتوه.))

-فرۆشتویه‌تی؟ مه‌گه‌ر مائی باوکیه‌تی. کورسیه‌که‌ مائی ده‌وله‌ته. کرپن و فرۆتنی به‌ تاوان داده‌نری.

-مامۆستا، هه‌شت ریالی له‌م چواره‌مان وه‌رگرتوه.

-ئێوه‌ بۆچی ئه‌و پاره‌تان دایه‌؟

-مامۆستا به‌خوا نه‌مانزانی. سولتان مورا‌د پیتی گوتین که کورسی نوێمان ده‌دات.

-عه‌جاییب!

* * *

سولتان مورد چەندسال دواتر، ھاتە شار لە تەختە دارەو دەستیپێکرد. دوایی بوو بار فرۆش و سەرەنجام لە بانکداری سەری دەرھینا، لە گەرەکە کە ی ئیمەدا زەویەکی زۆری کۆی. چەرخێ روژگار بە کەیفی ئەو ئەسور و لە پەر دارایی و سامانی، ھەتا ددانی زۆری ناو دەمیشی پەنجاقات بەرز بوو. خانووییکی چوار قاتی لەسەر زەویە کە دروستکرد. منی دۆزیووەو دارای کۆری خستە بەردەستەم تا ئەو دەرسانە ی لێی کەوتوو و فیریان بێ و لێیان دەرچی:

((دەزانی مامۆستای ئازیزم، کاتی کە یە کەم موشەکیان بە کرماشانەو نا، ئەم مندالە چوار سالان بوو. لەوژژووە حال و باری تێکچوو.))

-بەلام ئەوئەندە کە من دەیزانم ئەو روژانە کە بەریتان بەخیزانەو لە باکوور بوون.

-باشە، یەعنی بەلێ... بەلام هیشتا دارامان نەبردبوو. لەکن داپەرە ی بوو. ئیستا چی لەو دارایە بکەم؟ خوینی جگەر خواردنەو بێسوودە! دەباشە ئەویش کە سیکی وەک باوکی لێدیتەو. دەیان هیکتار زەوی، خانو و باغ و ھەوارگە لە باکوور و چەندین بەش لە کارخانە ی شیر و خۆراکی ھەلگیراو... بەلام سولتان مورد پێی داگرت:

((دەبی شتیک فیبری. ھەرنەبی دیپلۆمە کە ی ھەبی.))

ھەموورۆژتیک بەرنامە ی خویندە کە ی بە حساب دەستپێدە کەم:

((باشە دارا کۆری خۆم، تادەبژمیرە بزائم فیربووی یا نا.))

ئەنگۆستە خەپلەکانی ھەردوو دەستی لێکدەکاتەو. چاوہ پەش و بچوو کە مات بردووہەکانی بە پەنجەکانیدا دەخشیی:

((یەک... دوو... سی... چوار... پینج... پینج... پینج... پینج...))

بەخوین ساردییکەوہ دەلێ:

((شەش))

-ئاھا ئاھا مامۇستا شەش، ھەوت....ھەشت...ھەشت...ھەشت....پالە
پەستۆي خويىنى سەردەكەوى

((نۆ))

-ئەھا مامۇستا نۆ....دە....

ھەلەلدەم لىيى توورەنەم.

-دەباشە ئەوا ديسان ئەرکەكانت ئامادەنەكردە. بەتۆم گوت پۆژى چەند جارار
ئەنگۈستەكانت لىك بکەو و لەلايە كىكەو بىانزىمىر. بەلام قسەكانى منت بەھەند
ھەلنەگرتوۋە. بۆنەتخويندو؟

-مامۇستا دويىنى شەو دووھەزار كەسمان ميوان بو؟!

-دووھەزاركەس؟!

-بەلى مامۇستا دووھەزار كەس.

-ئاخر كۆرەكەم، تۆكەنازانى تا دە بۆمىرى چۆن توانيت تىبگەي كەدوۋ ھەزار
ميوانتان ھەبو.

-ئاخر مامۇستا زۆر زۆر بوون.

-زۆر لەگەل دووھەزار جياوازە ئايا مالەكەتان جىگاي دووھەزار كەسى تىدا
دەيىتەو؟

بەلى مامۇستا ئىمە ژوورىكى زۆرمان ھەيە. ھى گەرە گەرە.))

-تۆبلى بۆمۈنە چەند ژوور؟))

-بۆمۈنە...بىست ژوور.

-باشە، بىست ژوور، ھەر ژوورەي سەد كەسى تىدا بوەستى، ئەوساكە دەكاتە دوو
ھەزار، لەكاتىكدا كە يەك ژوور ھەرچەندىش گەرەبى پتر لە....

- مامۇستا ھەمويان دانىشتىبون.

-باشە، خۆ ئەمەيان خراپتر. ئەگەر دانىشن جىگاي زياتريان دەوى.

-ئامامۇستا، ھەندى كاتانىش ھەلدەستانە سەرپى و رادەوہستان.

-دیاره حەبی هەلسان و دانیشتیان خواردبوو.ها؟
 -نا مامۆستا...بەلێ مامۆستا. تەنیا یەکیکیان کە زۆر پیر بوو. حەبی قوت دەدا.
 -باشە بە هەر حال چ خێریو ئەو هەموو میوانەتان هەبوو. زەماوەند بوو؟ کەسێک
 مردبوو؟ کەسێک لەسەفەر هاتیو؟
 -نا مامۆستا.
 -ئەدی چی؟
 -برایە بچووکە کە میان خەتەنە کرد.
 -باشە، باشە پڕۆزی بی. هەنووکە پیمبلی بزائم کە دەتەوی ئەم ژماردە تا دە
 بەبی وەستان لەبەر بکە؟
 -مامۆستا ئەزبەری 'دەکەم. دەتەوی ئیستا بیژمێرم.
 تەماشاییکی دەکەم و پێی دەلێم:
 ((بزانە دارا گیان، تۆ هەر کارێک لە تاینده هەلبژیری، دەبی حسابکردن فێری.
 بۆ نمونە دەتەوی لە تاینده چ کارێک بکە؟))
 -مامۆستا.. مامۆستا، باشە دکتۆر.
 -ئەها، بەلێ، دکتۆر. دکتۆرێک دەبی زۆر بەتایبەتی حسیبکردن زۆرباش شارەزابی.
 حەب یان دەرمانیکی کە دەیداتە نەخۆش دەبی بە وردی بە ئەندازەی دیارکراو و
 حساب بی. ئەگەر تۆ حەب یان دەرمانێک لە ئەندازەی خۆی پتر بە مەوفا بەدی ئەوا
 دەیانکوژی و روانەیی ئەو دنیایان دەکە.
 باشە مامۆستا حەبیان نادەمی. شروبیان دەدەمی.
 -ئاخر شروبیان حیساب و کتابی هەیە. شروبیان لە ئەندازەی خۆی پتر بی زیانی
 هەیە. دەبی بەوردی حیساب بۆ ئەوەش بکە.
 بەدەم شەویلاکیکی کراوە سەیرم دەکا.

- تہا سەندەوېچ فروشیش دەبى حىساب و کتابى باشبى. كەسىك دى، سەندەوېچىك و خواردنەوېكە دەكرى. دەبى تۆ نرخى تەو دووانە لەگەل يە كدا كۆيكەبەو.

- ئاى كە جوانە لە دكتۆريەوہ ہاتية سەر نانہوايى. ديسانہوہ خراپ نيهہ.
 ھەركاريكى دہتہوئى ھەلبېژئەرہ، بەلام نانہوايە كيش ھەردەبئى حسيب بزائى.
 كەسيك گونہيەك نان دہيئنى بۆ ھەر دەرگاي حەوشەكەت و تۆ دہبئى بيكيشى و
 بزائى چەند كيلويە و ھەر كيلوي دہكاتە چەند ريال و سەرچەمى نرخەكەى چەندە.
 ئەگەر نەبزائى كلۆت بۆ ددورن.

- مامۇستا دوو قۇپچەى ھەيە كە پەنجەبە يە كىڭيانەۋە دەئىنى ۋەك زۇپا گەرم دادى كە ئەۋىدىكەيان فشار دەدەى فىنك دادى. پاترى ھەيە مامۇستا.

- سەيرە! لەباتى كلاۋ خۇزگە مېشكىكى بۇ دەكرى.

- مامۇستا، ھەموو رۇژىك باۋكم سەرۋ پى ۋ مېشكم بۇ دەكرى

- دەك بە گىانت كەۋى. ۋا چىترە سەيرى نووسىنەۋەت بگەين. پىنۋوسەكەت

گەرە دەست ۋ نووسە.

- مامۆستا ئېمىرۆ پېنوو سېكىم لى كۆلانى لى مىندالان كېرى بى سى تومەن و
فرۆشتمەۋە مىندالە كەي ھاسىيەكە مان بى چوار تومەن.

- تە ھا. باشە كەۋاتە چەندىت قازانچ كىرد؟

- مامۆستا يەك تومەن.

- ئافەرىن! ئەي ئافەرىن. باشە بىلەم... بىراستى تۆش... ۋەك باۋكت... مات مات

تە ماشام دەكا. بى توندى دەلىم:

((بىنۋسە. گەلانى داران لى پايزان ۋىشك دەبن و ھەلدەۋەرن.))

تە ماشام دەست و قەلەمى دەكەم. ((گەلانى نوۋسىۋە)) ((گلا)). لى باتى ۋىشك
نوۋسىۋىتى خۋىشك.

بۆ ئەۋەي ناگادارى ھەلەكەي بىتەۋە ۋىشەي گەلانى چەند جاران دوۋبارە دەكەمەۋە
ۋ لى دەپرىم:

((ھاۋىنان گەلانى داران رەنگىيان چۆنە؟))

خېرا ۋەلەم دەداتەۋە

((مامۆستا ۋەك رەنگى گەلانى كاھو.))

بى خۆ خوار دىنىكەۋە دەپرىمەۋە:

((گەلانى كاھو چ رەنگە؟))

- مامۆستا ۋەك رەنگى گەلانى داران.

- گەلانى داران پەنگى چۆنە؟

- مامۆستا ۋەك رەنگى خەيار.

مىشتى خۆم كۆدەكەمەۋە تا بىسەرو مىژدەلەي خۆمىدا بىكۆتم. ددانەكانم لى

جېرەۋە دەبەم:

((خەيار چ رەنگىكى ھەيە؟))

- مامۆستا... پەنگى گەلانى دار

گىژۋوردەم ۋەسەرم دەسۋرى.

لهناو ژووره که دهکهومه سهر گازه رای پشت. ژنه کهم که خه ریکی سهوزه
ورد کردنه، دهزریکیننن و به پهرداخیک ئاوه وه به ره و لای من راده کا:

((خه ریکه خوت ده کوژی. وازی لیبینه له گوپی باوکه ملیار دیره کهی ریام.))
دارا دهستم ده گری و به دلّه خورپییه که وه ده لی:

((ماموستا رهنگت زور بزرکاوه. لیی گه پری گو به گوپی باوکه مه لارده رش.))
به بینینیک پهرداخه ئاوه که هه لده قورینم. چاوه کانم دهنوقینم و به خوم ده لیم:
((بیننه منی به د به خت که وتومه ته چ روژیکه وه.....))

به هیمنی و هیوریه که وه له دارا ده پرسم:

((دارا گیان. رهنگ و روم نیستا له پهنگی چی ده چی؟))

-ماموستا وهك پفك

-رهنگی چونه کورم؟

-ماموستا وهك... وهك توپکلی مۆز.

-توپکلی مۆز رهنگی چونه؟

-ماموستا. وهك رهنگی شه ریه نی ئه نه ناس

له پر به سه ریدا ده قیزینم:

((زهرد... زهرد... زهرد!))

ئیدی چاوم هیچ نابینن.

بستیک داوه بهن

به‌رېوه‌به‌ری به‌ندیخانه‌که، سهر پاسه‌وان نیزامی نیزام ئابادی به‌رېوه‌به‌ری به‌ندیخانه‌کانی چوارو پیښج که به مله درېژده‌که‌یه‌وه له که‌له‌شیرې ده‌چوو... چاوه خه‌والو‌ه‌کانی هه‌لگلوفی، باویشکیکی داو له به‌رانبه‌ری ژووری سهره‌ه‌نگ راو‌ه‌ستا.

به‌رېوه‌به‌ری به‌ندیخانه پیاوړیک بوو قه‌یره، به‌خوی و ژنه هه‌میشه نه‌خو‌ش و ده‌رده‌داره‌که‌ی و پیښج مندالی سله‌که و بنکه‌وه که له دووچاوه خانووی به‌کری ده‌ژیان و نزیکه‌ی نیوه‌ی مانگانه‌که‌ی به‌کری خانووه‌که ده‌دا. هه‌میشه خوی ده‌خسته بن قه‌رزو قو‌له‌وه، تا ناچار ده‌بوو له زیده خه‌رجی خوی و مندال‌ه‌کانی بگریته‌وه.

شه‌و و رۆژ له خه‌ونی وه‌رگرتنی پله و پا‌داشت دابوو و هه‌ولیده‌دا به‌هوی خو‌ش خزمه‌تیه‌وه ئه‌و هه‌ل و مه‌رجانه بینیته ده‌ست، تا ناوی خوی له‌ریزی ئه‌و که‌سانه‌دا بنوسی که خانووی سازمانیان ده‌دریتی. وه ئه‌ویش له رۆژی شه‌مه‌ی دووه‌می مانگی ئابانی ۱۹۷۶ و هه‌ل‌به‌ته وه‌ واتنه‌ی ۲۵۳۵ی شاهه‌نشایی هه‌لیکی له‌بارو به‌ختیکی گه‌ورده‌ی بو‌هاتبوه پیش.

خه‌به‌ریکی نوی و ده‌ستی یه‌که‌م و زۆر هه‌ساس له‌مه‌ر به‌ندیخانه‌ی هه‌وت و به‌ندیخانه‌ی چواری زیندانی ژماره‌یه‌کی سیاسی. به‌ده‌ردی ئه‌و واتنه‌ی زیندانی دژی هیمنی و ناسایش که له‌و به‌شه‌ی به‌ندینه‌خانه چهند زیندانی‌ه‌کی ناره‌حه‌ت و به‌ده‌رده سهر ده‌ژیان، په‌یدا کردبوو.

سهر پاسه‌وان ده‌ستیکی به‌قوچه‌کانی دا‌هیتنا به‌هه‌ردوو ده‌ستی لیوا‌ره‌کانی کلاوه‌که‌ی جوان دا‌گرته خواری و سافی‌کرده‌وو. ریک وقیت وه‌ستا، ئحمیکی کرد.

هەندى بۆ پيشهوه داهاتهوهو زۆر نهشارهزايانه به پهنجه لهدهرگاي ژوورى سهرههنگى داو لهبهر پهلهپهلى بهبى نهوهى چاوهپي وهلام بى، دهگاكهى كردهوه. پي پاستى نا ناو ژوورهكهوه...ش...ت...\\...ق...داخ...(*) تهمهنايهكى رپك وتوندى كرد.

جهناپى سهرههنگ بهدهست و پي ئالوزكاويهكهوه مووكيش وئاوينه بچووكهكهى بهر باغهلى بهخيپايى له ژير دهستهى كاغهزهكانى خهبهراتى نهوړژه وراپورتهكاندا شاردهوه. دهستىكى بهپشتى برۆ ژنانهكانيدا كيشاو گوتى بهلى. فهرموو...چى ههيه. بهم بهيانى زووه خيره؟! سهر پاسهوان نيزامى نيزام تابادى كه لهبهر دهسته پاچهيى گهردهنى له جاران دريژتر دهاته بهرچاوان وقلپيك له گهرووى ورده ورده سهرى دهكرد. توژه و بهپاريژه وه له كونهلووتى رهوانى دهريى كردو بهمجۆره خهبريدا: (بهحزورى موبارهكى جهناپى سهرههنگ ئيمر بهيانى له دهووبهري سعاتى ههشت كه بۆ سهرخوار كردهوه و چو بوومه بهندى دوو له پشت ديوارهوه، ژوورهكانى بهندى چوارهمم چاوپيداخشاند، داوه بهنيك به دريژى نزيكهى دووبست ونيو سهرنجى راكيشام. جوړى به نهكه و جنسهكهى وانيشاندهدا كه له ريگاي ناقانونيهوهو له شوينى غهيري چاوپيكدكهوتنى سهردانهكان، هاوتۆته ناو بهنديخانهو له رۆخى شيشهكانى پهنجهري سهرهوهى سلولى سهوتى بهنديخانهى چوار، بۆ ناوهوهى بهنديخانهى دوو، شوږبوتهوه تكا له جهناپى پايه بهرزتان دهكهم كه بهسهر ئهم كاره ترسناكه رابگهن). سهرههنگيش كه گهشابۆوه، له جيگاي خۆى رهپى بوو بهرهو لاي سهرى بۆكن پاسهوانهكه چوو و دهستى له سهر شانى داناو گوتى: (ههرتيستا ئاگادارى نهفسهري كيشكگر (شوعلهناز) بكه. (سهرچاوان قوربان!) سهرپاسهوان كشاوه دواوه قيت سهلاميكى كرد ش.ت...\\...ق...داخ و بهرهو لاي ژوورى نهفسهري كيشكگر رويشت، جهناپى نهفسهري شوعلهنازكه خهريكى داخستنهوهى سهرى شووشهيهك كۆلنياو بوو، دهتگوت به هاتنى سهر پاسهوان بۆنيكى ناخوش بهو ناوه دابلآو بووه. لووتى خۆى واگرت و دوای گوڭگرتن لهخه بهره بۆندارهكهى سهرپاسهوان بۆنى نانى ترشاوى تيكهلا بهقبيري جگهري به بهرلووتى نهفسهردهكهوت. ميكروڤونى بهندى چواري گرته دهست: (ئاگادارى...ئاگادار. تيكراي زيندانىيانى دژه ئاسايشى ناوژوورى

حەوتی بەندیخانەیی چواربەزووترین کات سەردانی بێکەیی پاسەوانی بکەن، یەكەم کە چووە ژووری سەرھەنگ. لاویکی بە لە باریکە و بێرەنگ بوو کە یە تەوانی نووسینەوێ نامیلکەییکی کۆن بە حەوت هەشت ساڵ زیندانی حوکمدرا بوو. سەرھەنگ کە لەرەفتاری ئەولەکاتی هاتنە ژووریدا نارەحەت دەهاتە بەرچاوی. لێوێکانی خۆی لێستەو، وشکی کردووە بەبێ ئەوێ فەرمووی دانیشتنی لێکا وتی ئێوە لە دەرەوێ زیندان هەر کە دەچوونە ژووری باوکتان سەلامتان نە دەکرد؟! کۆرە گەنجە کە هەولێدەدا هێمنی خۆی بپاریژی و بە شکۆوە وەلامی داو (ناجەنابی سەرھەنگ سەلام نە دەکرد!). سەرھەنگ بە شیاوی و نارەحەتییە کەوێ پرسى: (لەبەرچی؟) (لەبەر ئەوێ سەلام کردن و نە کردن مەسەلە یێک نییە!) تەئە لە دەست ئێوە گیانەوێرینە، دەرندەینە. ئاخەر ئێوە چیتانە ئەم وشە نەعلەتییە (مەسەلە یێک نییە) دووبارە دەکەنەوێ. دە باشە ئێستە پێم بڵێ بۆچی مەسەلە یێک نییە؟ کۆرە کە خۆی بە هێژو سەرھەنگ نیشان دەدا بە زەرەدە خەنەییکی گالئە جاریبەوێ گوتی: چونکە باوکم نییە. (کاتی باوکت مابوو چۆن، ئەو ساکەش سەلامت نە دەکرد؟) (ئەو کاتە باوکم ئەو نە دەست کارو زەرەدە خەنەییکی ژیانەوێ گیرۆدەبوو کە قەت نە مەدەدیت. هەر کاتیێک کە دەهاتەوێ مەلێ من نۆستبووم و بەیانیش من هەر لە خەودابووم کە دەرۆشستەوێ سەر کارە کە یێ. (ئە.. لە راستیدا.. هەر کاتیێک کە دە تانەوێ قەسە یێک بکەن هە زاردە لیل و بۆرە هەن دەهێننەوێ و کە مەرۆق کە وەرێدە کەن، باشە وازیینە، بابێینە سەر راستی باسە کە. بە پێی ئەوێ من ئاگادار کراوم تەو ئێوە لە گەل برادەرە کانتان تەواو یێک بەن و کەندەرە تان نامادە کردووە و دە تانەوێ لە پەنجەرە کە یێ ژوورە کە تانەوێ کار یێک بکەن. مەبەست لە داوا کردنتان بۆ ئێرە روونکردنەوێ ئەم مەسەلە یێ، پێمبڵێن ئەم کەندەرە تان کۆیوێ هێناوێ؟) (کۆ و بە چ رینگاییک بۆی ناردوون؟ ئەوانە یێ کە دەیانەوێ ئەم کەندەرە بە کاربێن کێن و مەبەستیان لە هێنایی چیهوچ نەخشەو پێلانێکتان لە ژێر سەردایە ئەناکەغەزو پێنوس بۆ لێکۆلەرە کە نامادە دەبێ. ئێوە وەلامم بەدەنەوێ. کۆرە گەنجە کە بە سەردانیێکەوێ تەماشای ئەملارو ئەولای ژوورە کە یێ کردو بە هێمنی وەلامیداوێ: (جەنابی سەرھەنگ ژوورە کە یێ ئێمە پەنجەرە یێ تێدانێ مەبەستم ئەوێ دوومانگ پێش ئێستە بە فرمانی جەنابتان دا یاخست و

شوشەكانىشى بەرەنگى رەش رەنگىكران. ئەكەر دەلەن وانىيە، فەرموو زەھمەتبكىشەن و تەماشاي بىكەن). گەنجەكە ھەلۋەستىكى كىرد. سەرى بەرز كىردەۋە و لەسەر سۈرمانى سەرھەنگ سوۋدى ۋەرگرت: (جگە لەمەش خۆتەمە شىت نەبوۋىن بە كىندىك لە بەندىخانەى ھەتەۋە بۆيەندىخانەى دوو راکەين). سەرھەنگ بە دلە خورپىكەۋە گەنجەكەى بۆژوۋرەكەى رەۋان كىردەۋە و پاسەۋانىكى بەدۋاي بەرپۆبەرى بەندىخانە دانارد. ھەر كەبەرپۆبەرىكە ھاتە ژوۋرەۋە. سەرھەنگ بەروۋىكى داگىرساۋەۋە و دەنگىكى لەرزۆكەۋە ھاۋارىكىرد: (بۆخەبەرى ھەلە دەدى؟ چاۋتان بىكەنەۋە لوردىنۆن! ژوۋرى ھەت دەمىكە پەنجەرەكەى پەرچراۋە و داخراۋە. ئەمەچەندە جارە ئەمچۆرەشەكرانە دەشكىنى!). بەرپۆبەرى بەندىخانە كە ناۋدەمى وشك ببوۋ بە ژۆرلىۋە كانى ھەلپچىرى و دۋاي چەند جار شەۋىلاك بەيە كىدادان بە دەنگىكى كە لە قەۋى قەلەرەشكە دەچۈر گوتى: (جەنابى سەرھەنگ. تىكا دەكەم نارحەت مەبن. تا ئەۋ رادەيەى كە بەرچاۋى مەن كەۋتوۋە دەبى ئەۋ پەتە لە پەشت پەنجەرەى ژوۋرى ھەتەۋە شۆرپوۋىتەۋە. ئىستە رەنگە بەھەلە داچوۋم و نەمتۋانىۋە بەئاستى ژوۋرەكە دەسنىشان بىكەم). (دەكەۋاتە برۆبە باشى چاۋەكانت بىكەۋە و بىيىنە ھى چ ژوۋرىكە). (سەرچاۋقوربان.. ھەرئىستە). ھىشتا سەرھەنگ موۋكىش و ئاۋىنەكەى نەگرتبۆ دەست كە دوۋبارە سەر پاسەۋانەكە بە ھانكە ھانك گەراۋە: (جەنابى سەرھەنگ مەسەلەكە پىۋەندى بە ژوۋرى نۆۋە ھەيە. فەرموۋن خۆتان تەماشاي بىكەن دۋاي لىكۆلىنەۋەيىكى زارەكى لەگەل زىندانىيەكى ژوۋرى نۆ بەدەر كەۋت كە پەنجەرەى ژوۋرەكەى ئەۋانىش پەرچىراۋە و داخراۋە ئەمچارەشيان دىسان لەبەر دەستە پاچەبى سەركار نىزامى نىزام ئابادى دوۋبارە ھەلە كراۋە و دۋايى چۈنە تەماشاي ژوۋرى ھەشت كە روۋبەرپوۋى ژوۋرى نۆ بوۋ ئىنجا دۋاي ماۋەيەك ھىنان و بىردن بە ديار كەۋت كە ئەۋ ژوۋە لەۋ لاي دىكەى سالتۇنەكەيەۋ ھىچ پەيۋەندىيەكى لەگەل بەندى دوۋدا نىيە، سەرەنجام دۋاي دوو كاتژمىر بەملار ئەۋلادا رۆيشەن و راكىشانى زىندانىيەكانى سى ژوۋران ئاشىراۋو كە ئەۋ پەتەكە لە پەنجەرەى ژوۋرى يانزەۋە شۆرپۆتەۋە، ئەمچاۋەشوعلەنازى ئەفسەر بە دلنىيەۋە مىكرۆفونەكەى ھەلگرت ۋەيك بە خۆى بانگى كىرد: (زىندانىيەكانى ژوۋرى يانزە بىيە بىكە

ی پاسه وانی. ئەوانیش بەزۆتترین کات هاتنە ئەوی). لە ژووری یانزە پێنج کەس زیندانی بوون. یەکیکیان پینەدۆزێک بوو کە شەویەک زیندانیەکی راکردووی لە ناو دوکانەکی پەنا دابوو، لەبەر ئەوە حوکمی هەتاھەتایی بەسەردادرابوو. دووھەمیان نان پێوەدەری نانەواخانەیک بوو کە دووساڵ پێش ئیستادوای خواردنەوی شووشەییەک فۆدگا و چوووبووە بنکەیی پۆلیسی نزیک نانەواخانەیک و گوتیوی: (بە پێی فەرمانی پیاپە بەرزشای ئێران کە فەرموویانە ئەوانە دژی منن دەبێ لەم ولاتەدا بچنە دەرەوێ منیش دژی ئەم حوکمەتەم و دەمەوی لێی بچمە دەر). پیاوانی پۆلیسی بە فەرمانی بەرێوەبەرەکیان دارکاریەکی مەزبان کردبوو، بە کە لە پێچە کراویەو بە دەستی ساواکیان دابوو. ساواکیش لە دادگای سەربازی حوکمی زیندانی هەتاھەتایان بۆدە کردبوو و پێیان گوتی: (فەرمانی ئیستا بۆنە دەرەوێ. هیوادارین کاتیکی خۆش بەسەر ببەیت) کەسی دووھەم قوتابی سالی دووھەمی کۆلیژی دەرمانسازی بوو کە لە خۆپیشاندانەکانی بەردەمی زانکۆکە بە بۆنەیی شازدە ھەمی ئازەرمە سازیان کردبوو، بەر لە سالی گرتبوویان و لەتە بەردیکیان لە باخەلی گرتبوو و ھەلبەتە ئەوەندەیی ھاواری کردبوو کە ئەم بەردە بۆ تاقیکردنەوێ و بۆنەزمونگام ھیناوە، قسە کە یان لێوەرنەگرتبوو لێکۆلەرەکان گوتبوویان کە بەردی تاقیکردنەوێ جەزای پترە، چونکە ترسناکترە لە ئەنجامدا بە تاوانی تێکدەری و بەرد بارانکردنی بنکە دەولەتیەکان پێنج ساڵ زیندانی بەسەردا سەپێندراو، چوارەم کەس عەرەبیکی چۆلینشین بوو کە لە نزیک سی نوورەکانی ئێران و عێراق دەستگیرکراو و تاوانەکی دانی زانیاریەکانی سنووری ئێران بوو کە گواپە بە عێراقی داو کە ئەم زانیاریانە بە پێی دانپێدانانی خۆی لە پاشۆلی ولاتە کەیی تەقەتکردبوو، بەلام لە بەدبەختی ئەو، ئەم ولاتە چەمووشە رێک لە بەرانبەر بنکەیی پاسەوانی شاھەنشاییدا بە ھۆی تەرسکردنی، بەستە توند پێچراوە کەیی خەبەرەتەکان، وەک گوللە تێپێک کە لە لولەیی تۆپەوێ دەچێ ئەوھا لە خۆی کەرەکەوێ دەپەرپێبوو دەرێ و لەبەر پێی کاربەدەست و فەرمانبەرەکانی ئەو پەرپێبوو زەوی. دواکەسیش مامۆستایەیک بوو کە لە پۆلدا قسەییکی ناجۆری لە دەم دەپەرپێبوو. ئەویش ئەو بۆلە باتی بلی بە فەرموودەیی

شاهه نشا، به لām زمانی تیځنالاښووتېوې: به فەرموده دی مارکسی (ده باشه هه له یه که وکراوه) جه نابې بهر یوه بهر که نه د مایکې دیاری پارتی رستاخیزه بووه، یه کسهر خه بهری لیداو ماموستا که هشت سال حوکم دهری، بۆچی؟ چونکه به پشکینینی مال له یه کاتی ژیر سهرینه که ی ده ژورن له باتی کتیبی شاهه نشا کتیبی سهرمایه ده بیننه وه، بۆیان روونده بیته وه که هم زاته زمانی نه ئالوزکاوه، به لکه دهستی ئالوزکاوه، به هه له کتیبی گومراکارانه ی بۆ خویندنه وه هه لېزاردوه. درېزه ی پینه ده بین پینج که سی ژووری زیندانی ژماره یازده به په له پهل جلوسورگی زیندانیان له بهر کردو له پشت دهرگای بنکه ی پاسه وانی به چاوه ژوانی راوهستان. له سهر میزه که ی سهرهنگ توه لیک پته و کنډر و زبل و خوځ و داندرا بوو. له بهر توه ی ههر مه مووریکي زیندان که به روخ میزه که دا تیبه ریبوو و بۆخیری گوری باوکی شتیکی خستبووه سهر کومه له که. ههر که عاره به که کومه له پته و داوه که ی دیت به ههر دوو دهستان به سهری خویدا کیشاو نالاندی: (وای. وای. قورم به سهر بوو کلؤل و داماو بووم. یه کجار حوکمی هه تاهه تایه درام و نیستا تبعدامی به دوا دادی). نان پیوه دهره که به دیتنی کومه له پته و به نه که چاوه کانی هه لگولوی و به خوی گوت: (دیسان په روه ند دروستکردن ولاپه ره هه لډانه وه. دیسان ته شکه نه و تازار. ئاخر پیم نالین هم ته غاره داوه بهن و په تانه له کوی هاتوون؟). دوا ی نووسینه وه ی سوره تیکي دانیشته که. لیکوله ره وه که له نانه واکه وه دهستی کرد. پ - زیندانی دژ هیمنی و ئارامی ده لته عه باس نانه وای حوکم دراوبه ته به دی. پیناسه یی تو که گومانی تیدانیه. په یوه ندی و ژولی خوت له وه روونکه نه وه، بوم باسکه ن که هم په ته له کوپوه هاتووه؟ و - من نازانم هم په ته له کوپوه هاتووه. همه چ به لایه ک بووه که له په نه ره که ی نیمه وه هاتووه. هیچ ناگام لی نیه. شهو نووستوم. دلّه کزه لیبوو. به یانیه که ی که میباشتر بووم، به لām کاتیده نگوی هم په ته له ناو به ندیخانه بلا بووه دووباره مه عیدم به سوئ هاتوه. ثایا هم په ته له ئاسمانه وه هاتووه؟ من نازانم. ثایا کهس دوژمنایه تی له که لندا هه یه؟ همه ش نازانم. به گشتی من شتی که لم باره وه نازانم تا بینوسم. نیستا هم په ته وه ماریکي بی ئامان هاتوته زگ ژیانی من و براده ره کانی

ژووره کهم و زیندانی لی رهشتر و خه ماویتز کردوین. همر شه وندده و قسه یه کی دیکم نیه. سهرهنگ دوی خویندنه وهی لی کۆلینه وه که پیکه نینییکی گالته نامیژی کردو گوتی: (بلی شه وهاو شه هیچ نازانی! قسه ییکت نیه! بهم زانیاریانه ته وه دتویست له و ولاته بچی دهره وه. ها!!!!!) روهی له پاسه وانه که کرد که له ته نیشته نانه واکه وه و هستا بوو گوتی: (بیبه نه ژووری ته نیایی. بیده نه ده ست گروهیان عه باس تا به خزمه تی بگا و تی بگه یه نی). شه و ژووتله دینه کانی زنجان له کارگه ییک خوری شوشتن کاریده کرد. تاقیر کردنه وهی سالاتیکی دورود یژی خوری کوتینی بوکاره نوییه که ی گوێزابوو و به تیلانا گونا حکارانی وه خوری ده کوتان. بریدیان، سهریان به مه کینه ییک کول له کۆلکدا و فرییان دا ناوژووریکی بۆ خنک و تاریک، گوايه ژووتنا گادارت نه کردین که شه تاوانبارانه ده یانه وی رابکه ن؟ عاره به که منه منییکی کرد گوتی: (به خوا... هه رتاگاو خه بهرم نیه. شه مه ته له کوپوه هات. من به هیچ جوړیک په تی نه دهیت. شه گهر دیتی خه بهری دا...).

سهرهنگ به گالته وه زهره خه نه یه کی هاتی و لیوه کانی خو ی لیسته وه و گوتی: (خوت به عه ره یبازی مه په پرنه وه شه سهری. همر که ده که ویه ته نگانه زمانی عه ره بیت دیته وه یاد. یالا دهی چی ده زانی قسه بکه، بزائم په ته که ته له کوی هینا؟)

عه ره به که قسه ییک نه بوو بیکا وله شه نجامدا له به رخاتری شه وهی هاوکاری کار به دهستانی قبول کرد شه ویان به خشی و ناردیانه وه ژووری به ندیخانه، به لام یینه دۆزه که به یزی له شی بو دارکاریه ک و به ندیخانه یه کی ته نیا کۆکرد بووه و به مجۆره نووسی:

وه لام: من نازائم شه بسته په ته کی هه یی نا هیئی له کوپوه هاتوو وه بوته تپه لیک په ت و شه ناگره ی ناوه ته وه. خو زیه همر شه مشو که شه به ندیخانه یان به ملی من داده دا و سهرم رحه ت ده بوو.

ئاخر توخوا شه مهش ناو لیده نیی ژیان. که سیکی غه ربیه و نه ناسراو شه ویک له دوکانه کاوله وێرانه که ی مندا نوستوو، ده ی شه تاهه تایه ههر راییکی شم و هه موو رۆژیک لی کۆلینه وه لی کۆلینه وه کاری که شه بسته په ته له کوپوه هاتوو و بچی کلکی فلچه که ت تیز بووه. بۆچی ریشته به نارپیکی هاتوو بو وهرزش ده که ی؟ بۆچی به گوشه ی چاو و لاونیو

ته ماشای پاسه وانان ده که ی؟ بوچی کاتیک که سهره ننگ به به نديخانه دا تپیه ریوه توخوت له سه لام کردن دزیو ته وه، خوت هاویشته یه کیک له سلوله کان؟ بوچی خوار دنه کت به تام و چیژوه ناخوی و هله دده یه هولاً باخر بابیه چیتان له من دهوی حبسی نه به دیتان به موفتی به من داوه لیمگه رین با راییکیشم و چیدیتان لیم دهوی؟ من سویند ده خوم که هیچ ناگایکم له پیدابوونی ثم سهره په ته ی نه که له په نجه ره ی یازده مه وه ده رکه وتوو ده نازام چ جن وینسیک ثم می بو گیانی نیمه هیناوته ئیره. سهره تا گوتتان سهره په تیکه. نیستا تا گیشته ژوره که ی سهره ننگ، بوته گونیه ییک سهره دا په ت وکنر و دیار نه به یانی نایکه نه کارخانه ییکی جولایی و داوریست و و ده بی نیمه نه وها و هلام بدینه وه که کارخانه که مان له کوپوه هیناوته ناو زیندان. من قسه یه کم له سهر په ت و داو نیه له سهر بوون و نه بوونی به سهر نه ولای دیواری به سیم گراو و نه ستوری زیندانه وه ناگاداریه کم نیه. سهره ننگ به خویندنه وه ی لیکولینه وه که ی پینه دوزه که، ده ستوریدا نه ویش به ده ردی نانه وانه که بهن. چه ندرکه ییک زیاتر پینه دوزه که به سهری تراشراو پی خویناوی و په نجه ی برینداروه له قوژنیک ی بنده ته نیاییکه ی ده نیالاند. دوا ی به ریکردنی پینه دوزه که سهره ننگ قیافه تی ماموستاییک ی زانکوی و هرگرت. کلاوه که ی له سهری خوی لادا و به هیمنی له سهر میزه که ی دانا. فهرمووی له قوتابیه که ی دهرمانسازی و ماموستاکه کردبوو دانیشن. له دوا ی نه و به هیمنی گوتی: (چون چوتیه که دژه ناسایشیک ی زیندانکراو که خوی زوریش به هوش و دانا ده زانی و له پاشاوه و زبلی زینداند ده توانی شتومه کی سهر و سه مه ره ناماده و دروستبکا. خوی نه و نه ده به بسته زمان و بیتاگا نیشانده دا که هتا له بوونی په ته که ی بهر ده میشی خوی له گینلی ده دا. ثمه خه یالی ئیوه بوچی ده با؟ بوئیکه بهری نیمه! بو لاوازی به رپوه به ریتی! بو لاوازی حوکه مت! نا جه نابینه ثم جوره بیرو خه یالاتانه که لکتان نا گری. نیمه شهو روژ له م شوینه به چوار چاوان سهریرتان ده که یین. نه که هر له ریگای پاسه وانه کان و ئیشکچیه کان، به لکه به هو ی شتی دیکه وه که له ناوه وه ی خوتاندان. ده تانه وی خه بریکتان بو بخوینمه وه که تپیدا نووسراوه دوینی ئیوه جه نابی ماموستا له کاتی

چاوپینککه و تننتدا چیت گوتوه؟). ماموستا ویستی ده مېکاته وه که سهره ننگ هاته نپوانه وه و گوتی: (تهی جه نابی قوتابی دهرمانسازي دتهوی پیتیبیلین که تهو کیسه ی به دیواری ژوره که تانه وه و به سهر سهر تانه وه هه لواسیه وه، چه ند قه لم و قه له می دیکه ی تیډایه؟ نیمه ناگامان له هه موو هه ست و خوستی نیوه هه یه. به لام نیوه به هه له داچوون زور ساده بیرتان لیگرد و ته وه). (چ خه یالینکی پرو پووجه! رهنکه یه کی که له نیوان نیوه دا هه بی دهسته یه که مه وادی ته قینه وه له کیسه که تان باوی، ده بی نیوه ته و نه ده کیل و که له خو بن که نه زانن کی تم کاره ی کردوه؟ نیستا بهر پری ریزه وه داواتان لیده که تم تهو ی که له باره ی تم په تانه وه دهیزانن بینووسن). به لام کاتی قوتابی و ماموستا که نکولیان له نووسین کرد، سهره ننگ کلاوه که ی له سهر ناوه و فرمانیدا و پاسه وانان ههر له ژووری هه دوو کیان له خوین گه وزانندن و لاشه ی سست و بیتهوشی نه وانیان له نیودوو په تووی سهر بازیدا پیچاو فریاندانه ناو ژووری زیندانی ته نیاییه وه. رژیکیان سهر له نیواره که ی سهر پاسه وان نیزانی نیزام نابادی له به ندیخانه ی دوو خه ریکی کاری نی شکچیه کان بوو. تهو له بهر تهو ی منداله که ی شهو تای لینوو خرابی لیگوزه رابوو. پالی به دیواری بهرزی زیندانا بوو و به دهم هه لکشانی مژیک کی گه وره ی جگه ره وه، له گوشه و که ناره کانی به ندیخانه دا چاوی ده گیرا بو تهو ی خه به ریکی تهر و تازه تاماده بکا. له م وه خته دا مه لیک له کونی سیمه در کاویه کانه وه، فریه ناو حه وشه ی زیندان و لهو دیو په نجه ره ی ژووری یازده وه نیشته وه. مه له که بسته په تیکی به دهنووی هه لگرتبوو له پشتی په نجه ره ی ژووری یازده وه هیلانه ی دروستده کرد.

(*) مه به ست دهنگی پییه کانیته که به زه ویدا ده کوتی.

(*) ته مه تاماژه یه بو زمانی تهو بابا عاره به ی گوايه فارسی باش نه زانیوه.